

12 019 (2F)

Card

P. Cal .

220

[illegible]

رساله خواص الحوائج رساله وباء رساله حوائج

سألكم أن تستروا رسالة زبدة الأحكام رسالة خشتي

[illegible]

دُرُ الْكَمَلِ الْمَطْلَعِ هِيَ بَابُ تَقَامِ اسْمُ فَرْخِ الدِّينِ شَدَّ

جان سببه و در گردن انسان دیده دل انسان شسته باشد تا جزایی و دین آسانی باد
 که گفته بنده رضا جویش قضا و قدر نام و کمترین چاکران اراده اش تقدیر قدر عزرا
 الا نام بیت شهنشا هریقاب قوسین احمد مل و که بر پیشانی تقدیر مرقوم
 خوانش و موجب ایجاد آرای کامله ارباب تدبیر و باعث احداث احساس صایبه
 اطباء حقاقت تخمیر و مدار بر روز بروز و عقایق و موقوف علیه طه و تانی و تانی و تانی
 ستوده صفات اوست صلی الله علیه و علی اله و صحنه و سلم تسلیم اکثر اکثر الاله
 مجرم سران پناه سید ابوالقاسم عرف میر قدرت الله فادری عفی الله عنه و کن
 والدیه میگویی که چون این عاصی بانواع المعاصی از ترجمه حدود الامراض انفراس یافت
 بر زبان عذاب البیان گلگون چهره شوکت حشمت حال رخساره احتشام است
 گوهر شهابوار بحر وجود و سخا الماس ابدار کان حلم و حیا محبت و درست مروت زد
 عداوت و دشمنی شقیقت نهاد و جوان فطرت بزرگ را می گاه است موت پیرایه امان
 شجاعت و دلاوری را اگر ان بهادر یا قوت رمانی معدن بلیم گده رایچه بسجیت سبکه
 اجرا یافت که کتاب فیض انتساب تالیف شریف که تالیف شریف شریف الاطباء
 و المتطببین رئیس الحکماء و المتعاسفین بقراط و هر جالینوس بان افلاطون و عیسی و بطوطه
 دوران ریب نه عقل و است طراز چار بالشت انتقال حده بادشاه مملکت علوم عقلیه
 و ناز و نای قلم و فنون نقلیه گاه هر علم ابدان اویان حکیم محمد شرفیانی ابن حاذق
 الملک حکیم محمد الکن خان ظله و سلم به و وجه لطیف و گلسته شریف است اما چون
 حریصان گلشت این جنبه تان صحنه گین بریل برداشتن آن از دهم موه مسوده اش را
 قبل از نمودن نظراتی ملکیش از قاف نمودن باب بادستانی رواج داد و دلاجرم تربیتی که

در بیان است هم سالی نامی نمی خور
 به محله غلش ای موسوم خست
 محفل خور فیض کجور خست
 در بیان است هم سالی نامی نمی خور
 به محله غلش ای موسوم خست
 محفل خور فیض کجور خست

نیز کرده و پسندیده و در آنجا
 خنجر خنجر آن خنجر خنجر
 صنف علی بن خنجر خنجر
 خنجر خنجر خنجر خنجر
 خنجر خنجر خنجر خنجر

دم خنجر خنجر خنجر
 خنجر خنجر خنجر خنجر
 خنجر خنجر خنجر خنجر

در اول مرتبه آن است از طبقات اند و نفوس با این ادراک در قدم اول میدان معرفت تو
 زبان عجز کشوده اند و صلوات طبقات از اول تا ابد بر ذات اقدس مقصود لولا که لما خلقت
 الافلاک و حسب انک خلق عظیم و برال اظهار و اصحاب اختیار بر ذات مبارک کن که نور
 مجسم است و نور و فشان مرتبه حقیقت طاعت را چه نسبت که ادراک او صافش نمایم
 بیان تبرکه زبان عجز کشایم و الله در القابل شعر فبلغ العلم فیما به بشر و انه خیر
 خلق الله کلام ما بعد را قلم این طور حکیم محمد شریف فشان ولد صادق الملک محمد الکمل
 تجاوز الله عن ذنوبها میگوید بعضی تراکیب مجرب اجداد که در آن ادویه بندی
 بودند دریافت آن احتیاج بکتب بندی میشد و در دل گذشت که کتابی در مفردات
 ادویه بندی مثل تحفه المؤمنین و اختیارات ترتیب و در مادر بر آورده خواص ادویه
 سهولت بود اگر چه صاحب از اشکوهی حسب و الهی فراده از اقل خود اعطی
 بها خیر الجزا قبل ازین انسلاک دین منسلک ده اند لیکن هم قدر قلیل تو مقیم اند را قلم
 با کتب بات هر دو بر گران شیار و دیگر از کتب بندی مع باره که خود یادوست نهاد
 نموده هر صد فرصت وقت بود که چهره ادویه و ماهیته آن خود تحقیق نموده کتاب را تمام
 نماید زیرا که حکما هستند و مترجمان به طرف متوجه نشده اند مگر قلیل از قلیل ادویه رسو
 اند که بسبب هم فرصت نماند در طاق مهلت ماند تا آنکه دو سه مستکلف کوید که فرصت
 اند که معلوم و سوده متفرق مضایع میشوند از آنجا که تعید آن رسو از حد گذشت و حقولیت
 رسو او هم در این گشت همت بر ترتیب او در زانی که محصور از دست کفره بود و هیچ کتاب
 معتبره نماند و مصمم گوید و ما شایع شریف در خاطر رسیده اگر خدا ایضا و حضرت عطا نماید
 سعی موافق و در خواص موافق قواعد یونانی و دریافت خود خواهد شد با فعل

نفع به صاحب تحفه المؤمنین
 گوید که چون طالع و قدر را از هر یک
 بقدر سیم سیم گذارند
 یکمین وانی ترتیب بند و بعد از
 در آن فصل گفت و گفت و گفت
 خود تعاریف با به و داشتند با به
 نگارند و در حال دفع خود و در آن
 او بر این سیم و در سیم این
 باشد اگر سیم و در سیم این

بزرگ خنجر خنجر خنجر
 در زمره زمره زمره
 که حاصل آن خنجر خنجر خنجر
 او با خود تعویذ دل نماید و از دیدن
 خوابهای نوحش پریشان ایمنی بخش
 و غمناک نوحی سده و در جبهه کلام
 در زبان سیم سیم و در جبهه کلام
 و در بر دل و منت حصة و قیمت این
 و مستحقان و کمال آفت و منت

بهر در آن خنجر خنجر خنجر
 سلفه و در جبهه کلام
 او بر که سده و در جبهه کلام
 در سیم و در جبهه کلام
 از زلف و خنجر خنجر خنجر
 از زلف و خنجر خنجر خنجر
 از زلف و خنجر خنجر خنجر
 از زلف و خنجر خنجر خنجر

الاس الماس
و در هر چه هدم
و در هر چه هدم
و در هر چه هدم

و در هر چه هدم
و در هر چه هدم
و در هر چه هدم
و در هر چه هدم

و در هر چه هدم
و در هر چه هدم
و در هر چه هدم
و در هر چه هدم

استخراج و اوزان و بهوت دست و در خیر التوا ماند و نیز بعض بعض جا در هر چه هدم
و اوزان بر خطی که سبب تصرف تاخیر یافت توجیه تاقلید و کتب که سبب تاخیر و می است
چون دارش کوی و دستورالهنود و غیره جافقاده خلاف واقع واقع شده و کذا لک تغییر
زبان سنسکرت زبان شکوک و ایراد بعض ادویه یونانیه با سیاه و بیان گلهاء و با
کاف و کرکها در باب نون اشال لک ایضا حسب هر که مینویست اگر چه هر یک
از آن توجیهی موجه دارد از حضور بر پا و آن است و الکل فی الکل فطرت و مقدار سبب گل
بجا گرفته تبطیر باب تنج و تفصیل بر باب باعتبار حرف ثانی و تصحیح هر چه و الفاظ
بوجه فاتی و ایراد هر دو و اقباضی از زبان هندی در محل لایق و هر چه بدان ماند
باید پرداخت مگر و اینکه نام آن در زبان هندی یافته نمیشود و در انخاله شایعان آمد
خطه الهی لیا عن الشر و فساد کثیر الاستعمال و الوجود یک اسم غیر هندی آن لغات مشهور
است با حاشیه آن از نقطه نری یا فارسی یا سکا آنها باید ساخت امر آن جلد از حتراسات
را ماه و او تعالی نمود و مراحل این را در بنهای انصاحب اقبال پیروم بلکه فی الحقیقه یکی
افاده نفس نفیس و سلسله نیست و ام اقباله و سن له مصرعه ای با صبا نهاده و در

فصل دوم در معنی و اوزان و بهوت دست و در خیر التوا ماند و نیز بعض بعض جا در هر چه هدم
و اوزان بر خطی که سبب تصرف تاخیر یافت توجیه تاقلید و کتب که سبب تاخیر و می است
چون دارش کوی و دستورالهنود و غیره جافقاده خلاف واقع واقع شده و کذا لک تغییر
زبان سنسکرت زبان شکوک و ایراد بعض ادویه یونانیه با سیاه و بیان گلهاء و با
کاف و کرکها در باب نون اشال لک ایضا حسب هر که مینویست اگر چه هر یک
از آن توجیهی موجه دارد از حضور بر پا و آن است و الکل فی الکل فطرت و مقدار سبب گل
بجا گرفته تبطیر باب تنج و تفصیل بر باب باعتبار حرف ثانی و تصحیح هر چه و الفاظ
بوجه فاتی و ایراد هر دو و اقباضی از زبان هندی در محل لایق و هر چه بدان ماند
باید پرداخت مگر و اینکه نام آن در زبان هندی یافته نمیشود و در انخاله شایعان آمد
خطه الهی لیا عن الشر و فساد کثیر الاستعمال و الوجود یک اسم غیر هندی آن لغات مشهور
است با حاشیه آن از نقطه نری یا فارسی یا سکا آنها باید ساخت امر آن جلد از حتراسات
را ماه و او تعالی نمود و مراحل این را در بنهای انصاحب اقبال پیروم بلکه فی الحقیقه یکی
افاده نفس نفیس و سلسله نیست و ام اقباله و سن له مصرعه ای با صبا نهاده و در

قال المولف
بسم الله الرحمن الرحيم
برگ در خان نبر در نظر شو شیار
کلمای گوناگونان و در حتما موزون و الیمیت ساطع و بر مانی است قاطع را ثبات خالق حق
مرتب ایاد و مقدار قلل ابار و غمی محتجب فرمود و چه صنایع و دقائق از ابتدا زشتو تا انتها
آن بکار برده بر یک است اجی خاصیت کیفیت جدا تمیز نمود چه سان و دیده بصیرت را نور را
افرو و سبحان الله مقام عرفان بوعجب حیرت افزای است که عقول باین بدی ارا

و در هر چه هدم
و در هر چه هدم
و در هر چه هدم
و در هر چه هدم

و در هر چه هدم
و در هر چه هدم
و در هر چه هدم
و در هر چه هدم

برای سرعت ولادت بازو بجهت اتصال از سرخ درازان و زرق الم و فیلین او بر گردن و فرج صده و دو و سنطاریا قی الم او بر که صده و جلوه کیمیت سغه دفرق من خنده بجای

در مورد اسوده مانند سر و چشم
در اجابت داد و ستد که در کوشش
در سبک کردن و سبک کردن
در دفعه اولی است که گشتن

نون یعنی بکین شور و لطیف و شبنمی هضم است و برآز بهسانی برآرد و مولد کف و صفرا
و باد و کاهنده قوت باه و نرم سازنده اجسام سخت است و در چشم و فساد خون و اسهال
صفراوی شور تولد کن چهارم کث لغت کاف و سکون بار فوقانی نندی یعنی تلخ
تبر و سبک است صفرا و باد افزاید و کاهنده شیر زمان فریبی ابدان افراط آن و هم
اندیشه و فساد خون خشک لب سوزش عصبانیم رساند پنجم کث بکثر فوقانی و
سکون کف و بار فوقانی نانی یعنی تلخ و تند که اطباء یونان حریف گویند سر و خشک
و سبک است و تشنگی و بی هوئی تب صفراوی بلغمی بنشاند و افزاید باد و شتهای
طعم شیر زمان حیوانات لطیف سازد و افراط آن در سردی و سختی گلو و اندیشه و
ترس هم رساند ششم کلهاری لغت هر دو کاف و و الف و ز و حله یا تحانی
یعنی زخمی که از اعصاب گونید خشک باد افزاست و اندامی جراحت نماید و حس
اسهال کند و افراط آن نفخ شکم و درد دل و جگر پدید آید و معنی سبک سبک است
و آن مخصوص با ویه و تراکیبی است که عشت خفصه و طول و عمق و قوت قوی اعضا
رئیه گردد و نیز از آن آید که در معالجه اکثر امراض کجایه اطلاق میکنند و هر دو
در سبب حروف او نوشته شد و اقسام او را نیز آنجا بیان ساخته و تحقیق حروف
اعراب اقام در سبب حروف آنها بیان کرده آید و آنکه نوشته شده که فلان
دو دارند می در فارسی فلان دو است مثل آنکه کلهاری بید خطی یا است و فوق
تحریر اغوه است و الا در اکثر مخالف یا قه میثو باب **الف فصل لالاف**

آب

بدر خمره و خفا و نوبی بار و سوده آینه باضافه و حذف منیر آمده میوه ایست در اکثر

بدل سبک
در سبک کردن و سبک کردن
در دفعه اولی است که گشتن
در سبک کردن و سبک کردن
در دفعه اولی است که گشتن

از آن که در دوزخ و در دوزخ
بلان صورت و در دوزخ
بجده در دوزخ
از قهر و در دوزخ
در جهنم از جهنم
نظریه آن نقوی بعد و موجب جلال
آن تخم با دو نیت و در دوزخ
صحنه و در دوزخ
در جهنم از جهنم
نظریه آن نقوی بعد و موجب جلال
آن تخم با دو نیت و در دوزخ
صحنه و در دوزخ
در جهنم از جهنم

در دوزخ از جهنم
در دوزخ از جهنم
در دوزخ از جهنم
در دوزخ از جهنم
در دوزخ از جهنم

که در خون اوده باشد شام نماید
اغلازم که از دست مخالف
نه بنده خود را در میان کشکان
و این شخص خات خود را در وار
همه راه فرار در پیش گیرند
و در صاف حاضر خود و از اتفاق
روزگار انهم در لشکر او بافته

باصفاغی و صاف و صیقل
و در حق و دوست و مشک
مختص و صیقل و در حق و صفا
با حکمت این بشار و دیگران
فصل نموده اند هر چو می که از رنگ
گوید و صیقل شود و در حق
برای لایق می است و صیقل
فرزده را در صیقل می یابند
زیر که صیقل ایشان را در صیقل
میکنند را قلم گوید که این کلام منصف

[illegible]

فردوسی را که در این کتاب به وفاداری و شجاعتش ستوده است،
در این کتاب نیز به وفاداری و شجاعتش ستوده است.

علاجی است که در این کتاب مذکور است
 فیروزه شاد و بیکار و در هر
 باشد در عقب باغ و درخت
 و در حدیث از حضرت زینب
 نهاده صلی الله علیه و آله و سلم روایت
 کند که خداوند عالم این دنیا را
 که من تمام یکدم زار و مستی
 من باشد شود و بعد از آن از آب
 آتش و فیروزه باشد پس از آن آب
 بگوید نام دار کلام مجرب است
 اندامه الغالب علیه السلام است
 است که آتش فیروزه و در دست
 و شستن به جبهه صورت و فیروزه
 و فیروزه حدیث دارد و نه که هر
 آتش فیروزه و در دست که شستن
 فیروزه شود و فیروزه حدیث دارد

از ارماد ایران سبب ضعف و آنچه کرده تر شد و بطول انجامید بود که علاج او بود
 خوردن اینه تجویزی فرموده مرض بهمان احتمال شود اگر چه بکل حرات را نلشد ولیکن فیروزه بود
 آتش خونی است و بهترین سرین سید دی ریشه کشیده رقیق شده باشد و سرد آب ببارف
 کرده پهنند و در موسم گرم بدون سرد کرده خوردن بسیار خرافه است و اورا اول از دست
 ملایم نمایند و چند قطره اول بکشد بعد از آن از هر شپیلید بخورند و خوردن از کار دیر
 مگر قبول طایع است لیکن از ریشه و جرم احتیاط عیش و باعث نفخ و قتل و در شکم و معده
 و خواس میشود و بعضی شیر بر می آرند و شیرین از شکر ساخته و تصفیه با بجا و بجا نموده بانی
 و برنج بخورند و این روش در اکثر افرجه نفیس سبب غشای عدم اقبال طبیعت است و نیز سبب
 مفارقت محل خود و تغییریم در مزاج او را بهر ساند و مصلح آن اکثر شیر خسته او نوشته اند
 میفرمودند والد ماجد احتیالی بپارزد و او شانرا که این حکم مطلق نیست بلکه باید دید
 که اگر گرمی میکند آب سرد و افشوده بارده بکار باید برد و خود هم آن میخورد و بهر
 اصلاح مزاج خود میفرمودند و اگر کسی اسهال سرد برود و غنای او و اشتیاق آن تیر تیر باشد و بود
 و صورت اسهال خسته آن نارنگ باید نمود و در صورت یبوست و در افرجه یا بهر شیر و اگر نفخ
 باشد و شیر اندکی برنجیل باید جو شایند و تنها برنجیل هم مفید می آید و علی هذا القیاس با بکار
 با مراعات مزاج احتمال کرده متوکلیم چه چینی دارد و اولی آنکه تا دهنه باران نشود احتمال
 کنند که صاحبان افرجه بارده و بطبع مردم با صحابه آب عوض غذا نبه و عوض آب
 شیر تر تا یکماه و در ماه احتمال میکنند بسیار نفع نیاید بلکه از آن بعضی جایز نماید و آب
 بسیار اقام و اسام دارد و در هر که عطریه زیاد و تقویت مل و دماغ و رو افزود و بهار
 نازک گویند و الله اعلم بحقیقه الحال آرام شستنیلا بدخبره و در موطر و الف و هم و کسر

من باشد شود و بعد از آن از آب
 آتش و فیروزه باشد پس از آن آب
 بگوید نام دار کلام مجرب است
 اندامه الغالب علیه السلام است
 است که آتش فیروزه و در دست
 و شستن به جبهه صورت و فیروزه
 و فیروزه حدیث دارد و نه که هر
 آتش فیروزه و در دست که شستن
 فیروزه شود و فیروزه حدیث دارد
 ۱۱
 و پس از آنکه شستن تمام را وقت بیدار
 زیاده میکند چون بکاری رود
 از او دست کن پس چون برگردد
 حاجتش برآورده شده باشد و فصل
 لاجورد در اول گرم و منسل او
 در اول سرد و در دوم خشک از
 خواص او است که اگر بر افعال نبند
 دفع کثرت کند و تقویت او را دفع غلبه
 و دفع و تقوی او را دفع غلبه
 و دفع غلبه بود و در درگاه و درگاه

در این کتاب مذکور است
 فیروزه شاد و بیکار و در هر
 باشد در عقب باغ و درخت
 و در حدیث از حضرت زینب
 نهاده صلی الله علیه و آله و سلم روایت
 کند که خداوند عالم این دنیا را
 که من تمام یکدم زار و مستی
 من باشد شود و بعد از آن از آب
 آتش و فیروزه باشد پس از آن آب
 بگوید نام دار کلام مجرب است
 اندامه الغالب علیه السلام است
 است که آتش فیروزه و در دست
 و شستن به جبهه صورت و فیروزه
 و فیروزه حدیث دارد و نه که هر
 آتش فیروزه و در دست که شستن
 فیروزه شود و فیروزه حدیث دارد

و بیست و پنج بیت رافع
 طاعتی با نیت و دعا و سوا
 و بیست و پنج بیت رافع
 طاعتی با نیت و دعا و سوا
 و بیست و پنج بیت رافع
 طاعتی با نیت و دعا و سوا

باد و بلغم و جذام و جرب زهر باد و مصل و جرب و بیماری پسر و گول و بوش و امراض و جرب و استقا
 و گرم شکم و درخت اگر که گل سفید شسته باشد اگر او را یا پخته بر شاخ او بندد و الا بار بگیرد
 و هرگاه در روز یکشنبه بکشد و شتر واقع شود و کل زیتون در زیر آن خست نهد و حلوان در سج کند
 و قدری ریخته نیز نه پس برگ و شاخ و پوست و تنه و بارش بسته و در سایه خشک
 کرده بسایند و سه هفته از آب شیر کاه و دو دو و متقال بخورند و برنج کن صنف و
 ناتوانی و پیری و جوانی آرد و هر که او را این مطیعش کرد و اگر گناه بخورد عمرش دراز شود
 و قوی گردد و اگر از بیخ او مهره ساخته بر بازو بندد و از سبب جن بر بی سحر و تپا می آید
 باشد و اگر زنی بیخ او را ببول خود سائیده در فرج ششاید کند شوهرش مطیع گردد و از پیش
 مهره کوه بشیر یکبار شاخش بر آید پخته بر کند و جماعت نماید و بطور ازال اثر می آید
 و هر زنی که بخش یکتقال باب بهنگه بخورد با گرد و بخش با خون بز و مسکه کاه با سخته در
 کشند تیری نظر افزاید و در دهنش آرد و که شیر آن هر دو قسم زهر است و لا سهل الخیات
 سخت آرد و بسیار گرم است و آنچه تجربه آمده است اینست که برگ محمل اورام اند و نمبر و مخرج
 است و بشور و دلهار با تحلیل و نفخ نافع بود و اگر شیر بخورم برسد باعث درم و خارش و قرح است
 آل بد بمره و سکون لام هم مجنبه است صاحب دارا شکو می چنین نوشته و نیز بعضی غره چنین گفته اند
 لیکن حقیر بر دورا ملاحظه نموده مجنبه یعنی فوه چوب بار یک می شود و آل سیره رنگ مال زرد
 چوب بار یک آوت بهکت بد بمره و کسر دال مملو و تشید مار و فتح بار موحده و فحار
 و فتح کاف و سکون مار و فحانی تر حبه او آفتاب است نام کلی است سوج کمی نیز گوید و خوش
 در طوبانی مثل فدام و برگش مثل گلش در زرد طلای و رنگها و دیگر هم در میان
 و انگه دار و گویند هر طریقه آفتاب میگوید با نظر او میگوید و دو قسم نوشته اند خورد و بزرگ هر دو

و بیست و پنج بیت رافع
 طاعتی با نیت و دعا و سوا
 و بیست و پنج بیت رافع
 طاعتی با نیت و دعا و سوا
 و بیست و پنج بیت رافع
 طاعتی با نیت و دعا و سوا

و بیست و پنج بیت رافع
 طاعتی با نیت و دعا و سوا
 و بیست و پنج بیت رافع
 طاعتی با نیت و دعا و سوا
 و بیست و پنج بیت رافع
 طاعتی با نیت و دعا و سوا

و بیست و پنج بیت رافع
 طاعتی با نیت و دعا و سوا
 و بیست و پنج بیت رافع
 طاعتی با نیت و دعا و سوا
 و بیست و پنج بیت رافع
 طاعتی با نیت و دعا و سوا

این از کثرت احتلام محفوظ بماند و در
 چشم و در صورت و در اندام و در
 دماغ و در دست و در پا و در
 دماغ و در دست و در پا و در
 دماغ و در دست و در پا و در

در خواص مثل هم انداختن و گرم بود و فواید بسیار است و در بایستی راجع
 آری باینکه در کسر ریه و فواید بسیار است و در بایستی راجع
 بزرگان هم در صورت و موله ریه و فواید بسیار است و در بایستی راجع
 بدینهمه و فواید بسیار است و در بایستی راجع
 و کبر باینکه گویند هرگاه چند اقسام ساکن صحرائی راجع نموده میزنند باین اسم می نامند
 مشتبه و باضم قوت بدن نبشت و رنگ صاف گرداند و باد و بلغم و صفرا و غیرگی و بدن
 دفع کنند و فواید فراوان است و در دار الخلافه چند اقسام ساکن که در
 شهر هم می رسد می زنند و از آن ترن میگویند بسیار لذت بخش و طبعیت و موله ریه و دیگر
 احکام او موافق باطله او آنول بدینهمه و فواید بسیار است و در بایستی راجع
 کلان مشهور بهرگاه گل کند عجب خوشنمائی و کلهای او روزی که نشاید بگل انداختن و نوع است
 قسم و در راه او آنول گویند و این اسم هم و نوع است سرد جدام و قوی و بسیار لذت بخش و فواید بسیار
 و تن قوت بخش و خون بخورید و رطوبت زیاد کند و آهر بدینهمه و میم و ریه و فواید بسیار است
 آری بدینهمه و فواید بسیار است و در بایستی راجع
 تسمیم بدل چنانکه ما را آلوک بدینهمه و فواید بسیار است و در بایستی راجع
 و تفصیل در کتب یونانی مذکور شده و آهر آری بدینهمه و فواید بسیار است و در بایستی راجع
 الف و فتح و فواید بسیار است و در بایستی راجع
 نون و سکون و او و سین و موله ریه و فواید بسیار است و در بایستی راجع
 برک و صبور و عریض تر از و خزان نیکند و بهترین اسبیه و صلب و الم و اول سدیم گرم
 نوشته اند و در آخر دوم خشک و لطیف و در بول و نفث حصاه و موله ریه و فواید بسیار است

این از کثرت احتلام محفوظ بماند و در
 چشم و در صورت و در اندام و در
 دماغ و در دست و در پا و در
 دماغ و در دست و در پا و در
 دماغ و در دست و در پا و در

این از کثرت احتلام محفوظ بماند و در
 چشم و در صورت و در اندام و در
 دماغ و در دست و در پا و در
 دماغ و در دست و در پا و در
 دماغ و در دست و در پا و در

کینه او کینه کبریا کران
 سببها بود بهیچ پنج خط بود
 و سببها شک و در اصل کرم
 و کینه بدست و در اصل کرم
 و کینه بدست و در اصل کرم
 و کینه بدست و در اصل کرم

و فتح سه پسر و شاره او جهت حسن خون چهای تازه نفع و محقق و منسل نشاء لطیف
 تر و طلا محقق و مطبخ آن و شراب محلل خنایر و با سفیدی تخم مرغ جهت سوختگی آتش و با نفاده
 جهت تخفیف گوشت آوردن قروح جنبه و نفع بخشهای پر آب آبله مجرب قدر شربش
 سه درم و مضرعه و مصلح غسل بدش چوب کوکناست آو بکی بدمنزه و فتح دال مملو
 و نهند بی ککرف و سکون یا تحتانی اسمی از اسماء ابر است و خواص در ابر گرفته آینه
 الله تعا آبی هلدی نفع نمزه مده و ده و خفا و نون و کسر باد موده و سکون بار
 تحتانی و فتح و سکون لام و کسر دال مملو و سکون یا تحتانی و دوا بند سستی گرم و
 خشک و دیم برای خارش و فساد خون و قوبا و ضرب و مالیدن خوردن مفید ضر
 قلب مصلح ناسنج بدل یا بچی یا تخم بنوار یا زرد چوب شربت یکدم فصل الباء الموحده
 ابهرک نفع نمزه و سکون باد موده و خفا و نون و کسر باد موده و سکون یا تحتانی و دوا بند سستی گرم و
 و فساد اخلاط و زهر و اورا اطباء بند تها و دوا و یکفته استعمل میکنند در کتب
 بندی مثل گنج باد آورده و آن طریق گفته شدن افون کو بستی بعدی طلق است
 ابها نفع نمزه و باد موده و دوا و نون و فتح یا تحتانی و سکون الف سم بلید است
 یعنی دور کننده خوف فصل الباء الفارسی ایراجتا نفع نمزه و سکون بار
 فارسی و در مملو الف و فتح حیم و تا نون فانی و الف ثانی و نیم دوم نبل بند و خارش
 بقدر نیم گرم بعضی اندکی زاید بصورت مثل درخت کنگبی لیکن برگ کنگبی المس و برگ
 ایراجتا شرب و دو قسم سرد و از اینده قوت بهره و صاف کننده آواز خنجره و دوا و نفع است
 و در و گلو و جذام و فساد و باد و صفرا و باغم و بلغم خام که از طرف اسما آید از نفع نماید
 و سوزش اعضا و فساد و زهر و دمل و تیره و نفع گرداند ایما مارک نفع الف و باد فارسی

و پدیدار رخ و ت از شاد و خال
 هرگاه او را در خون کرم اندازند
 اعاده قوت خصوصاً چون خون
 بترانند و هر روز تغییر رنگ
 ناسه زرد و عرق و طوبیت نیز
 سقط قوت است عالی نفع است
 و شرب او بقوی و کرم و سوزش
 حساده و خال و نفع و خال
 و در الف و عسل و دوا و نفع است
 و قوت حیوانی و نفع و نفع و نفع
 ۱۵
 سبب غلظت غلیظ و با نون الف غلیظ
 اسهال و اگر ششوم و یا بخور و ج
 باین زهر و در قدری از آن
 سائیده و به شیر بخورد تا نفع از غلظت
 کند و در دوا و جهت نفع مضره
 جراحات آلات آنجا زهر دارد
 جهت قطع زهر و دوا و نفع است
 جراحات عصب الاثر است عروق
 غسل او در جویس و نفع است
 و نفع است و نفع است و نفع است

باد و فلق و طرف جبر
 و نفع است و نفع است و نفع است
 و نفع است و نفع است و نفع است
 و نفع است و نفع است و نفع است

و در وی ظفر با نوک و دیگر که
نصف الدین و دیگر که در کشته
کرده اند در سار که در کشته

جگر صید
نیازی خانه است و خابین
بپاشند عدد یعنی جنس زیاد

و در وی ظفر با نوک و دیگر که
نصف الدین و دیگر که در کشته
کرده اند در سار که در کشته

کوچک تر هم بر لجن است اجمالا چندان بضم نمره و سکون جیم و لام و الف و فتح جیم فارسی
و سکون نون و فتح و ال مهله و سکون نون هم فصل بغیرت و خواص در چندین باید
اجان بفتح الف و جیم و الف ثانی و نون و بعضی در میان الف و نون یا در تحتانی ضافه
نموده اند یعنی اجان درخت او بزرگ میشود برابر درخت آبنه و برگش شبیه برگ آبنه
و از او دراز و باریک درخت او سایه بسیار دارد و پهلوی او دراز تا بقدر نیمه و بسیار باریک
فصل الجیم الفارسی اچمه بفتح نمره و نشد بفتح فارسی و فتح آن سکون بار هم پیوسته است
فصل الخا المبعجه اخروث بفتح نمره و سکون خا و جمع و ضم را در مهله و سکون او و تاء
نوفانی هندی و اکروث نیز آمده بجای خا و جمعه کاف و در شهرت و خشتش کوپی است
و برگ آن شا بزرگ سانج هندی شیرین گرم و گران بلین منقوی عضباء و دافع باد و رقیق
باده و مانع پوسیدگی و تجرد محرز رسیده بعربی جزو کینه فصل الدالی الملهه الملسک
بضم نمره و وال مهله و الف و فتح لام و کسر سین جمله و سکون کاف بفتح ثقیبی از غله است
اوی بهاسکر بضم نمره و کسر وال مهله و سکون یا در تحتانی و فتح بار بوجه و خفاء و الف
سین مهله و فتح کاف سکون او مهله قسمی از کاف و رست او که بفتح الف سکون ال مهله و فتح را مهله
سکون کاف تازی پنج است شهر معروف و خواص این او گفته شد فصل ال الملهه
ار فی بفتح نمره و سکون را در مهله و کسر نون سکون یا در تحتانی هم درختیت و طول بقدر
درخت شفا ولیکن شاخ بسیار دارد و از زیر تنه درخت میروید و بعضی تنه معلوم نمیشود
و برگش مثل برگ سنبله او گرم است غلبه با در بر باید و اما س رفع سازد و در دهنتری آورده
چرب و ثقیل است و رحمت با در و ک بعضی و جگر و در نماید و شتهی و رافع قیض و سده بروده
بکشد و او را فی نیز نام داده اند است از سر بفتح نمره و سکون را مهله و فتح و سکون را در مهله

برودت و در وی ظفر با نوک و دیگر که
نصف الدین و دیگر که در کشته
کرده اند در سار که در کشته

۱۷
السیار من و مال بسیک و
بکمال انیم از ساینده او جهت ارفع
خارج و جوب و باعث تیرد و توفیق
مخیرت و در دو فتم جهت علی صفا
دومی و درم چشم و توفیق عضو
جید که از ریش مواد ساز نشود
دورم ساینده او جهت ارفع و در
شکم که از دود او مهمل حادث
شده باشد بغیرت میزند و در
بعضی شعل است از کلام الهام

است که بخشی که بخور است
این علامت را در این کتاب
و در این کتاب
و در این کتاب

لیکن به سطرانش کند در سطر اول
 آن حدیثی صحت باشد در ردی
 که انگشت شری به از انگشت
 از انگشت انگشت حضرت زینب
 نوشته آورده اند و این رسم
 که عثمان بن ابی بکر
 گفت من بنویسم از عالم غیر
 حضرت جعفر صادق علیه السلام

و او که بنویسد و توره شهر مینویسند و زبان دار الخاقه شایه جهان
 می دانند و آنکه درخت او کلان باشد و در کناره کشت میشکریکازد از توره میگویند و درخت را هر
 خور و می باشد بقدر یک نیم گرم میگویند و هر درخت بهتر از توره است و توره را همراه میشکریکازد و در دنیا
 و هر را همراه کند در دنیا میزند و در خریف میکارند و آن توره کلان دانه را هر خور و توره اندکی بود
 و بالجملة غله مشهور است در اکثر بلاد هند یافته میشود و خشک است و بکافض و دافع فساد و طعمه بلغم
 و خون فساد و هر و بلغم رخت و اندک شیرین باو انگیزد و زرد محرق گرم در دوم و خشک و سیم و مقوی
 سعه و تقیل و نافع با مرض مغنی باو چون او را اول یکد و جوش آب و آن آب را دو کرده در آب
 دیگر بزند و نافع بویست او میشود و اگر شیر و است بپزند و نافع بویست آن در صورت اول از راه حرارت
 بویست آن در صورت ثانی بسیار بسیار میشود و اگر برگ او را در آب جوشانیده از آن مضمه کنند در
 دندان بریدنیاری بسیار را شافلی گویند و از بضم غره و سکون را در جمله و ال جمله و بعضی غرض
 همه را با نفعانی هم نوشته اند یعنی آب است و خواص با که خواهد آمد و نفع غره و سکون
 را در جمله و فتح خون و نافع و در اکثر خواص شل و کاوش است که نهدی همگی گویند و مفید و صاحب
 که روز بروز لاغر و نحیف تر شود بهاری کاوش صحای گویند از نفع غره و راه جمله و فضا و ن
 دل آهنگند گشتن شیرین بخیر دارد و برگ نرم و ساقش با بقدر و در ع و جوش مثل فی محبوب و
 شمش در خوشهای پر خا و در دانه اش بقدر قه و منقطع بطور کاغذ ابرسی سیاهی سفیدی آمیخته
 و قسمی از مریخ سر و شیرین گرم و کران و نافع و تلخ و نفخ شکم و آمارس اعضا و در و در و شانه و
 صلیح و استقار و پشنگی نفس و سرد و بلغم و جدم و ام بات که فساد ماده خام است و ثمر و گرم
 و مهل و دافع فساد و دروغ و تخم او محلل است جمله علتها با و نافع بود و مهل است بقدر یکد و توله
 در آب حل کرده اندکی گرم نموده برای تلخ شدن بداده شد نفع بین نموده و قوی تلخ نمیدارد و کوبیده اند

۱۸
 بر آورده میشود و در سبابت
 پانیسی میل شود و نیکو از بدن
 بر آورده شود و باشد بر و پیک
 در شربت خا و در و می وضع
 او میشود و چنین دفع بکاف
 از جوشیم بر او خور کن
 نجاسته و جلی بان رسد و باخورد
 بجمام بویست و خلاصه خوب
 محافظت نما از آزار اسهال و خاوند
 نهالی و تبارک است چنانچه

ساله خواص البجاری
 بیخه عالم شایع
 احسان آن از تصنیفات
 اشرف الحاکم حکیم محمد
 شریف خان محمد
 شریف

در کف عالم آریه
 و صدای علی غرضش در طواف
 کشت که بخت قدر و این
 کم سنگ هندی باد

شش بخش خصل و دانستن
 هم بر سر یکدیگر در بیت سی برتر
 کرده شد فصل اول در بیان
 حدوث و بار بار دانست
 که و باد اصطلاح اطلاق و ادای عظیم
 است مراد از اسباب ارضیه
 یا سادیه و حادث می شود ازین فساد
 و بطلان و چون هیچکدام درین فساد
 از بار بیهوده نمی کنند اسباب
 سادیه و غیره کات افلاک است

۲۰

که موجب است خند و در بار
 می شود و بعد از آن که کمال است
 از خبیت بغداد و بیوم علی
 طب از انجیل می نامد اسباب
 ارضیه پس بخار است
 از خصل و در ساد و خدیه
 و سکون و شعله و در خصل
 یا است یک شعله و در خصل
 رویه باب و در بار است
 که در طوبت بسیار است بسیار
 قابل تعفن و در بار است
 که در طوبت بسیار است بسیار

نویس با دست در خواص گر که مضرت او بجزیره نیست بهاروی زیاده است میگوید که قلعاس است
 لیکن در جزیره بر کهای خلاف بر طاهر است چنانچه حسب تخفیف المونین نوشته که برگ او شباهت برگ کادوم
 گر که آنکه نقشه و خط از آن ساخته است و دیگر جزیره را تطبیق می توان داد و مزاج قلعاس گرم نوشته اند
 و از بعضی اعراب که پرسیده شد اینها می گویند که قلعاس اسم اروی است و اسم علم بالصواب
 اگر که نفع نمره و سکون را در مصله و کاف هم است اگر می در مصله نفع نمره و سکون را در مصله و کاف هم است
 یا تخانی و ال مصله هم است که در نوعی از که است از و س نفع نمره و ضم را در مصله و سکون او
 و فتح سین مصله الف هم است و در بار یاید فصل السین المصله است که در مصله و سکون او
 سکون سین مصله و ضم تا در فوقانی و خمار و سکون لام و فتح کاف و خمار و سکون و ال مصله این را
 اگر که کند نیز گویند و قسم دوم مان کند است و کند نزد اینها اسم پنج است که چون نباشد چون
 زمین کند و پنج را که چون نباشد مول مانند مولد بنعم و دافع باد و صفرا و خون الماس و قسم
 دوم و غیره و این سه در آن دافع خون صفرا است و کف نیز آمده است باضافه و او ساکنه و میا
 و لام اسپرک نفع نمره و سکون بن مصله و فتح با فارسی و در مصله و سکون کاف اسپرک نفع کاف
 و الحاق الف صاب من خود و در یکی می دانند بطعم شیرین و دافع خدام و دافع افلاس نیز نوشته و
 بعضی گویند که اسپرک اسم اکلیل المکات و شبهه در شهر بخیری دیگر است و اغلب موافق نوشته
 صاب من خود مراد اسپرک باشد که در بعض خواص چون افزودن منی و دافع فساد و حمت
 هر سه خلط و بودنی سرد و سبک افق اسپرک است و در بعض کتب هندی اسپرک را دافع بوی
 خوشی بدن و استسقا و ضعف و لاغری زن اثر نیز نیز نوشته اند و اسم علم اسکندره نفع نمره
 و سکون سین مصله و فتح کاف فارسی و خمار و سکون و فتح و ال مصله و در هندی شهرت بخیری است
 سفید رنگ طولانی بقدر نیم گرم می شود و کند به مقدار شکر بود و در خشک است و شباهت با شفاقل مصری

زکاف می شود و بسیار است
 از یک بلبله و دیگر است
 و در آنکه کاف و حمت

فاسده از زمین
بود و می پاشند و در هوا فساد
پیدا کرد و هوا فاسد بهشتیان
در دل نغز کرده روح که در دل
است از فاسد نمود و در طو بات
داخله که مجاور دل امیب
مجاورت فساد یافت و گرمی
بسیار پاشند در جای جم
بوی طشت را من افتاد یافت پیر

و بزرگ او شتاب بر سر گشت و از و خود و نرم و بار یک و نهال و از زمین اندکی بالا را نه مقدار
 سه چهار گز و رخت و تلخ و گرم است و مبهی و دفع فساد و باد و بلغم و اما اسهال و برص از جمله این
 است و پنج کاکنج نوشته اند استهر الکبر نمره و سکون بن هله و کستره و فو قانی و سکون
 و فتح راه هله و الف هم شال برنی است استهل و نهال کی ضم نمره و سکون بن هله
 ضم نادر فو قانی و خفاء و سکون و او و لام و فتح و بار و موده و خفاء و سکون و فو قانی
 فو قانی نهدی و الف و کسر کاف و سکون یا و تختا هم بر هاست مبهی و باد بخان بزرگ
 بدان مبهی که شجره آن شا بیشه و باد بخان بود استهل و پد مبهی الکبر نمره و سکون بن هله
 و فتح با و خفاء و سکون لام و فتح با و فارسی سکون ال هله و فتح نیم و کسر نون سکون یا و تختا
 هم بعضی قسم اول است و در زمین که آب بسته باشد روید نیرین و تلخ و سرد و بوی و خون و اسهال
 و دفع کند و بعضی گفته اند که کل سرخ است او سیر ضم نمره و سکون بن هله و یا و تختا
 و در هله هم سرخ است که در تابستان از و خشیانه سازد خدمت و ضم و خانی و نیم و دفع فساد
 بلغم و صفرا و خون و سکون و نشنگ و نافع آبله و جوشیدگی و سوزش و خفا و و خاوری بول و نافع
 و با و شور و مسمک است با خاصه و در تقویت معده و قبض شکم و در ب و در تجربه را قلم نیز آمده
 فصل الشیرین المجمع است بزرگ و فتح نمره و سکون بن هله و مبهی و فو قانی و فو قانی و فو قانی
 هله و سکون کاف و زکریا می شعله و در و است که در و معنی است بزرگ هم سرخ است و اسهال
 او ویه و روده و پر روده کا کوئی و خیر کا کوئی می دها مبهی و اجوک و رکبیک این ترکیب سرد
 مبهی و خفا و موله و مبهی و شیرینان و محلی و دفع فساد و صفرا و باد و سوزش و اما اسهال و خفا
 او ویه این ترکیب کشمیری آمده و حالا اکثر می آید است که در فتح نمره و سکون بن هله
 و کستره و فو قانی نهدی هم کاف فارسی و سکون نون هم خفا می است و موله کج و سرخ و خفا

۲۱
 تمام اعلاط بدن فاسد شده
 امراض و بایسته حادث خواهند
 شد و اکثر خلق باین امراض مبتلا
 خواهند گردید کسانی که بمرور
 تمام باضعیف القوی خواه در
 خلقت و خواه از جماع با غیر آن
 بوده باشند و کسانی که استعمال
 جمیع چیز کنند برای تأثیر و بایسته
 زمرست خواهند و امراض و بایسته
 در موارد بسیار که از این
 می شود فاش است اینها که می باشد
 و نامت می باشد و در روم که
 و خریف که باران که زیاد و در امراض
 ذکره قبل در امراض بسیار
 می شود فاش است اینها بسیار
 می باشد و در علت بسیار

[illegible]

سوار و صوفی شاد و خیالدار
بود نیز در هیچ شکست ناپا
ناتدین امید و با بود و فکیده
مهر و شیر که بسیار گرم بود
و در خیف باران باد و عباد
وزعالات و ابرسهای گشت
نیز بادشنگ است

صفر اکبر و عربی خود گویند الکنی چار پنج تمبره سکوک کف فارسی کسرتون سکون بابت کف و فتح
حیم فارسی الف در مکتبه تیر و بسیار گرم بود باد و غلتهای سینه و سببات بلغم و در مکتف و صاف
وزیدن با جویب
در کف و سینه با جویب نام در ماه
در کف و سینه با جویب نام در ماه
در کف و سینه با جویب نام در ماه

است و آن مرغوبین بیدار قیو بهترین می سرچ زنده و علامت و می از آمدن آن را می ظاهر
و شته باشد و محسوس و بر روی هر فصل الا لام الی یقین غمز سکون لام و سرخ و سکون یا تحت
سوز که است زنده است و نه عساف و نه کثایر که و گاه الجود و زرد و اندر شود که گاه

امیر حسن بن ابی اسحاق محمد بن علی بن حسن بن علی بن ابی طالب علیه السلام
ابن منی نو صبر و افع فساد و ابد الوضوح بنی الام شریف و سکون و کون شمس خط و سیاه این باب و سیاه التلیف و اخبار
یوم گویند زمان نیک و سیاه بن حسن بن علی بن حسن بن علی بن ابی طالب علیه السلام
در این روز و سیاه بن علی بن حسن بن علی بن ابی طالب علیه السلام

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله الذي جعل في كل شيء دليلا على قدرته وقوته وجلاله وعظمته
والعظمة والجلال والقدرة والقوة والبرهان واليقين والاطمئنان والراحة والطمأنينة والسلام والنعيم والمغفرة والرحمة والهدى والنور والبرهان واليقين والاطمئنان والراحة والطمأنينة والسلام والنعيم والمغفرة والرحمة والهدى والنور

[illegible]

نوع، فوقانی استین نیز آمده کسر بار، موحده سکون، یا تحت، مجهول، و فتح، تا فوقانی سکون
مجهول، مشهوره، المبدی، ففتح، نه، و سکون، لام، و کسر بار، موحده سکون، یا تحت، و وال، مجهول، و انبلیب

نمردخت هند میت در نهایت رخسار شایسته لبخواند کی کلان فرسوسه شایسته لبخواند
و از فواید سخن بی اگر فروزند در کمتر زمانی آب کرد و سفید مهره و شیریه او که اخته شود سبک و

[illegible]

امانت یا بیعت
 ارضی فشان خود و بازاریار
 دایم و سوار بودن ارباب
 بیادان کمتر و ماندن ارباب
 بی غبار و باریدن
 کدو و غبار آلوده و گلابی
 عظم در نواحه بلد
 سادوی است و فاضل هو که
 بیرون کردن غنوت

باب الحلیه سیاه آلود و در شب
و بای نبض عظم

دست و پا و بیداری و بچار
خندان اسهال زردی و
خارش طبع و دوج ذواد
و بزرگی طحال و مغز و اسهال

چون قندیل و قطیب هواء
در کشیده نمایند که بر سر گاه علامات
بصاحبان مزاج یارد کند
و استعمال نماید باره
پس میباید

و مانند و نه از مضغ غلبه
چون تمویا و اشال آن غورین
عذای کمر قوت غار بنی می باید غلو
با یکدیگر و نه شش یکدیگر بنفشه دار
افزاید هر چه در مایه بسین لغو
و چون لوم و بالان و فواکه
در طبع زک کند و اگر کم خورد بازشی
بپخته باشد و بطریق کباب تاول
کند و گوشت چوبه مرغ و دیگر
بطور که حرارت کمر داشته باشد

بالا سیه بعضی اضافه نوشته شد از اجزای نزد خور گرم در اول سرد و وسط ثانی است و مفتح و نفوی
دل و رافع خفقان نفوی و مانع و خالی از تقویت معده هم میت و مضر بحجوه و عضای متغیر و اسعا
و فاضل و مصلح این شکرت و چون این ترشیده و در شکریافته نجابانده و گلاب بید مشک
زده یکدست کهتری بکند در سایر افعال نفوی میگوید و مضرت هم زایل میشود و مری او بخایله
است در قلیه بلا و بخورد بسیار مانده میشود و اسهال علم بالصلوب آب یونان نفیخه
و خفان و نون و کمر باد و سوده و ضم لام و سکون و او و نون ثانی مفتوحه و الف و سکون نون
ثالث ترشیدیت بطعم ترش و زنجبیل و سرد و جاسک و دافع فساد و بلغم و صفرا و خلل
خنازیر و دیگر چوبه گیاه و مانع جمیع امراض گلو است آب گول نفیخه و خفان و نون کسر باد
سوده و ضم کاف و سکون و او و لام آب گول و نفیخه و ال نهدی و از نیر گویند و حقیقت هم
طبع و زنجبیل و گرم و تر و سبک و ملین و دافع فساد و بلغم و امراض عضاد و در شکم و قاطع کرم
و دافع فساد و ترشیدیت و خفان و سرد و گران ملین و دافع فساد و بلغم و امراض عضاد و خون ترش
عضاد و نفی و نقل منی و نفوی دل و از نیر و بلغم و مجرب نور الدین محمد است که در ایام سواد
و بانی نیر که از بر بغل و گلابی مردم بر آید و بکشد اگر ابتدا یک نیر و نیرم کرده باشد تا بخورد
و یک نیر ساید و بکشد بر آن نیر مکرر ملاکند اگر سرشته عمر کوتاه نشده باشد و او است
مجرّب کون و جمع آن و نیم نور الدین میگوید که بسانند تخم اندر این سرخ که از نیر آب گول میجو
بقدر بازده سیر یا بجهانی و از او آب آله ترشیدیت تقیه داده خشک از او و در چرخ روغن
کران غش کشند اگر از روغن نکون نفیخه روز سه بار در بینی سوط کنند و سوس سفید سیاه کرد
و از سر نوجوان نزد حکیم مذکور در ترقیم و انداختن مذکور بسیار مانده میوید و عقل متعبد نماید
از آن چوبه خنای شبیه زرقان و از آن دای میغطف کرد و اندر این یک نیر و خفان و نون

از این چوبه خنای شبیه زرقان و از آن دای میغطف کرد و اندر این یک نیر و خفان و نون
و از این چوبه خنای شبیه زرقان و از آن دای میغطف کرد و اندر این یک نیر و خفان و نون
و از این چوبه خنای شبیه زرقان و از آن دای میغطف کرد و اندر این یک نیر و خفان و نون
و از این چوبه خنای شبیه زرقان و از آن دای میغطف کرد و اندر این یک نیر و خفان و نون

از هر یک یک قاعده درین علامت
 فقال غنر انهم ننگ
 جملة الفاضلین در این
 و هر یک یک قاعده درین علامت
 فقال غنر انهم ننگ
 جملة الفاضلین در این

و فتح تار فغانی و الف نیز اسم کلوی است اندر بارانی که بر سر فغانون و فتح و ال همگی و سکون همگی
 با سوجه و الف و سکون را به هم که سکون و سکون یا تختانی در عرف اندر این کونید بر سر تا
 سنگ بستخ نموده و سکون نون و فتح با سوجه و سکون را به هم که فتح تار فغانی و الف فتح
 سین همگی و سکون نون فغان کاف فارسی هم سنگ بصیرت آنکه یکسره و سکون نون
 و فتح کاف قار و سکون ال هم که کوفت است و در بحث باید اندر اندک تا انهم ننگ بستخ نموده
 و سکون نون که جیم و سکون یا تختانی و را به هم که سبوت خواص او را در کتب فارسی
 بسیار و تحقیق نوشته اند و اخیر شتی را که به نهری میگویند و بعضی گرم را اخیر نوشته اند بعضی
 میگویند مثل گولر و در حرف کاف مذکور خواهد شد انبیا و فتح نموده و سکون نون که بار و جده
 و فتح یا تختانی و سکون الف هم تمام است و بعضی در آن گفته اند که انبیا و فتح
 و فغانون و فتح با سوجه و سکون لام و کسر با سوجه و سکون یا تختانی و ال همگی و فتح
 اندر است و در نهایت ترش و خواص این است که در کتب فصل الو او و ا و ن و بضم
 نموده و سکون و او و فغانون و تار فغانی هندی نیم شیری یک مقوی چهار دفعه فغان
 با و قاتل گرم سده نافع بود و او را نیده و غفر و بلغم و بفار شتی او و بدلا و بضم نموده و سکون
 او و ال همگی و کسر با سوجه و ال و الف و او و ثانی که در کتب که بفار شتی سکون
 مانند و خایه او را چند بیدتر گویند و خواص او در کتب یونانی تفصیل است او در کتب
 بضم نموده و سکون او و فتح و ال همگی و سکون او و تار فغانی و غنی که در و اب و بر بار و
 باشد آورده که در کتب بضم نموده و سکون او و همگی و ال همگی و فتح و ال همگی و هندی و فتح
 کاف سکون نون و فتح تار هندی الف قسمی از شاست او و ن و کثرا و بضم نموده و
 سکون او و فغانون سکون تار فغانی هندی سکون کاف و تار هندی ثانی و الف و ال همگی و

با کلاب صلایه کرده درین علامت
 و هر یک یک قاعده درین علامت
 فقال غنر انهم ننگ
 جملة الفاضلین در این
 و هر یک یک قاعده درین علامت
 فقال غنر انهم ننگ
 جملة الفاضلین در این

و هر یک یک قاعده درین علامت
 فقال غنر انهم ننگ
 جملة الفاضلین در این

اصلاح بخواد محصور انسان است
نهتر از صحرای است هر انکه
از بهر دو سبب افتد خانه
شود و بصحرا بگذرانند اگر
که بخانهای بنده ساکن
ارضی بود واجب بر سر
آدمی

ان غایب و در
مکه چهل ساله و در
نفی داشتند از وقتیکه
سرم بود در موسم خلیف
باران بنام دوغبار کثیر
باشند بین علامت و پست
چنانچه سابق مذکور شد
در خصوص لازم است
که التماس بدین مقرر نماید

فصل
در بیان آنکه چگونه باید
در علاج این بیماری

اطلا نمودن و در اقم و دمانه تنها و دویه دیگر ناسیب در آب زرموده صبح از آب خوردن
بر دوش صابون داده و فصل او را ساینده برای ضامن نمودن از نموده بسیار که از نافع آمده
نیز زنده و گرم و خشک و چه سیوم و بسک و نفوی دل و مشتبه طعام و دافع فساد با دوقیم
و مصنف نور چشم و عقل منی با بری هر دو با عوبی و بخند یا ریحانی نیز آمده است نزد
بعضی ریحان است و زرد بعضی با درج است با جره یا موحده و الف و فتح نیم و راه مملو
الف و هم باز آمده است نوعی از جادو نوشته اند غله شربت زرد اقم حار است و یا پس نفوی
برین که راه و موحده و دافع طوبت و قیل و نا اکنیر یا سهیگا یا موحده و الف و فتح
را مملو دارند می کسین بهلو سکون یا ریحانی خداوند و کاف فاری و الف و الف
کثرت شاخه سیب یا این هم گفته و در آب بجا و کوهک می شود و چنگا نیز گویند هم ندی است
بطعم شیرین و گران مویی دافع فساد و صفر و سناخ و او را آب ساینده بر جلد ضامن کنند در و از
بنبت از فسی است از موسوم به بنگ با ندر یا موحده الف و فحان فون و فتح و ال مملو
سکون مملو گوشت وی دافع فساد و توکی نفس زردی برقی گرم سک و گرم تقویت بفارسی
بوزنه گویند یا راه یا موحده و الف و راه مملو الف نانی و بطعم شیرین گرم و نو گران نفوی اعضا
دافع فساد و مملو می شود و مسکن طبعی و افزاینده توانای بوی خنر گویند و سیاه و طلا
و صند و مایه تقویت باه اکثر استعمال شود با که به یا موحده الف و فتح کاف فاری و ارنه دی
بفاری شیرین گوشتش گرم و دافع فساد و امراض خشم است و شیر او را در سر نه نزل با استعمال
کوشنده بسیار نفع کرده و مملو هم که بر خود استعمال فرموده بود بسیار نفع کرده بود با و مندر با جره
و الف و کسر ال مملو و فمهم و فحان فون و ال مملو می این عبارت از است که جوار بر بیان
و در آب بجای آنکه ناسیب شود و اصناف از بالایش بستند و این آب سبک است و قاضی

در این بیماری که در آب زرموده صبح از آب خوردن
بر دوش صابون داده و فصل او را ساینده برای ضامن نمودن از نموده بسیار که از نافع آمده
نیز زنده و گرم و خشک و چه سیوم و بسک و نفوی دل و مشتبه طعام و دافع فساد با دوقیم
و مصنف نور چشم و عقل منی با بری هر دو با عوبی و بخند یا ریحانی نیز آمده است نزد
بعضی ریحان است و زرد بعضی با درج است با جره یا موحده و الف و فتح نیم و راه مملو
الف و هم باز آمده است نوعی از جادو نوشته اند غله شربت زرد اقم حار است و یا پس نفوی
برین که راه و موحده و دافع طوبت و قیل و نا اکنیر یا سهیگا یا موحده و الف و فتح
را مملو دارند می کسین بهلو سکون یا ریحانی خداوند و کاف فاری و الف و الف
کثرت شاخه سیب یا این هم گفته و در آب بجا و کوهک می شود و چنگا نیز گویند هم ندی است
بطعم شیرین و گران مویی دافع فساد و صفر و سناخ و او را آب ساینده بر جلد ضامن کنند در و از
بنبت از فسی است از موسوم به بنگ با ندر یا موحده الف و فحان فون و فتح و ال مملو
سکون مملو گوشت وی دافع فساد و توکی نفس زردی برقی گرم سک و گرم تقویت بفارسی
بوزنه گویند یا راه یا موحده و الف و راه مملو الف نانی و بطعم شیرین گرم و نو گران نفوی اعضا
دافع فساد و مملو می شود و مسکن طبعی و افزاینده توانای بوی خنر گویند و سیاه و طلا
و صند و مایه تقویت باه اکثر استعمال شود با که به یا موحده الف و فتح کاف فاری و ارنه دی
بفاری شیرین گوشتش گرم و دافع فساد و امراض خشم است و شیر او را در سر نه نزل با استعمال
کوشنده بسیار نفع کرده و مملو هم که بر خود استعمال فرموده بود بسیار نفع کرده بود با و مندر با جره
و الف و کسر ال مملو و فمهم و فحان فون و ال مملو می این عبارت از است که جوار بر بیان
و در آب بجای آنکه ناسیب شود و اصناف از بالایش بستند و این آب سبک است و قاضی

نمودند و چون از این آب سبک است و قاضی
نمودند و چون از این آب سبک است و قاضی
نمودند و چون از این آب سبک است و قاضی
نمودند و چون از این آب سبک است و قاضی

[illegible]

فهرست مدارد بجایین عق و نیک
دع و کوزه سازد و گاهی بدین
ترکیب گل ارمنی بقدریکماش
اضافه کرده می شود و آنجا که
قی باشد دواء و زینین قدر
قدری بر فحات نوشته و اگر
علامت حرارت باشد بنامه
بس یا جیل در بای پیست
بعد از نفش بقدریکماش
در ترکیب مذکور زیاده

۲
 ساز و بایستی بس اسباب
 بقدر رسانسته حرب الاس
 کرده میشود و افشاده فاشه
 برای پیش و کین حرات جنایی
 نمید میشود و شکام احساس
 خشک دمان الوجار در دمن
 سنده و برای کرب صندل سفید
 در کلاب نموده پاره پاره
 نیکو بسته و در چوب

سید بن سید

[illegible]

صورت اوله صنف درق لغوه
 درق طراز پاده نوده می شود
 در صورتیکه جارت بر طبیعت
 مریض غالب بود و اسهال نباشد
 غیره او بخار هفت داد تا آب قرم
 بکشد شمره در شکم باشد در آب
 و گلاب بقدر چهار چهار قطره بر آرد
 صاف نموده شربت بجمود و توله
 اصافه ساخته کمال بنفید می نمود
 دینی و فقیهان را نیز همین دوا را

بسیک بکسر و باد موحده و فخار و سکون یا ترخانی و فتح تارفتا فوقانی و سکون
 کاف اسم هر چه است و عوض تا فوقانی بعد کاف دال جمله تیرا که است به کده فصل التاء
 الفوقانی تهوا بفتح باد موحده و سکون تار فوقانی و فخار و او و الف با سبک
 نیز گویند در طول نهال او بقدر گرم و زیاد از ان برکش بقدر بود و نوبه و نرم و کنگره و
 چون نجبه شود کلان گردد و برکش نیز در عرض و طول بنفید مردم هند و بنام همراه گوشت
 و بی گوشت نجبه بخورند لیکن تا که برگ آن خورده است در مزه بهتر است و شش نزدیک آبها
 و بری انوی از بوستانی سبک و بلین میهنی عصا و شسته به طعام و دافع مراض
 سبز و رکتیت و دوسه گرم شکم و متعده و دافع فساد اخلاط مئه اسم قطف است
 بتیس بفتح باد موحده و کسر تار فوقانی و سکون یا ترخانی و سکون بن جمله اسم است
 و در بحث الف گذشت فصل التاء الفوقانی هندی بکسر کبیر باد موحده
 کسوره و سکون تار فوقانی هندی و فتح کاف و فخار و کسر دال جمله و سکون راء جمله
 نوعی از کبیر است گرم و زخمی و زحمت و دان و در دندان خون خارش و اثر زهر و
 دفع ساز و شمع بفتح باد موحده و کسر تار فوقانی هندی بای ترخانی مجهول و سکون راء
 جمله گوشت و می سرد و شسته به طعام و دافع تب فساد اخلاط مئه بعضی نوشته اند
 که اسم تهیوت در صورت مشابه بدراج و بقدر نصف او و با جمله زردا فم معتدل است
 و حرارت و برودت و لایق بقذافی ثقیب و مضار و مغوی سده قابض شکم مثلاً بفتح باد
 موحده سکون تار فوقانی هندی و لام الف اسم شربت فصل الحیم سجور اکبر باد موحده
 و فتح چیم و سکون داد و راء جمله و الف میگویند بعبی انج است و یک گشت در میان هر دو
 اختلاف دریافت میشود و سجور کند بفتح باد موحده و جیم شد و سکون راء جمله و فتح

صورت اوله صنف درق لغوه
 درق طراز پاده نوده می شود
 در صورتیکه جارت بر طبیعت
 مریض غالب بود و اسهال نباشد
 غیره او بخار هفت داد تا آب قرم
 بکشد شمره در شکم باشد در آب
 و گلاب بقدر چهار چهار قطره بر آرد
 صاف نموده شربت بجمود و توله
 اصافه ساخته کمال بنفید می نمود
 دینی و فقیهان را نیز همین دوا را

ایمپریال براب با کلاب
فایده میکند بعضی مردم
در کلاب ساید به ساید
دارد دو تخم و تخم
داشته باشند عالم زبان
نمونه برضی و فشانند

مرد در دود بیداری
 در این هنگام که در دست و پا
 که هرگاه که نهد در
 صاحب دفتره زوده
 دفع میکند بهر چه

لازم است که بار چوبسار
 بر بدن شود و این حالت زلال
 یا بد و هرگاه طبیعت مریض
 با صلاح آید و شتهای طعام غلبه
 کند چندی بعد و بوی معده و دانه

آب دال نوک بخورد و آن
 هم دال نوک از آن پس بپزد
 نوک تناول نماید بعد چندی
 خوردن نان بر دال و دال نوک
 ۶

نور که پس از آن بپزد
 بخورد و آن غذا را بخورد
 سازد و اینست برخی مسمولات
 که جنبه عمومی فایده بخور آورده
 در اکثر مریضان که مریضات
 این امور که در جان بسکت
 بر دانه ای بواسطه سرما
 سازد و اینست بعضی مسمولات

و فتح دال مملو الف و سکون را مهله و فتح کاف و الف اسم باری کند **فصل الدال**
 الهندی بدیل بفتح با موحده و سکون ال مهله نیمی و فتح با و سکون لام سفل
 بندی گویند و درخت کلانی است در اکثر بلاد هند کثیر الوجود و درختش بقدر درخت جاسن
 که متوسط باشد و برگش عریض و طویل زباده و کلان از برگ داکه لیکن برگ داکه مدور و این
 طولانی خوش از و می پست و زرد شکنده و بعضی از برگ اود و برابر برگ داکه پنجه
 او سیرین ترش و در او ایل زرش نیم پنجه او را گرم و کران و فحاح و باد انگیز و بیدار آرنده
 رکت بت و زاینده بلغم و مضغ باه و شتهای پنجه او را بالعکس نیم خام و در جمیع فعال
 نوشته اند که در رکت بت ساکت مانده اند و صاحب دارا شکو بهی تفصیل نکرده است لیکن
 از کتب هندوی تفصیل معلوم میشود و لقیاس را قم خالی از نفیوت معده و دل نیست و چون باه
 خورده شود در هضم بر آید و تولید ریا که بسبب زرش کسر سورت صفرا نماید و خسته او
 قابض **فصل الراء المهله** بفتح با موحده و راء مهله ساکنه و ختی است عظیم و شهبود
 اگران چنانکه در دفع فساد بلغم و صفرا و دمایل و شور بر زبان بفتح با موحده سکون
 را مهله و نون الف و نون مانی بفتح نون ناظم آمده است و بحدف الف و نون نبر آمده است
 بر نوا و بران درختیست که در دیار جمیر از جویش تسبیح ساخته به ارغانی بر بزرگرم و ملین و
 مشبه طعم و دافع فساد خون و بلغم و باد و دشواری بول و نفقت سنگ شانه و غیر
 لاغوی گوگرد و گرم شکم برده بکسر با موحده و راء مهله و فتح دال مهله شده و دوا و اینست
 سرد محمل و منی افزا و دافع سرفه و دوق فساد خون در دیگر خواص مثل سرد را
 مهله خواهد آمد بر بهی بفتح با موحده و راء مهله و نون کسر با موحده مانی و فحاح و سکون
 یا در تخمائی شیرین است و سرد و ملین و بک و مقوی مدر که و حافظه و مصدق و اواز گلو و

بسم الله الرحمن الرحیم
 کلام مجید و شریف و حکیم
 فاعلم فان اولی است باسی
 شفا و انعام خلالت وانی
 صلوة فاعلم و درود
 نامحدود و بیجا که چندی
 شریف فاعلم

انما استعمال این نیش
 در وقت کورسایه جمیع جمع
 اندک و کبکوشان فرموده
 نام بسیار ندو بساط
 از شرایط آن غفلت
 فاما اعیان این زمان
 بشمار اندین طریق است
 و بسیار در منا

اودیه که بعد از این بر آن
 اطلاع می شدند و چنانچه
 شهبازان پنج مرد را بلی
 شاه بهیل جنفوی بدلا و چون
 شاه کیفیت اطلاع آن
 در سیاهی اطلاع فرستاد
 طریق بکوشش یکی که
 اوقات در آن شهر که آن
 رخ را از اینجا می اورد و خطی پیدا
 شد مردم به خود کوتهانویه
 نمودند و از آن

ازین که در دین این حج از سر بیسی خالی
فرمان نماز می باشد و
که موجب تقوی بوده باشد
مروی نیست ازین

کمان کرده اند و گردی سرد
 در جوارت سمندل
 عمار الدین محمد دوازدهم
 فصل در این باب
 طبیعت بنی آدم از
 فصل در بیان

و سکون کاف فارسی بخار و لامل الف شاخهای باریک دارد و برگ کوچک باریک
 و دراز و نوکدار و گل کوچک سفید بر هر گره برآید و در دور بود و دفع فساد و بلغم و
 صفرا و دشواری بول و نفق شکشته و مانع سوزش اعضا و بهوشی بگیری بفتح باره
 و کسر کاف فارسی یا تختانی مجهول و کسر راء جمله و سکون یا تختانی ثانی قسمی اعصاف و است
 کوشش بطعم شیرین سرد و خشک و دفع فساد و بلغم و زرد راقم گرم است و بنوی باه
 معده و سریع الانحرار و مولد خون صالح و لایق بهیران افترج بارده و امراض بارده
 اللام علی بکر باره و لامل ث و سکون یا تختانی کوشش شیرین و گرم و سوزن
 و دفع فساد و بلغم بلو و ت بکر باره و ضم لام و سکون او مجهول و کسر ال است
 و سکون یا زوقانی اسم گرم و سست بلو سیکه بکر باره و سکون لام و فتح او و سین
 جمله و سکون یا زوقانی کاف و دهنده قافض شکم و دفع فساد و بلغم و قلع و درد
 شکم غیر بل که تخم ندارد و او را بدین اسم نامند بلور بکر باره و ضم آن بدون
 تشدید و سکون او و در جمله اسم سنگ است و است بلا بفتح باره و لامل الف
 اسم مشترک است بر نهی کیکن کاهی و کهرشی اطلاق کرده میشود بلکه بفتح باره و
 سکون لام و کاف و الف اسم کاهی بل بفتح باره و سکون لام اسم بل است
 بلو بکر باره و سکون لام و فتح او و نیز گویند اسم عربی است سفل نهی گویند
 النون بعد بفتح باره و سکون و خار نون و ال جمله الف یعنی شجری یا رستی که بر وخت
 دیگر بر وخت است و دفع فساد و بلغم و با و خون و دله و بود و فساد برین بل بفتح بار
 و سکون ث کسر باره و ثانی یا تختانی مجهول لام یعنی گل رای بل صخرای قافض
 شکم و شکسته شکشته و دفع فساد و بلغم و دشواری بول بن لوار می بفتح باره

در جوارت سمندل
 عمار الدین محمد دوازدهم
 فصل در این باب
 طبیعت بنی آدم از
 فصل در بیان

فصل در بیان
 فصل در بیان
 فصل در بیان
 فصل در بیان

اینست که کسی را بماند چنانچه
در میان کشته می شود و آن
میکنند این بخش هم می رسد
بادم بارود غن کاواضافه
فصل می شود اگر در غن
خسته هم می رسد و طبیعت
شکم

بادون سبب جن حرارت
 او لادن راسد میکند
 غوطه خوردن در آب سرد
 جواب این شبهه آنست چنانکه
 میگوید بایست که لاغری نمود
 در بزمه او هم برسد اگر شک
 خورد و زود می خورد و درون

خواص اختلاف است صاحب نسخه نوشته است که چون نخود خشک را در اول طبل بعد و تا بیل
 بهر یک از آن یکصد نخود را مالیده و مجموع او را در لته بسته از میان هر دو پا و از بالا نشانه
 لته را بسته بجانب عقب باز زد و در آخر انما به جمع تا بیل بر طرف شود شش ماهی گفت که در
 نخود من هم آمده است فخر است **فصل الهاب بنگر** الفتح باد موعده و خفاه باد و نون و
 فتح کاف فارسی و راه جمله الف سیاره دارد و شاخهای بار یک و بعضی را شاخهای سفید
 و بعضی سیاه و برگ خرد شاخ و برگ شاد بود و بود و قسمی از اینگونه است که از اگر که اینگونه
 گویند نهال آن بلند دراز و کلان بود تلخ و تیر و گرم و خشک و مصلح جلد بدن و دفع فساد باد و
 بلغم و امراض دندان و چشم و صداع و جذام و از جمله سیاه است چون هم بنگره را در نیم من
 تخم ملا در خیس اندیده در زمین صالح بکار بند و بجای آب شیره ملا در دهند و یک بر سفید که بوتر
 در بخش و در بزمه بزرگ شود چون آن سیاه شود از پنج بر کنده در سایه خشک از دوستان
 و آنچه بر آنکشت بر آید با شیر کاه و بخورد کاه یا کشید و اگر خشکش او روز یکشنبه کنده در سایه
 خشک کنند و بهشت مرتبه و شیره تسقیه داده و خشک کرده مبر و صاحب خط هم روز یک
 گفت است از بخورد و مرض مذکور را بیل شود و تخم کوفته با کنیز سیاه و شکر بخورد و در عمر اول
 و تقوی شش ماهه است در چهار ماه بر سات بنگره و تر پهل مسای و ربع او فلفل را از
 یکجا کرده بخورد در چهار ماه تا استان با کاجی بنگره بخورد از جمیع بیماری محفوظ ماند و
 سیاه دارد و بخش بار بگنول بهر که بخوراند نقاد و مطعش گردد و بوج تیر بفتح با جود
 و شهبه بضم آن سکون دارد موعده خفاه و سکون و او مجهول و فتح باد فارسی و تا فوق
 شد و فتح و سکون را در جمله بهج بضم باد موعده و خفاه و سکون را در جمله سکون جم
 ام و خست بهج نیز است و درین لفظ هم بجای او را در جمله هم آمده یعنی بهج تیر در خست است

در باطن از جهت کثرت
 و بعضی بن جینی او را خشک
 و بعضی تا بفرانی و بعد از آن که در
 فاسده دفع میکند و خون صفائی بسیار
 در بدن هم میرسد و در وقت در بزمه
 و بعضی حاصل بسیار از جهت تاثیر
 عوضی و کلام دارد تا بفرانی است و در
 عوضی نیست فخر است و بهج تیر از اینجا
 بطلان مزاج و بزرگی و آن بود
 ۴۴
 و آنچه عباد الدین
 و آنچه کمالی تحقیق دان
 خود بیان کرد و خطی که در این
 حکمتی است که گفته که چون فخر
 بخورد امراض سودا و بهج طبیعت
 بخورد و خشک است با در این
 سودا و خشک است با در این
 کم تر باشد و چون از حرارت بسیار
 از این بخورد و در اول درجه اول
 و در اول درجه اول که
 کم باشد و در آن که از این
 بود از غلظت و صلب غلظت
 با یک در طبیعت او را
 باشد و درین لفظ هم بجای
 با یک در طبیعت او را
 باشد و درین لفظ هم بجای
 با یک در طبیعت او را

بود از غلظت و صلب غلظت
 با یک در طبیعت او را
 باشد و درین لفظ هم بجای
 با یک در طبیعت او را
 باشد و درین لفظ هم بجای
 با یک در طبیعت او را

فی بندگی آنکه می شود
 زیندگی چنانچه که می شود
 علم است و دلالت بر اینست
 فلت نخ و حرات بکنه دوم نم
 سنگین بود و سبک بود
 القوی باشد و الضعیف
 باشد و بعضی گفته اند که غنی
 سیوم آنکه بی گناه بود
 بود جهته آنکه با اوقات گره از دور
 خشک است که آب است که فتنه
 هم

و دافع صفرا و بلغم و نفوس و برافروخته رنگ دشتی طعم و دافع تب سرفه و رسیده
 آن گرم و کران و صفرا و انکیر و باد بخان سفید و خاصیت کمر از قسم سیاه است بخت
 دافع بوسیر و ابله و بونان بر دانه و باد بخان قابل اند و سفید را بهر سیاه بعضی اطفال
 بونان نوشته اند و انچه را هم در تقویت معده تجربه نموده و در زیادتی بودن یوست
 و منتری که نوشته اند تب سبب یوست و سوداوت باعث سهر و خواب است
 پریشان میگردد و صلیح آن روغن علی الخصوص خجوات و قطع نظر از دفع و ضرر لده و مغز و
 طبع است و این هم سبب کی حضرت است و بگین نیکوید بهر افتح باد معده و کسره و
 یا تحتانی مجهول و راه مملد الف بطعم زخم و شکم بضم شین گرم و خشک و دافع بلغم و
 صفرا و سرفه و نفوس و چشم و سوس و داغ و بقدری که نوشته اند معری بلبله است
 بهلا و ابکه باد معده و سکون الام الف و داود الف ثانی بطعم زخم و شین و گرم
 و سبک و شش طعم و سببی و دافع فساد باد و بلغم و استسقا و نفخ شکم و خدام و بود و سبک
 و باد و کوه و تب و برص و قابل گرم شکم و دافع و امیل و شور و عربی ملا در است و مغر بلا در
 راقم هم در معاجین با سینه تعال نموده و خود هم خورده و در تقویت باه و معده و اساک سنی
 و رفع برودت بسیار مفید یافته و دوسنی ششم که زله بارده بر تبه کمال شست و با وجود مداو
 بسیار مضن و با خطاطی آورد اول او را کجلا بوض افیون که است تعال میگرد و جوی
 بخوردن او دادم و زله خفیف کرد و هم قایم مقام افیون گشت بعد از آن بلا در معده
 او و غسل او و در جوب تعال کردم مرض مذکور بالکل زایل شد و نیز عورتی و فزونی ط
 و هم شست و در روز روز را میبند او هم تعال نمود و چند روز مرض مذکور او بهر طرف نشد و
 باطله شرط تقویت مزاج نافع ترین او و یوست و در صورت عدم موافقت آن ضار ترین

و دافع صفرا و بلغم و نفوس و برافروخته رنگ دشتی طعم و دافع تب سرفه و رسیده
 آن گرم و کران و صفرا و انکیر و باد بخان سفید و خاصیت کمر از قسم سیاه است بخت
 دافع بوسیر و ابله و بونان بر دانه و باد بخان قابل اند و سفید را بهر سیاه بعضی اطفال
 بونان نوشته اند و انچه را هم در تقویت معده تجربه نموده و در زیادتی بودن یوست
 و منتری که نوشته اند تب سبب یوست و سوداوت باعث سهر و خواب است
 پریشان میگردد و صلیح آن روغن علی الخصوص خجوات و قطع نظر از دفع و ضرر لده و مغز و
 طبع است و این هم سبب کی حضرت است و بگین نیکوید بهر افتح باد معده و کسره و
 یا تحتانی مجهول و راه مملد الف بطعم زخم و شکم بضم شین گرم و خشک و دافع بلغم و
 صفرا و سرفه و نفوس و چشم و سوس و داغ و بقدری که نوشته اند معری بلبله است
 بهلا و ابکه باد معده و سکون الام الف و داود الف ثانی بطعم زخم و شین و گرم
 و سبک و شش طعم و سببی و دافع فساد باد و بلغم و استسقا و نفخ شکم و خدام و بود و سبک
 و باد و کوه و تب و برص و قابل گرم شکم و دافع و امیل و شور و عربی ملا در است و مغر بلا در
 راقم هم در معاجین با سینه تعال نموده و خود هم خورده و در تقویت باه و معده و اساک سنی
 و رفع برودت بسیار مفید یافته و دوسنی ششم که زله بارده بر تبه کمال شست و با وجود مداو
 بسیار مضن و با خطاطی آورد اول او را کجلا بوض افیون که است تعال میگرد و جوی
 بخوردن او دادم و زله خفیف کرد و هم قایم مقام افیون گشت بعد از آن بلا در معده
 او و غسل او و در جوب تعال کردم مرض مذکور بالکل زایل شد و نیز عورتی و فزونی ط
 و هم شست و در روز روز را میبند او هم تعال نمود و چند روز مرض مذکور او بهر طرف نشد و
 باطله شرط تقویت مزاج نافع ترین او و یوست و در صورت عدم موافقت آن ضار ترین

فی بند و کمانه می شود
 زینند چرخ سینه اگر چرخ سینه
 خام است و دلالت بر غلبه حاجت
 و قوت نفس و دوارت میکند و دوم
 سنگین بود و سبک بر سبک ضعیف
 القوی می باشد بعضی گفته اند که غرق
 باشد و بعضی میگویند که نیم غرق بود
 سیوم انکه بی گره یا کم گره
 بود چنانکه اگر با فراطراف از خود
 خشک است که سبک است و قوت جذبه

غذا خود کردن خوان است یا
از آن آشپز کمال رسید و عدم
جودت این مرد خود را دوست
چهارم آنکه مطلقاً خود را
بافت و بجا نداشت رساله
ای خود را این صبح داده و عوی
تسکین داده این نظم غالب
و این است که این شاعر و
نویسنده و در این کتاب

[illegible]

چشمی یا فنی یا تیری یا شیشه
 در سال و بیست و یک گفته که
 این پنج اگر طبعی و او را بشکند
 بین چرا که گفتن مادر
 است و در بعضی احادیث کرده
 از آنکه چشم را
 باشد عظیم و عظیم را بدین

و بدترین او دیدن است و مغزش بنیاید است مگر به حال آمده که بعضی از جهت شدید الحاره را نباید
 و او بهی بکسر بار سوده و او سکون یا تختانی هم منجر است بهی و چهارم بضم بار سوده و
 او او و فتح جیم فارسی و خفاره و فتح تار فوقانی شده و سکون را در چهارم و بعضی عوض او
 یا تختانی نوشته اند یعنی بهی چهارم سر و گران ملین معوی و فزاینده اخلاط ملته عبری
 ساروع گویند و کوهنهی و لکن بهی نیز گویند و در کاف بیاید بهیون تر و بضم بار
 سوده و خفاره و او سکون را و یا تختانی مجبول و خفادون و فتح تار فوقانی و سکون را در
 مهله و فتح او و سکون را و مهله نانی چون تواتر یکماه خورد جوانی افزاید و موسی سیاه شود
 و عضا استحکم گردد و در قوت افزاید و اگر چهار روز خورد از بدن بوی خوش آید و از
 عمق بدن اسهال نماید و عبری سناسکی گویند بهر امر کسر بار سوده و خفاره و فتح را مهله
 و سکون الف و فتح سیم و سکون را و مهله نانی غسل است که رفیده و شفاف و صاف باشد
 گران است و واقع کرت پت و بول غلیظ کند بهمانک فتح بار سوده و خفاره و لطف
 و نون و کاف فارسی اسم نسبت بجای نیز گویند تیر و تلخ و گرم و سبک بعضی فتوحی طعم و
 واقع فساد بلغم و مورتی بشعوری بسیار کوی و گاهی از افراطی اصلت میکند و بد
 کبکی که زهر خورده باشد صاحب داراشکوبی مینویسد که در بکالاعمارتی بسیار ختم لومی فاقم
 که بران این ترکیب مکتوب بود و نوشته بود که مهاد و بهی همیشه استعمال میکرد و اسماکی فریادی
 باه که است بسبب همین که بود و نیز صاحب داراشکوبی مینویسد که من هم این ترکیب ساخته
 اکثر فواید که نخر میشو یا فقم گیر بهایک شست بل بریل شست توله و در هنگام که قدر و منزلت
 باشد که زبان بندی بکیم بهیتر گویند بضم بار فارسی و فتح کاف و دهند و کسرون و فتح
 جیم فارسی و اخفی و تار فوقانی شده و سکون را و مهله این عبارت از اول توبل است

بر بودن این پنج بطلیب خود
 عدم اختلاط بخیل و می راجه
 چشم را
 در بکالاعمارتی بسیار ختم
 زیرا که تواتر از ظاهر آن
 جمیع اجزای بدن را بدلیل
 در لون مخالف با بدن استفاده
 این پنج از آنکس حاج استفاده
 نوده است بضم
 صفات حسنه باشد بر چند روز
 بود و نیز و اگر اجابت او یک شش
 او بسیار کمتر است و اگر اجابت
 حسنه بود چند تا که یک شش
 بهر روز هر شش
 از صفات و غیرات که مزاج
 او را تغییر کند و مزاج
 مجادرت شک و چند بدست
 و فصل و کاف و فزونی و لکن
 در سینه هم از آن یک دریا

۴۵

دار زیاد است و بار زوال
 در این فم و طبع سوزان
 باشد و گرم فزوده بود
 مطلقا سوزان نباشد
 باشد و از آنکه
 در آنش و اینها هم
 در آنش و اینها هم

درین سرطان و سبب آنکه چهارین مثل صنی دبل در وزن کا و سبیل نخست بهاکت
در وزن قدی بریان کرده مثل اقدی اقوام قیق آورده ذیل سازند پس اشکر مکر را هم
بهینت بنگار اند و هر وزده ماشه با فاصله بناول نمایند چون ده مانتوا تر خورده شود و دیگر
خوردن از قبیل پذیراید و جوانی با تو انامی حاصل آید و نور صبر افزایش برگردانند
و ایل و نور و جوش بگیا محفوظ ماند و تشنج و سترخا در بدن راه نیابد و فضل
مثل سپاسی بر آید و غذا بیشتر گوید و دلسا محکوم او گردد پس سینی کسیر با موه
و فقا را کسیر استخوانی و نیم و نیم حله و کون با استخوانی ثانی و کسیر و کون و کون با استخوانی
ثالث قس از کافور است بهوم که م یضم با موهده و نا و و و کون نیم و فقا کا و

است و وار و هم انکه گفته
که از کار و دین و داری بهره مند و با
چهار دهم هم انکه گفته اند
سوی بیست و سه سکه است
نصف است و بیست و سه سکه است
اسیاب و بیست و سه سکه است

و دال جمله و سکون نیم ثانی فسمی از کدم است بهند می بکشد بر دو عدد و حصار او سکون
نونی کسر دال جمله بندی و سکون یا یختانی ترکاری مشهور است بقدر یکبار و دو گره و چهار
بقدر چهار گره هم میشود و چهاره دار بود و گنه بقدر نیکشت یا سی باره و دو بدین زیاده
کنند و شیرین و دو کلفت و دفع صفرا و در موی و مولدنی بها و مریضه و نفع
و سکون انقباض دال جمله و سکون را جمله اسم موصوفه است و میگوید بعضی بخند و بعضی
نیز نوشته اند میگوید مریضه باشد که یکبار مریضه و نفع و سکون نون و فتح دال و علت
و فتح لام و سکون را بدین دال نیز گویند باره دار و بر درخت یا چید و کل خندال مشابه یکبار
و در میان او تخم سیاه یا مثل کج و زیاده ازان و در زیر پوست سیاه و پوست میگر باشد
برای زهر باره و دال بکشد بسیار نفع نیاید نیز و گرم بود و شسته آه و دو بدین و نیم در دفع
در کوبار و ماک و سحر می شود و بها منگی نفع با مریضه و سکون و نفع
فاری و سکون نون و کسر کاف فاری سکون یا یختانی صاف سیاه می گویند

۴۶

فکر اخلاقی و سیاسی
در اقتصاد و روابط اجتماعی
و معارف اسلامی
سازمان فرهنگ و عبادت
مجلس شورای اسلامی

فهرست کتب در دسترس
کتابخانه مرکزی مجلس شورای اسلامی
تهران - اردیبهشت ۱۳۵۷

از کنگره و درین رفیع انما
صفت کس است که شود
بلوبات از او باید توان
سرفراز طبعیت و
و شی لای که در دفع شود
و نیز چون این شیخ را در کتب
ان در پیش قیامه
که

[illegible]

این جاردان نام بسیار
مستغنی کیفیت خواجه
چندی بنوعود این کیفیت
بازمان قدما می نمایند
سبب قاتل درود و

[illegible]

۴۹
 خلی می باید اما تا خبر از دست
 زیاده از اسافین دست زیرا که
 باطبع و صحو بخار جانب بالا است
 و نیز خون الطعم غلیظ و دریه نرنگی
 و غلیظ صافه الیگوسن می گردند
 و غده خواه اختیار خواه اضطراب
 جهت بی نیکی طوام و عدم رغبت
 نام بدان کم خود درده میشود
 امر عن سفلیه یا کم نرنگی در
 طبع و غرض است بسیار
 گوید این است

فصل فی آوردن و دفع
صفت یک کمل جوهر دفع می یابد
و نیز خلائق این پنج صفت طبع کامل و
تلخیص حرارت طبع غم در ظاهر
بدن اثر میکند و غم در باطن آن
الافرا در ظاهر بدن پس با منظور
که در بیرون بدن نفوذ می کند
میکنند و در طبو بانی را که بواسطه
حرارت بخار در فواید و اسلان پیدا
کرده از اسانات بدن بیرون آورد

۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱
 ۴۷۲
 ۴۷۳
 ۴۷۴
 ۴۷۵
 ۴۷۶
 ۴۷۷
 ۴۷۸
 ۴۷۹
 ۴۸۰
 ۴۸۱

ن جابردان فاضل
شسته بلکه هم دان
مکتف کیفیت حاجج
میران نقد انی سجاد
سبب و اثر و دودو

ابن سينا نقل می یابد که از دانشمندان این
 ابن سينا نقل می یابد که از دانشمندان این
 ابن سينا نقل می یابد که از دانشمندان این
 ابن سينا نقل می یابد که از دانشمندان این

اما منافعی که از این
کارها حاصل میگردد
در این کتاب مذکور
ست

در دفع امراض مزمنه
در دفع امراض حاده
در دفع امراض مزمنه
در دفع امراض حاده

و در آن حکایتی است
 و حضرت ایزد تعالی
 مقدس علاج او را که چنین است
 بخوان آنکه از امر اسرار
 است که بعد بیدار شد
 فایده بیان کنیم
 فایده بیان کنیم
 فایده بیان کنیم
 فایده بیان کنیم

بعد از این ریت است و این نه با اولی است حال میکنند و گشته و از این استعمال نمایند و
 باعث خطره عظیم است زیرا که چنانچه باید گشته شدن آن شکل است و نیم خام سر را با مضر
 خاشخ بعد برتی و نیم رتی و زیاده از آن استعمال میکنند بعضی را منفعت می بخش
 و پیال را از نویر می سازند و شیر را درون او داخل کرده می نوشند باعث از دیار خوردن
 شیر بیشتر گویند قدری از ریت در آن داخل شود شیر در پارچه بسته اندازند یا محاذ
 و یک سر او را از نویر چنانچه در میان شیر و ریت فاصله قلی باشد و آن شیر را بخورند و در وقت
 باه و مزاج منفعت عظیم نماید و اگر کسی با ریت نیم خام خورده باشد و او را آلوده شود و لحت
 جذامی پیدا شده باشد باید که بعد و درخت نبل سلم از پنج برآورده قطعه قطعه کرده در
 ظرف کلان در آب جاری بچشانند بعد صاف نموده یک پیال از آن آب ناشتا
 بخورند بعد از نیم گهری باز یک پیال دیگر بخورند همین سه تا نام خورده باشند و غذا در روز
 پنج بخورند و بهر شیای از راه بول بر آید و دیگر کفایت میکند اگر حاجت افتد روز و یکم
 استعمال نمایند و بول را در ظرف برخی یا چینی بکنند تا با باران بزرگ آید و بعضی اغره این
 ترکیب استعمال نموده اند و منافع آن شاهده کرده اند پاره فنج با فارسی الف و بفتح
 تا فوقانی و خفایا هم بسیار است پاره فنج با فارسی الف و فتح را در جمله بندی سکون دارند
 باین هم که در دیار اموست خواص او در کتب متعارف نهند به ندیم لیکن خواص این باره گینکا
 نوشته اند و در ارقم هر قوی هم اند و با جگر کثرت پاره فنج با فارسی الف هم سریع الاند است و ملی
 و کم بابل بر پوست حصوف خشک آن هم باره گینکا است پاره فنج با فارسی
 و سکون الف و کسر با فارسی ثانی دراد جمله و سکون و اسم خجازی نوشته اند پاره
 فنج با فارسی الف و کسر با فارسی ثانی و سکون را در جمله شهر هم معمول است و در کتب

بخوان آنکه از امر اسرار
 است که بعد بیدار شد
 فایده بیان کنیم
 فایده بیان کنیم
 فایده بیان کنیم
 فایده بیان کنیم

فنجیت که از سحای نوشته
 تنغن بهر سرد طبیعت از
 بظا عضو با باطن آن دفع
 بسته خاره که در هم هر سه پاره
 و دراه حاجت نمود با زبان
 بر چنان رخ ظاهر شد
 آنکه چون ششها بر سر سفید
 کت بزرگ چون تکلف نمود
 و در آن باغبانی چون آید
 بسیار است و در دیار
 و در آن باغبانی چون آید
 بسیار است و در دیار

و در آن باغبانی چون آید
 بسیار است و در دیار
 و در آن باغبانی چون آید
 بسیار است و در دیار

ماہی پروردگار ان فصیح و بلیغ شاعر خلیفہ شجاع ابن مانہ ماہی در ساق طاهر خود ماہی از ان سه چهار روز غائب شد خلیفہ خجائی ہو کہ روزی

یونانی نصفه اعوان کتب است پانچ بفتح بافارسی الف و جیم هم نوع زمره است پانچ بحجم
فارسی دوازده نیست خوشبو که از اخلاک هندی گویند پانچ بفتح بافارسی الف
و کسره و یاد تختانی مجبول پانچ بفتح بافارسی الف و کسره و فتح جیم و نیر گویند
هم که لای است یا تله بفتح بافارسی و الف و کسر تا فوقانی و لام الف هم باطل است
پارجات بفتح بافارسی الف و سکون را دهمله و فتح جیم و الف و تا فوقانی یا باره
نیر گویند بفتح بافارسی و الف و را دهمله و فتح با موحده و خداد او تشدید و ال دهمله و سکون
را دهمله کف و میه و کرم و امان و باد را دور کند و منی زیاده نماید و موجرس صفت اوست
پالکا بفتح بافارسی الف و فتح لام و سکون نون و فتح کاف الف اسم پالک است
فصل الباء فارسی پیه بفتح بافارسی کسر تا فوقانی و سکون یا تختانی و خداد او
جائز نیست هیت شعرا هند اکثر اشعار خود با انواع بسته اند در موسم بر تکال شبها
آواز نماید که سبب بیان سوزش عشاق گردد گوشتش دافع فیله باد و بلغم و باخا
دافع صفیر است پیه بفتح بافارسی و کسر بافارسی تانی و سکون یا تختانی و فتح تا
فوقانی و خداد او بعض الف نیز آمده پیتا دوازده کسر متصل اهل فن است
گویند از چند سال بطور آمده خواص در کتب یونانی و در کتب هند است از آنجا که
این دوازده بار بسیار متصل گردید لاجرم خواص او را از سراجم فنکستین رساله
معه بجز خود مرقوم ساخته تخمین است مد و غیر نام در بعضی اندکی طول زیاده و در مقدار
فلوژ و وسط است و بلندی دارد و بره زنک است بعضی تیرگی زیاده و در بعضی کم در حوض
نوشته اند که اگر کسی این جنم را در دست خود بر میان بربندد اثر جادو و سحر با فرس
ملک عیث انبکاس گردد و اثر جادو بجا و کند نه رسد و اگر بخورد و کسبیکه زهر خورده باشد

افون میشو راجپوت
افون راجپوت و
افون راجپوت و
افون راجپوت و

که روح از جسم باشد و از آنکه
 محو چنانچه خون لطیف
 ساخته و ادای فاسده
 را دفع کرده روح در بدن
 بماند و از اجتناب
 بخودش انقباض نمیشود
 فایده در تفکات و تخیل

تحلیل نماید را تم در پیضه و در شکم بقدر و ماشه و زیاده و کم از آن در کلاب سائیده استعمال
 نموده نفع کلی بخشد و در معوی طعم شب که آشته بودند و چند کس صبح آن طعم را خوردند
 همه آتی نمود و قی بد نمی شد و بر اعضا بعضی اثری نکوت و زکی ظاهر شده بود و واد
 دیگر همراه بود و والد با جده غفر الله لهین و واد در کلاب سائیده با و زان مختلف استعمال
 فرمود نفع کلی بخشد و در صورت که قی بد نشود مکرر استعمال و واد نماید اثر الامرتی بند
 شود و پوئین بفتح باء فارسی ضم باء فارسی ثانی و سکون و او و فتح تا و فوقانی هند می سکون
 لون نهایش بقدر که زیاده و کم از آن شاخهای باریک را و برگش بقدر یک گره و کوزه
 و آنها بقدر و از غلبه التلب و ابتداء و سکون و نیز و آخر سرخ رنگ میگرد و برنگ گهو گچی و بالا
 و آنها غلاف باریک بود بر گها و او را اگر گرم نموده بر او رام بند تحلیل او رام نماید و پنج او را
 و آب سائیده در ماصور باندازند یا فیتله آن اندوده کرده در سوراخ ناصبه گذارند و چند
 روز ماصور و زخمها منحل شود **فصل الثانی الفوقانی پهنون** بکسر باء فارسی
 فتح تا و فوقانی و فخر تا و فتح و او و سکون نون اسم پست بر بی است پت پانزده کسب
 فارسی سکون تا و فوقانی و باء فارسی ثانی و الف و فتح باء فارسی ثالث و باء معده و الف ثانی
 فتح و سر و سبک و قابض شکم و دفع فساد و بطن و خون سوزش اعضا و کوش سر و شنگی
 تپ با و اکثر فارسی شاهتره گویند پتاشه بفتح باء فارسی تا و فوقانی و الف و فتح شین
 معجمه اسم فایده است پت بکسر باء فارسی و تشدید تا و فوقانی و فتح آن سکون و زهره جمیع
 حیوانات است گرم و خشک و در دیگر خواص میان خود تفاوت دارند از زهره بر بخورند و در کرده
 و فتح شود و اگر با کافور و روغن بادگیا و در گوش کنند در دندان بر طرف سازد و اگر بر ناف
 که کودک طمانند شکم باندوزند زهره و کافور و گوش در دناک باندازند تسکین در در می و بلغمی نسا

صلب سودا و عظیم بلغم
 اوقاب برف و بخ را بیکدزد
 این پنج بصیرت و عجم خود را
 که اخته بر طرف بیکد فایده
 این پنج در سرطان اوجاف
 بیکد و از آنکه سرطان مسخر
 بنات خطرناک است اگر از اجیان
 بر طرف نمیشود سرطان رسم
 موجب آن بیکد که متشن
 حال نمیشود و اگر حال کرد و خطا

۵۵

زخم نمیشود و از شدت درنده
 این علامی بر و فاما اگر حسب
 این علت این پنج را بقاعده
 استعمال کند فایده عظیم یافته
 از آن خطر خلاص میشود
 این در عالجیم عداد المیزان
 نوشته که عورتی را سرطان
 بود در کسبه مهبت سالی تقریباً
 و بواسطه آنکه مرضی اجبر کمال
 صوبت است عظیم بود و

زهره و از تنقیه بلغم
 او را بعد از تنقیه بلغم
 زخمی داد و مرض او
 با کافور و زعفران
 زهره و از تنقیه بلغم
 زهره و از تنقیه بلغم

تصفیه و زرد
سیارینما و سودا و کثیف
زکام کدر و لوار و

04

تجارت بفتح با فارسی سکون تا فوقانی و کبرجیم و یا تختانی مفتوحه و الف و وار هند سبت
پیشنگ بفتح با فارسی تا فوقانی و مخاندون و کاف فارسی درختی است عظیم نسبت او
کوهستان برگش مثل برگ بادام و گلشن بسیار از دوغزش دور یا بل سبزی در خرمن
نیست بعد از رسیدن بیا و شیرین میگردد و اطباء یونان گرم نوشته اند و اطباء هند سرد
بطعم شیرین و تلخ و دافع فساد صفرا و بلغم و خون و داسیل و شور و عبری بقیم گویند و جوب و صباغ
استمال میکند و صاحب تصفیه نوشته است که چنبرم او شده است و در و را و جهت التیام قروح
که در جرح تازه و قطع زلف الدم و غسول بآب او جهت میکوی رنگ خاکی را در تقویت مغال
نافع است پیرج بفتح با فارسی و تا فوقانی شده و در و فتح را در مجله و سکون جیم برگ است
شبه طول آن بقدر یک گره و کنیم گره و عرض نیکره و خوشبو و سبز رنگ و سه چهار برگ
بود از طرف کوه می آید گرم و سبک است و دافع باد و بویبر و غثیان برای در موده و تحلیل
ریاح و تقویت معده و از آله ربودت تجربه رسیده و عبری سافج هندی گویند پیهیا
با فارسی می باشد تا فوقانی و خفاره و فتح یا تختانی و الف اسم هلیله است و اضافه با فارسی
و سکون را در مجله بر این اسم نیز آمده است یعنی بر تیهیا پهر پوری بفتح با فارسی
تا فوقانی و خفاره و سکون را در مجله و ضم با فارسی و خفاره و سکون و او و کسر را در
و سکون یا تختانی اسم کبابی است در میان تنگ می رود و لهند اب این اسم گمشده یا از بر
آنگسنگ کرده و متناهی می کنند باین نام نامیده اند نهال دی بسیار خور است برگش
برک لب و یا و چون او را بخانند از وجبتی در و پیدا آید در قوی است و تنک
شمانی بنظیر است و مکر تجربه رسیده بقدر پنج ششماشه در آب یا در عقیات دره شیر
با سرت دره یا نبات بدنند و گاهی همراه او دره مثل خار خشک و تخم خیارین مثل

بیت فغ متدب
خداوند موعود دارد
جست آنکه تقدیر که عین
دودار که او می کند چنان
آن ز طیب میکند نهی
با قالد و نزار کلام حکیم
موی الیست فادینود

سر این پنج دفعه است
 سر این پنج دفعه است
 سر این پنج دفعه است
 سر این پنج دفعه است
 سر این پنج دفعه است

نیز ستم شده و عروق از این کشیده نیز ستم شده و فقیر شخصی با این ادویه معالجه نموده که
 هرگاه او را تازه و سبزی از نفع کمر میکود و قبض نمید و هرگاه خشک نموده میداند بسیار
 نفع میکند و قبض نمی نمود پسر خجندی بضم با فارسی و تشدید تا فوقانی و سکون را را به طبع
 و فتح جم سکون نون و کسر نون و یا و تختانی اسم پهلوانا چینی است **فصل الساء الفوقا**
 هندی شول بفتح با فارسی ضم ناد فوقانی هندی سکون لام مره صنوبری
 شکل نهال بیاره وار هندی است شا به کند در می و کجری و اکثر در زراعت بتبول
 بیکارند و از آن ناخوش بسیارند تنها و همراه گوشت میخورند گرم و تیر و هضم و مقوی دل
 و بهشی و تهی طعام و دافع سرفه و فساد خون اخلاط ملته و تب و وایل و تبور و قاتل کرم شکم
 و برگ آن سرد و دافع فساد و صفر و بیاره آن دافع باغم و بیخ آن تند و ملین و مره و دافع
 فساد و اخلاط ملته و در تقویت معده تجربه را قم هم درآمده و مزاجش معتدل در گرمی و سردی
 پیشتر با بفتح با فارسی کسر تا فوقانی هندی یا و تختانی مجهول و از جمله الف یگوید اسم
 بر روی است و آن نباتی است که در آب و کناره در بار و قیطان بود با ساق در دراز
 آن بقدر قاست انسان زیاد از آن عرض از زیاده از یک انگشت است چنانکترش
 بسیار محفیف و سرد و خشک اگر چه احتیاج باشد خشک گرداند و اگر در سر که تر کرده خشک
 ساخته ساییده بر ناصورت پانصد نفع آید و خاکسترش برای آكله و نفث الدم نیز کار آید **فصل**
 البجیم سچ بفتح با فارسی و سکون جیم که جری کا سر الحی گویند قلمی طبعی است **فصل اللال**
 الملهطه پیمنی بفتح با فارسی سکون ال میا و کسر سیم و نون سکون یا و تختانی
 یعنی کل کول خور و شیرین است و در گران بشتی لیم و قابض شکم و دافع فساد و صفر و باغم
 و خون نیز جری نیلوف و گویند پیمن چار فی بفتح با فارسی سکون وال جمله و سیم و جیم

از آنک که سبزی با این
 بسیار میکند که در نفع
 پنج و در این امور و در
 از آنکه بوده باشد پس
 پنج و در این امور و در
 که داده فاسد و سیف و در این
 و نیز بعضی نبات که گفته است
 و در این نفع بود و در این

۵۵
 با این پنج صفت حسنه باشد
 که هر سوزنی که یک نیز دانه باشد
 و هرگاه در این امور و در
 بکار دارد و سوزن او به سوزن
 نفع و شل فالج است در شره و در
 اما اگر داده نیمه در اشتباه و جوی
 آن داده را بجا که می آید و چون
 و غالب اوقات با صفت
 و غلبه می کشد نشان آنکه

این نام است
 که در این
 با خوردن نه می یابد
 است که از این
 است که از این
 است که از این

مواد فاضله

۵۸
 باشد جامع سایر صفات حسنه بود
 رطوبت فنیله او بخیل ندهد و او بد
 و در استفاد فایز فایز و حالت
 میکی از ناخین و فتنه فایز
 حکیم عمار الدین محمود میگردد که
 چینه و فایز و در فتنه فایز
 از آن سبب که جو به بیجی کرده که
 سلطان سونخ داشته و در کمال
 سبب چنان خاطر

[illegible]

شاخین خوشه که ندارد فایده یکی از
علایق خفا گویند نفس بسیار
می نماید اما در مراعات که
صافی و مشرق و نورانی
می سازد خون را
تاریکی

یونس گردباد و آدم و بنده
ایمان کو غافل و ایمان
بخاریت بنیده شده بود
و محمد موضع از بدن
قریب پریازده سال
شخصه یونس بنیده داشت
مارادو

از ان بن مجوسی
قزاق در دست ہیں و کوفہ

نوشته است و خرد افراید و حافظه قوی گرداند و کل اوراقش خواند سر و قابض شکم و دفع فساد هم
و صفرا و خون و دشواری بول چون قدری اوراد آب جاری بخوشانند و بطول علی بنابر
مدور کرده و نشانه و ادرا بول تجربه راقم آمده است بسیار مفید است و بادویه مدره نیز در نیل
مستعمل شد نسبت ببول قوی تاثیر گردیده و نیز گلد از خوشانیده او بدون خوشانیده
او که اندکی گرم ساخته باشد برای درد بسیار مفید است و چون خوشانیده او را جخصیه بندند
جهت تسکین الم او مجرب است و درم دفع گرداند و استرخاد او را نیز نافع آید و بطول از آب او نیز
درین باب مجرب است غر و پلاس یا پرانام دارد و بفتح با د فارسی لام الف و سین مملو
با د فارسی ثانی و الف با د فارسی ثالث در مملو و الف گرم و سبک و دفع بر سو و بر سو و گرم
شکم و فساد و باد و بلغم پلا پس پیل مفتوح با د فارسی لام الف و سین مملو و کسر با ف
ثانی و سکون یا رختخا و فتح با د فارسی ثالث و سکون لام فسم کلاخت و در پیل است که برگ با
بزرگ دارد و تربست و بی بلغم افرا و مولد گرم شکم بملول بفتح با د فارسی سکون لام و فتح و او
سکون لام ثانی اسم ثقل است **فصل النون** نون از بفتح با د فارسی خهانون و او و الف و
بندی نهال ری خورد است بعد نیم گرم یک کر تخمش را در اقم غلثه مرده اندک به دست
بوته که اول و آخر آن بریده باشد و در کاشی و برود و خط از هر دو طرف و خوش سیرین بر سر
خشت و سبک و دفع فساد و صفرا و جذام و قوبا و گرم شکم و مفرج و منشط و راقم تجربه نموده است
که چون یکدم تخم او را گرفته در میان نمربطیل خجرات حل نموده در ظرف گلی آب ناریس
دو سه روز بگذارد که شغفن گردد و بعد آن بریدن بماند برای جرب ضعیف است و مزاج
تخمش گرم ملوم میشود و هم گرم نوشته اند گرم و سبک و دفع جرب قوبا و بر باد و سرخ
و مولد بلغم و سبزی آب سبک فضاخ و گند افرا و گلو نیز گویند نپاک بنهم با د فارسی سکون

چون شراب بکند از برای برص
نافست بر دوس بعد از خوردن
کوکرداک پنج تخم نان داودست بود
برص او بر طرف شد انهمی مقاله
سبب نفع این پنج در برص
انست که از آن رنگ و طبع عدا
عضو بر دوس می نماید و داده مرض
را هم علی سبیل التدریج بتدریج

در زمان منتهی سبب افاده
زنت خارج میکند خون قیق
صافی و اوقات استعمال این
پاینتو فایده در شنج است
مفعولات و اعصاب و لجات و
دری که از اعصاب بود و درین
عضلات حادث شود و عوام از
توانج بیگانه را و این شنج بسیار
نماست جهت قیق و قیق
دوره خدشتان لیکن نفع
این شنج در وقت

طیبات اعمی و مع
عبار واسطو عشر و مع
باخرج باطبیع پنج فیت
کلید است چشمت
دونت قاضد کرمان
چشمت قاضد کرمان

در پس درگاه امان
شده فایده این رخ
خود در بسیر او بر اف
بیاورج بوس و بختی
ساقین و نغمه بدن
قصه صاف و جاسر

بود و در آخر شب بزم
مجلس است که علم الدین
غلام علی بن محمد
اصطیقلی
ازین سخن غلام علی بن محمد
ازین سخن غلام علی بن محمد
ازین سخن غلام علی بن محمد

دوال هندی و کسر را جمله و سکون یا در تحتانی و کاف اسم نون است پس بفتح باء فارسی
و نون سکون بنین همایه کم گنجل است و بفتح باء فارسی ضم نون و سکون بن اسم کج است
پنج انگ گن بفتح باء فارسی مخدانون و فتح جم فارسی الف مخدانون نانی و سکون
کاف قاص ضم کاف نانی و سکون نون بنی هر پنج اجزاء علی ده فائده دارد
و عوض نون لام نیز آمده یعنی پنج انگ گل لغوی حساب پنج انگشت و ان اسم از نون است
پنوالی بفتح باء فارسی سکون نون و او مفتوحه و الف و کسر لام و سکون یا در تحتانی
اسم مرجان است **فصل الواو و یو** بضم باء فارسی و او مجهول و کسر نه و سکون
یا در تحتانی نیز است سیاره دارد و فرسباه و نفیس دارد و سرد و زهر است کران گفته عجزه
و او از کلودنوم دینی اوزا و دافع رکت پت پو و کانیز گویند بضم باء فارسی و سکون
و او و فتح دال جمله و کاف الف پو و مدرک بفتح باء فارسی و او مجهول مخدانون
تشدید دال هندی بفتح را جمله و سکون کاف قاصی از لجه است پو و یو بضم باء فارسی
و او مجهول و کسر و فوقانی هندی و سکون یا در تحتانی ای است بسیار خور و کران و لغیم
افزاست و از دیگر با هم خور و تر و بطم شیرین اند و دافع فساد اخلاط مله و دیگر قسمی است
بسیار کوچک معوی مهبی مشبه طعم و دافع فساد باد و سرفه پو و یو بضم باء فارسی
و سکون و او و فوقانی هندی اسم نال است پو و تشره بضم باء فارسی سکون و او
مجهول و او فوقانی و کسر بن سحر و جمله و قسمی از کاف و زهر است پو و یو بضم باء فارسی
فارسی سکون و او و کسر و فوقانی و سکون یا در تحتانی و فتح کاف و او را جمله و سکون
نون مجیم اسم کج است پو و مدرک بفتح باء فارسی سکون و او مخدانون دال جمله بن
و الف شیرین و سرد و بر بضم و کران معوی اعضا و مهبی منفح دال و دافع فساد باد

چون می باشد از کسر و او سکون بن
کونید و نیز نانی و او سکون بن
است و عیب بن بود از غلط است
و نقصان بن سخن نیز از و اگر
تدبیر بن حکیم بود و او سکون
چون می باشد از کسر و او سکون بن
نقصان آن را غلط است
است و عیب بن بود از غلط است
و نقصان آن را غلط است
۴۴
رطوبت غلیظه و نوبه را چون رطوبت
بعد و جود بدن هیچ دفع زیاد
نیشود و اگر دفع سازیم که رطوبت
غلیظه را هم زیاد میکند پس باعث
ضرر چیست و فور رطوبت غلیظه
باعث صحت مزاج و طبع عمر است
اما اصل کلام بر آنست که در غیض
که ناید حکیم عمار الدین محمود
اینست که مخالفان

بیکر و پس معلوم شد که
فوقی و صفاد و فنی بزمه
بسیار بکند و موجب
فقد رطوبت صالحه
ازین سخن غلام علی بن محمد
ازین سخن غلام علی بن محمد
ازین سخن غلام علی بن محمد

باعث زیادتی
 بعد از تقویت ذرات غریبی
 و قوای بدنی میگردد و کما فیجی
 تفصیل در المقام بی
 بنا خین گفته که بر آن که بیست
 صافیت شد ازین بجا
 میشود مخصوصا که اگر کشت
 شده جمعی از بر آن را در یک
 پنج روز بدو بطر صفت فوه

۴۵

باد با جوق و قبل و پشت و بعضی
 از ایشان را داده با بعضی ایشان
 ریخت و بهشتی از ایشان را
 بشمار ریخت و از ایشان را
 خمس السبل بهم رسانید و در
 بعضی بود و ایشان را
 با همال انجاید و هیچ کدام
 نجات نیافتند انهمی ما قاله
 از این پنج را در فصلی باید
 که بود بسیار آدم و بسیار
 بهتر اوقات

دکتر اندک برای مزاج
فرد و عطف بآستان
کم است از بآستان
است و در زستان
نخوش
همار و عطف بآستان
خواری و چوبین و وسط
نشان و بهترین اوقات
که بواسطه گرم و بسیار سرد

ملازمتان بسیار است
 مبالغه را هم بگویند که این
 کلام از حکیم عمارالدین
 عیون است و آنست که طبیعت
 کرده آمده است و غالب
 بارده اند و این است
 در طبیعت و طبیعت
 پنج ضیعی باطل و طبیعت
 است و آنکه هر طبیعت را
 بسیار از پنج در سال
 جویند که طبیعت را
 بیان کند و طبیعت را
 کرد و این بسیار است
 و طبیعت را در طبیعت
 با طبیعت که در اخلاط دیگر
 است و آنست که

رضن آب از مرج زمان مع او و به دیگر را قلم تجربه نموده بعضی نوشته اند که بفارسی درخت
 لزان گویند و غمراو دو برابر پهاله و در فزه مشابست با بخیر دارد و پیل گویند با صافه
 یا تختانی برسم اول و رنگ آن چون خفته و منفش کرد و اطلاق این لفظ یعنی لفظ
 پیل بطریق شیراک لفظی گاهی بر فلفل را هم میکنند و وی بار درخت است مثل درخت توت
 و غمراش مثل بویا در غلاف او در فلفل میباشد و بعضی گویند سگوفه درخت مرج یعنی
 خلفل است و توش تا سه سال باقی است خشک و تلخ و نیز و سنگام ضم سیرین و گرم و زرد و سبک
 و سهیل و مهبی و دافع فساد باد و بلغم و تکی نفس و سرفه و استسقا و خدام و بر میو و باد و گوله و
 بویا و امراض سبز و خله و مشته طعم و صفرا و افزا ناره اش شیرین سرد و زرد گران و زاید
 بلغم بربی و در فلفل و بفارسی خلفل را گویند پیلو کبر یا فارسی سکون یا تختانی و ضم
 لام و سکون و او اسم هندی ارک نوشته اند درخت صحرانیت بقدر طول نیره و شب
 و شاخهای بسیار دارد و جویند و مدور بود و برگش بقدر پنجه گره و باریک و غیره و پیل
 کبر یا فاکر و سکون یا تختانی و لام و پیلج بلضا فیه جیم و آخره فتح لام و هال خبر گویند
 گرم و سبک و طبعی و مشته طعم و دافع با و گوله و بویا و امراض سبز و فساد باد و سنگانه
 و فساد خون و صفرا و پیکان و از جمله رساین است و غمراش تلخ و سهیل و دافع فساد بلغم و
 و سوزش اعضا و خدام و تب و گرم شکم و جوب پیلو که از و سواک سازند برای تقویت
 البته با تجربه بر سید پیت کبر یا فارسی و سکون یا تختانی و مار فوفانی قسمی از و سنگست
 در و رنگ و در بحث میم خواهد آمد پیلو کبر یا فارسی سکون یا تختانی و ضم سیرین و مهبی
 سکون و او بربی و رغوث و بفارسی کیک گویند پیلو کبر یا فارسی ضم یا تختانی سکون
 و او و کاف و نامرندی یعنی شیر جانوری که چهار روز زاینده باشد میوسی بفتح با فاکر

۹۷
 است و آنست که
 صحت خواهد شد و با صحت خفا
 احداث از اخلاط و در طبیعت
 خواهد نمود و این شأن و طبیعت
 که حار و رطب در درجه ثانی
 با نالت باران باشد و این
 پنج را حکیم عمارالدین محمود
 در اول درجه اول گفت
 پس با فایده شود که حار و رطب
 در درجه ثانی با نالت
 است و آنست که احداث از اخلاط
 و در طبیعت میکند

فازن گذشت و
 است که با این
 و در اول درجه اول
 و در اول درجه اول
 و در اول درجه اول

فصل الفوفانی فی فصل الفوفانی
 الفوفانی و سکون لام و فتح سیم و کاف و خفار و الفوفانی و الفوفانی
 ثالث و شهوره تال کهبانه عوض راء ممله و الفوفانی و الفوفانی
 سیم لیکن توری دور او غیر دور از توری خورد و نهال او مثال فلم برگه بار یک
 و برگه بار او خا و غنچه و برگه بار دوران برگه بار کل نیلوفی در میان سفید بطه می رسد
 سردو گران منی انوار و رافع فساد و خون و دوا مذکور در ادویه با سیه کسر استعمال
 کرده شد و نیز همراه سیرک و قطه دوا مذکور خورده میشود و هم با دویه مناسبه سوفی است
 و نیز در شیر خورده میتوان خورد و تال تال فوفانی و الفوفانی و لام شهوره در رافع
 لام راء مملنه منی خش کلان و در از بعد رست که گویم و زیاده از ان بطیف و کهن و نکاله
 کتیه الوجود و در اکبر آباد هم نسبت به راء الخالقه شایع است که با زیاده در آفتاب و در حست
 برگه بار وید بسیار بعضی از ان مروه سازند و بطریق ارشاد مبارک و دیگر نویسند و نه بود
 برگه بار و کتیه نویسند و عمرش شایه بار یک و منو عمرش بار یک تری شیده مثل فلو در
 شربت کلاب نبات میخورد بسیار لایذ و منوی و ان عمرش را مکمل ففتح تاد فوفانی و سکون
 راء ممله و فتح کاف و سکون لام گویند چون سه از شاخ بی برگه بار بر سر آن بریده او اند
 بر بند از ان خبره را و دور و توری دوسه با شیر و مذکور میتوان گرفت و از ان تارسی
 گویند تال فوفانی و الفوفانی کسر راء ممله و سکون یا رنحانی تازه او را فرقه شیرین اگر نختی
 با نیشیرین تیش کرد و سکر آرد و دور و رافع فساد و صفا و دامل و شور و بهی است
 و ملین و تاریر احوش شد لطیف در افعال میشود و نیز با چه در طرف او نصب کنند و در ویم
 و در او ابل آشک فضا

49

است اگر قبل از خوردن چوبی
فضله نماید خون لطیف برآید
و کثیف در جسم باقی بماند زیرا که
لطیف برای خروج الطبع است
پس درین هنگام مرض اشتداد
می پذیرد اما هرگاه چوبی
را چند روز بمشمال آورده شود
کثافت خون فاسد بمبدل میگردد
میشود ماده فاسده بفضله و
میگردد و اندکس فیض از
ال قاهره

وہابی امراض کہنے کے مادیانہ
نیا دینی بیماری خواہد شد
دفع شدہ خون فاسد
است بس خون صلی
ہموز غلیظ باقی و کیف
عمر دارد و چون فاسد

پارچه را در ظرف دیگر بگذارد تا خلاصه در هکده بالجملة در تقویت باه و نسیم بدن بنجر
رسیده مخصوص ایام استعمال آن غذا گوشت صرف از داخل کباب و قوراع و بولد
ریاح و گرانی سر و سگوش قریب کبوتر آب شمش شیرین سرد و گرانی فغان و مهبی است
و دافع فساد باد و صفرا و خون و مانع ضربه و سقوطه سینه و سوزش اعضا و دافع شخی
و تخم شیرین سرد و در بول و دافع فساد باد و صفرا و در فارسی خرمای و بول و دخت خرمای
هند گویند و در عربی دوم و صاحب مهباج گوید که دوم شجره المقل و مثل ازین بر می آید
تا لیسیس شرج نامر فوفانی و الف و کسر لام و سکون یا در تخمانی و سین مبله و فتح با فکار
و نامر فوفانی شد و سکون را در مبله اسم البیض است و در ایهیه این بسیار اختلاف کرده
اند بعضی برگ زیتون شده اند و جمعی سبج دخت توت و پوست دخت لسان العصفیر
و بسا ایهیه اند و صلا حقه میوید ز و من فی فیست در خواص زبان این و نیواج
خطای نزد اهل هند و گرم و سبک مهبی شسته طعم و هم و دافع تنگی نفس و سرفه
و فساد بلغم و پاک کردن روق و نامر شرج نامر فوفانی و سکون الف و صفرا و خون و فتح باد
موجده سکون را در مبله شوی به مناسب با ضافه الف عوض را در مبله شیرین است و سبک لیل و دافع
فساد صفرا و بلغم و زردی بدن و خدام و بوی سرد و اما اس اعضا و سرفه و جوشیدگی و
دل و لحم حبیب زخمها و عربی نحاس و نفاری می گویند و حکما هند مقول او را که بنا به
باضافه یا در تخمانی و سین مبله میوید و شته و او را احتمال میکنند و بسیار مدح میمانند
و قدری از مقول او در آب می اندازند و در آب نشین نکرد و این را علامت جود
مقتول میداند و زور اقم میسر است که اگر سوزش دل و غشیان در دستخوان و مفعال
و وزن هر دو خفکان پیدا کند از انبایه خورد که علامته عدم جود است مقول است که علامته

و در آنجا که در ام
و بانی امراض گفته که ماده
آن بسیار غلیظ و کثیف بوده باشد
بسیار مضطرب و کثیف باشد
و گفته اند در امراض
که دست بر سر که گزشتن برای است
که تا در ج بسیار بکثرت تخلف نشود
و غشی حادث نگردد و اینست آنچه
اطباء درین عمل بیان می نمایند
لیکن وجه دیگر بهتر از اینست
که خون خالص بر سر گرفت و در حضرت

از محل فصد در نزد خون
بواسطه وقت و سخت درین محل
بسیار است و طبیعت در دفع
خون فاسد انجام بیشتری کند
پس باین مدت دست بر سر
گذازد که طبیعت خون فاسد را
بجمل فصد نزدیک از بدن خارج
دست از سر که بداند از خون
فاسد بجمل فصد آرد دفع گردد
بمزیت در آن خون بنده که
از گدازند

اول بیدود در هر کس که
مراعات این غیبه نماند
از فضل و شیرات و اگر
دست نگذارند خون صیالح

بسیار بیرون خواهد آمد
عن فاسد کتبی و این
نیز یادنی بعضی است
نصفین از سبک
این پنج بنامید بسیار
سبک نبوده و ناماده است
مض خارج شود و این

ند که ر یافته شود مانند باره کلی لبسج نادر فوقانی و سکون الف و فتح راد همزه و سکون الف و فتح میم
و تشدید کاف فارسی سکون یا تختانی هم مرتب است تا رن لبسج نادر فوقانی و
الف و فتح راد همزه و سکون فونسی از اسپهبدی تا سپهری بفتح نادر فوقانی و الف و فتح
نون لبسج با موحده و سکون راد همزه و ضم بار فارسی و سکون الف و فتح بار فارسی تا
الف هم پاؤل است و هم نسوت و معنی لفظ کل سرخ است و کل هر دو سرخ اند **فصل**
البا الموحده تا که میر لبسج نادر فوقانی و بار موحده و الف و کس کاف و خفاء و
و سکون یا تختانی و راد همزه هم بسج است تبرک بفتح نادر فوقانی و سکون بار موحده
و فتح راد همزه و سکون کاف این درختی است که در زمین عرب پیدا شود و عمر آن برک آن بچو
برگ و بار درخت گلاب میباشد زبره و کل می نیز مثل بره گلاب بود در حاله منضم تلخ
گرد و گرم است و کف و آبله و سیلان نمی راد و دفع گرداند **فصل** **البا الموحده**
ی و ی و ه و می لبسج نادر فوقانی و ضم بار فارسی و سکون و او و فتح و الف و خفاء و ک و م و ن و
و سکون یا تختانی هم ه و می است یعنی حسب ریاضت چه هند با ن شته اند که هر که بد است
بآن نماید بریت و عبادت مشغول شود می کبر نادر فوقانی و فتح بار فارسی تشدید نادر فوقانی
منفوحه و سکون یا تختانی هم روید کی است که سر برگ ارد ساگ او پنجه میخورد **فصل**
البا نادر فوقانی تترک کبر نادر فوقانی و تشدید نادر فوقانی نانی و کس آن کس راد همزه
و سکون یا تختانی و کاف و ب و ن و اول نین نکرده است تترک شخام و اف و ف و ا و ا و ا و
قابل گرم شکم و مقعد و بسیار گرانی سیده او بسک و فایض شکم و نافع شکم و نافع
با دو بلغم و بعضی ساق و نید تهک بضم نادر فوقانی و اول نادر فوقانی نانی تشدید و منفوحه و
خفاء و سکون کاف هم سیلانیه است **فصل** **البا** بفتح نادر فوقانی و سکون می

باجای نامک و در سبک
دفع و اصلاح آن کامیابی
خواهد بود یا که قبل از
سبک بفتح و موحده
و سبک در دفع و راد همزه
شد و اینجا که بلغم غلیظ باشد
کتیف و الطخون می باشد
مکای قصد در میان بفتح
بسیار که در قصد انانی چون
۱۷
بسیار بفتح گذشت اگر بدن
ناشته باشد یا که ناماده و سبک
بود احتیاج به سبک در وقت
احتیاج به سبک در وقت
خاسه و بفتح و سبک است
باید کرد و بارای هر یک که
چند نموی خود ذکر می کنم
جاست که این را که می
خطین و خطین مرکب باشد
بماند و باید که برای

سازند و حکم عواد الدین شود
استعمال بفتح و نکره
استراحت کرده و در چهارم
فصل از سبک نامده
بمان خطین و کورنی شود
میت باید ساخت و بود

مقدم ماده عامی که بهر زبان
 بانست اندازگی آن
 دستور العمل خاندان
 کرده انجون آن را بزرگ
 در سالهای خود زک
 دو کلمات چون بزرگ

اصطلاح اهل الفصح میگویند
 گفته اند که صفرا حاصل سه روز
 و صفرا و غفر حاصل در پنج روز یا زیاد
 از آن حسب عصیان اوده و بطنم
 در وقت غلظت در نه روز و در وقت
 در پنج روز و غلظت زیاد از نه روز
 و سودا حاصل در پانزده روز
 نفخ میاید و باشد که تقدم و تاخیر
 کند باطلیم هرگاه از نفخ دریافت
 شود سهل استعمال باید نمود و نیز

۷۴

نفخ از اندام خلط محض
 مرض با بول روان کردن و صفرا
 سهل موقوف به دلکس طیب
 حاد است غالب اوقات در سهیل
 متعصب در کل منبسط و متعصب
 و سودا در چهار سهیل است
 یا غلبه میولی خود یا سنجیم
 یا غلبه شانه باید دانست که
 اوده هر یک را که یکبار
 سهیل چاقی را لازم است
 روز اول همه اوده پنج

بعضی قفه و بعضی سینه گویند و نیز اکثری سینه را به سینه که سیلا تفسیر کرده اند و باطلیم خواص
 در کتب بندی سرد و تر نوشته اند بلغم از تمام بدن مخصوص از فم سده دفع کند و حلق را
 صاف نماید و زرد و زخم بود **فصل الدال المجهله مدحها را بکسر تار فوقانی و فتح وال جمله**
و خفاء و الف و راء جمله و الف قسم سینه است فصل الراء المجهله تریها را بکسر تار
فوقانی و سکون راء جمله و فتح با فارسی و خفاء و اولام الف اسم بلیله و بلیله و آله است
ترکها بکسر تار فوقانی و سکون راء جمله و ضم کاف و تار فوقانی نه می الف ترو کهن
نیز گویند بکسر تار فوقانی و ضم راء جمله و او مجهول و فتح کاف و تار فوقانی و سکون
اسم ترکیب فاضل و و فاضل کرد و او را گتساوی الوزن بگیرند تری طعم و و ضم
و دفع نمی نفس و سرفه و بیاریهای اشت و با و گوله و بر سوکف و مهرل و دفع و درم خصیه و
بیاری چشم بینی اطلاق چشم و جس آن تر کنند بکسر تار فوقانی و راء جمله و سکون سین
مجهله و فتح کاف فارسی و خفاء و نون و فتح وال جمله و نه می تری جاک نیز گویند
بکسر تار فوقانی و سکون راء جمله و فتح جم و الف و فتح تار فوقانی و سکون کاف یعنی ترکیب
قافله صفرا و قفه و سافج مساوی دفع فساد و بلغم تر ناک بکسر تار فوقانی و راء
مجهله و فتح تار فوقانی ثانی و سکون کاف قسمی از رنج است و در خواص مثل ساقی ترمه
بکسر تار فوقانی و سکون راء جمله و کسریم و فتح راء جمله ثانی و یا خفی بنشین بستانی است گرم
در دویم و خشک در اول و تروی تر و آب می اثر ریشیه و برود و در و طبعین و سخن و هیچ باه
و سوله سد و تار یکی چشم و مصلحه آن کا هو کاسه و خرفه و خل و او افزاید می و منعوظ
و تریاق گزندگی را سست چون با شراب یا شام چون او را کوفه آب گفته در پنج
از تریاق نیز در باخا صهرین گردانند و بی جرب است **ترسد تریا بکسر تار**

یاسمه اول همه اوده پنج
 ایند از فاضل و سینه
 جاست حاجت را بکسر
 باشد و استعمال بخورده
 بی اودن با دم و بیچی
 یکبار که در بنید دران بود جاست

و غیره باید مایه بر بعضی قبل از تناول غذا و وقت نشستن و کاستن بلعوق شامه زده و نشسته باشد و بعد غذا آب خوردن مضایق آب بونگ و بعد سه پیر پیرنگ و لایم تناول کند و هر پیر پیرنگ از سه پیر لایم یک عدد و بوق نقره یا ورق طلا یک عدد

لفظ عام است اطلاق میکنند برین غله و مایه کاکلر شبیاک نیواکتر تک ادا لکب
 بزرگامه و کاندی کبی پرینکین جو کو و کاکو بر بکال کند و در و برنی نیز اطلاق باید بر حقیقت
 اندک و در جایهای آنها که خواهد شد **فصل الکاف** تکریم فغانی و کاف
 شد و سکون را در جمله هم و دخی که چهار حصه آب در و بود و برخی اطلاق میکنند
 بر آنکه در آب و جوات سادی بود و تحقیق کاف قاف هم اسرار و سوت شیرین و گرم
 و تیز و سبک و دافع سبب جن بری فساد و هر صرع و یهوشی امراض خشم و فساد باد و بلغم و صفرا
 و قسمی از ککریخ است **فصل اللام** ملک بکتر مار فغانی و فتح لام و سکون کاف
 کلی است مانند کجی گرم و دافع فساد و بلغم و خدام و از سر این است و تیز و سکون لام هم
 برنجیل نهشته اند طبعی ضم مار فغانی و سکون لام و کسرین مایل و سکون یا تختانی
 شته و نهالش بقدر یک کز و زاده از ان برک کوچک طولانی اندکی کنگره و ادا و اهل نه
 بسیار نیز دارند و پرستش او نماید قسمی از ریحان تلخ و تیز و گرم و متوقی دل و شته طعم
 و مولد صفرا و سودش عضا و دافع خدام و دشواری بول و در و بهلو و فساد خون تل بکتر
 فغانی و سکون لام و گاهی باضافه یا تختانی نیز آمده یعنی قلی گوید و قلی نیز نام خبری است
 که بعد از کشیدن روغن قلی باقی جانده گویند سرد و خشک و خرد افرا و شته طعم و مصلح
 فزونی مفرط و حالب شکم و مصنف آواز گلو و دافع تشنگی و افزاینده باد و فزنده رنگ و رو
 و آن قسم است اول پوت و قسم دوم تل بنیونی کجی سفید و قسم سوم صحرانیت که آن
 کجی سرخ است همه اقسام گرم و تیز و شیرین و گر آن حالب شکم و افزاینده بلغم و صفرا و تیز
 سرد و دافع دلها و امراض باوی شسته طعم و خرد افرا و حالب بول و شتر شیه
 است پس سفید پس سرخ و گل کجی و در امراض خشم مثل ناخن و گل زن تجربه رسیده است

و در صبح و شام و در وقت نشستن و در وقت غذا و در وقت نشستن و کاستن بلعوق شامه زده و نشسته باشد و بعد غذا آب خوردن مضایق آب بونگ و بعد سه پیر پیرنگ و لایم تناول کند و هر پیر پیرنگ از سه پیر لایم یک عدد و بوق نقره یا ورق طلا یک عدد

و در صبح و شام و در وقت نشستن و در وقت غذا و در وقت نشستن و کاستن بلعوق شامه زده و نشسته باشد و بعد غذا آب خوردن مضایق آب بونگ و بعد سه پیر پیرنگ و لایم تناول کند و هر پیر پیرنگ از سه پیر لایم یک عدد و بوق نقره یا ورق طلا یک عدد

[illegible]

از صد دانه بآب بخور
از صد دانه بآب بخور
تا بهشتی شوی
تا بهشتی شوی
بگو که از هر یک بگو
بگو که از هر یک بگو
بگو که از هر یک بگو
بگو که از هر یک بگو

کلمه در دوزخ در آن آمده
 و شایسته صاف نموده
 ناسیه بر این آمده
 و کلمه در دوزخ در آن آمده
 و شایسته صاف نموده
 ناسیه بر این آمده
 و کلمه در دوزخ در آن آمده
 و شایسته صاف نموده
 ناسیه بر این آمده

کشته است اصلاح او میگوید و مردم لاهور و افغانه اکثر بسط استعمال میکنند و رطوبت
 و مایع را دفع میکند و زلزله که بسبب رطوبت باشد از این زلزله گرازا و همین قسم ضعف
 را و مایع حار ضرر و در الفاظ الا ویرم قوم است که غیری را بصارت باطل زایل
 کرده بود بعد از مدت با ملاقات کردم و دیدم که کتاب یکند با و استفسار کردم گفت
 که کایت برگ ناکو با برگ سبها لکه عبارت از پنجگشت است خشک کرده با لمانا صفت
 کشیدیم آمد که سبب آن بنیای بن از زانی فرود و بنا کوی صورتی را اکثر کشیده
 خصوص زمان همراه برگ تنبول میخورد و تحلیل و ضم نفع نیاید و موافق بر طوبی و مبرودن
 است و باعث تشف رطوبت از فروج و فرج زان است و عرق او نیز مستعمل برای
 مذکوره هم کبره فوقانی و سکون هم قسمی است از این شنبی و معوی بسیار است حال ففتح
 نادر فوقانی و سیم و الف و لام هم در سر و دست بخا صیت مانند درخت سال است و دافع
 اما سر اعضا و سوزش آن و البته حال تری ففتح نادر فوقانی و سیم و سکون لام و فتح با دافعه
 و تشدید نادر فوقانی نانی و سکون را و جمله اسم تری است و حال در دست سرفروخته اند و در دست
 حال تری باید که برگ مال غنی بر و باشد و تری را بعضی برگ صندل نوشته اند با جمله دین لفظ
 اختلاف بسیار و اقست **فصل النون** تنضم نادر فوقانی و سکون نون نا نا درخت
 نیت قرش چون تریب و کل او از رنگهای هندوستان است اندر رنگ سر و قافض
 شکم و مری و دافع رکت پت و شور و جذام و بعضی نوشته اند بوی اریق تن و صندل
 میوید که اریق تن هم که است و چهره که میوید مشابه نیت قبول ففتح نادر
 فوقانی و خاد نون و سکون با و موحده و ضم آن سکون و او و لام هم بان است و مجالس
 شاد و با خصوص مجالس بان این را ساید عرق او میگوید و خور و پس با و ففتح نادر

کلمه در دوزخ در آن آمده
 و شایسته صاف نموده
 ناسیه بر این آمده
 و کلمه در دوزخ در آن آمده
 و شایسته صاف نموده
 ناسیه بر این آمده
 و کلمه در دوزخ در آن آمده
 و شایسته صاف نموده
 ناسیه بر این آمده

کلمه در دوزخ در آن آمده
 و شایسته صاف نموده
 ناسیه بر این آمده
 و کلمه در دوزخ در آن آمده
 و شایسته صاف نموده
 ناسیه بر این آمده
 و کلمه در دوزخ در آن آمده
 و شایسته صاف نموده
 ناسیه بر این آمده

در ایستگاه نشینی و عار دانی
فلان دو خلق بیدار میگردند

برای تسکین نفس فلان نور

حق کا دین ہم کو کشتی میں ڈال دے
 بالیدہ صاف نودہ ہم کو بچا
 بچا ہے پائندہ ہوزارند
 ایست از کب جہت
 سودا دہیست با سودا ہے
 کر از راقی با

[illegible]

افرونی عمارت نصیب ان صاحب
ان صاحب فصیح الغالب
بیان کرد ایست جایگاه
تقدیرت ز یک کز قدرت
چون او شایع است اندر
میلینج بودم به کبریا نهی

که شش ماه صبی تا نوران
چونکه از ساقیان و فتنه
و باعث نسیب و پیشود
و هم در بعضی مجاری بماند
مطلوب اصل نیکو
دفعه نوزاد آن بر

[illegible]

۱۳۴
کتابخانه کند چون مشوره
با فقر که متعلق شدم که وقت باضمه
بکوبی قوتی دیگر در عرض بود
بسیار ضعیف میشد و خصوصاً که
بسیار کم شده باشد شاید بهشت
بر عدم نفع آن باشد که بعد از استعمار
از این پنج زیاده بوده است از پنج
بن تا به اوج داشته باشد وقت
باضمه نوشته که در اینجا از این
در پنج تا از آن و عاقل بوده

این کلمات را در هر روز بخواند
 که در هر روز این طهارت
 اینی با قافای اینست
 تا بر او زیاده از حد طهارت
 موجب غلط فاهم و دقت

طفاست چه شیء بکبریم فضا، و کسرا نه توانی بختی یا تختانی و فتح سیم و ال هملک
 اتم شدت چهار سیری فتح جم فضا، و سکون را و هملک و کسرا و موحده سکون یا تختانی
 و کسرا نه سکون یا تختانی و ویم هم نهال کنایه صحت و هم بر کنایه اطلاق سکینه
 ترش و سو و دفع صفراء و مقوی صده و قابض چون در اخشاک اخته کوفته سفوف سازند
 بر چرخ گویند کسرا و موحده و سکون یا هملک و جم فارسی سکون چون دگر گویند بدستور لا و قبض
 انود و فصل الیا و التختانی جیا یهیب تقیم و یا تختانی و الف و ضم یا فارسی سکون
 و باد فارسی ثانی و سیم بگزرسند بسیار بی نام گلیت که از تخم او تبسج سازند و میر
 جیا نیز گویند قابض شکم و مقوی می سر و سباه کننده نبات نماینده آن چپوک کسرا جم
 و سکون یا تختانی و فتح و او و سکون کاف و سیم و سیم و فرایده نمی بلغم و دفع فساد و
 و باد و سوزش منده و لاغری بدن و جنونی کسرا جم و سکون یا تختانی و فتح و او و فضا
 نون و کسرا و فضا و سکون یا تختانی و حیوانی بخند ما و حیوان با ضافه الف بعد
 از واد و حذف حروف آخر نبرنده سیم و سر و دو و ترو و سبک مقوی عضاد و فرایده صبر
 و قابض شکم و دفع فساد و باد و بلغم و صفراء و از جمله سایر است و حرارت نبال گرداند و ابل
 هند ساگ او را که و اول ز رستان می آید غریز دهنه میخورد و در ترکا بهای حیوانی
 نوز و حکم باد شاه دارد بار بزرگ نسبت بار غرور بزرگ و باره جنونی بسیارند و دو
 بطریق بویه باشد و کو چایکس بود و نیز جنونی هم کلوسی و در دهنتری آورده که آواز
 مکلوسا که و سکو گرداند و مقوی باه است حیوانی که بعضی یا تختانی کاف هرگاه در ام
 مکلوسا زیاده هم نهد باشد که ساق سرخ شسته باشد جنونی کن با ضافه کات مضموم
 دون ساکن این علم عبارت از ترکیب جنونی ها که بر کاکول و جگر کاکول و کسبک سیده و مباد

چنانچه در کتب یافت
 این کلمات را در هر روز بخواند
 که در هر روز این طهارت
 اینی با قافای اینست
 تا بر او زیاده از حد طهارت
 موجب غلط فاهم و دقت

۱۶
 حکایت کسرا و سیم و سکون
 دوم از دست راست
 شکل کرده است بر تاج صبح
 شکل کرده است بر تاج صبح
 چنانچه در کتب یافت
 این کلمات را در هر روز بخواند
 که در هر روز این طهارت
 اینی با قافای اینست
 تا بر او زیاده از حد طهارت
 موجب غلط فاهم و دقت

این کلمات را در هر روز بخواند
 که در هر روز این طهارت
 اینی با قافای اینست
 تا بر او زیاده از حد طهارت
 موجب غلط فاهم و دقت

وهر پتی و جیو که است سر و گردان و مہمی و بیغم افزا و مولد منی و شیر زنان پرورنده لطفہ در رحم زنان جالب بول فوائد ضرب و سقطہ و دفع خفگی نفث و ات و لاغمی و رکت و سوزش اعضا جیہاں بکبریم و سکون باردختانی و دفع ہار فارسی سکون الف لام اسم مال کوٹہ است جیہاں بفتح جیم و یار تختانی و الف ہم بملیہ است یعنی غالب آئندہ بر زخمہا جیو برو مہمی بکبریم و سکون باردختانی و دوا و دفع ہار موحہ و سکون راء مہملہ و فتح وال مہملہ و بخار و کسرون سکون یار تختانی اسم حیوانی یعنی آوازیدہ جان باب الحیم الفارسی فصل الالف چار تجارت بجم فارسی الف ضم نادونفانی و سکون راء مہملہ و فتح جیم و الف و سکون نادونفانی عبارت از ترکیب الایچی خورد و پیرج و ج و ناکیر در خواص مثل زر سکہ کہ مذکور شد چاب بفتح جیم فارسی الف و بار موحہ جب است چار پیر بفتح جیم فارسی سکون الف و راء مہملہ و فتح ہار فارسی نادونفانی شد و فتح راء مہملہ و الف ہم چار پیر بکبریم و بجم کہ شد چاسکا و بجم فارسی الف و فتح یم و کاف فارسی الف و فتح وال مہملہ و راء مہملہ و جحف ہر و الف شہوت مالدن خون او بر کف یا باعث تقویت بادہ و دیگر خواص کتب بونما بتفصیل مرقوم است بحر بی خفاش گویند چاکسو بجم فارسی مفتوحہ و الف و سکون کاف و ضم یم ہم ہ و دوا و بخار حسنی پنجم گویند و چون بیت و یکدہ اور کو قسہ باب برادہ صندل کہ شرب طرف کلی آب ناپودہ ترک کردہ شہید ہوشندہ برای بول الدم کلوی از جوبات از قہم است چارین بفتح جیم فارسی و الف فتح راء مہملہ و سکون بفتح بی است از اہمین چارای بفتح جیم فارسی الف و فتح راء مہملہ و الف و سکون یار تختانی ہم چار و بی بفتح جیم فارسی الف و ضم راء مہملہ و دوا و کو

فایده بسیار از این کتاب را در حدیثی که در این کتاب مذکور است
 در حدیثی که در این کتاب مذکور است

لام و یا تختانی هم جزو پنج است چاکوت بفتح جیم فارسی سکون او و نادر فوقانی هم نالک است
چاکلیری بفتح جیم فارسی الف سکون لام و فتح کاف و کسر را و همله و سکون بار تختانی
اسم فوه است فصل الباء الموحده حمله بفتح فارسی مفتوحه و با موحده ساکنه و فتح
کاف و لام کسر و سکون بار تختانی هم سبک است چرب فتح جیم فارسی سکون بار جده
و شهر جاب با ضافه الف بجمعیم و جیحیل نراوت وافع کوا و سیر و منافع او موقوف
پیلانول است چیک بجمعیم فارسی ضم بار موحده و سکون کاف قسی از کهنی است
فصل التاء الفوقانی چتر چاکت بفتح جیم فارسی نادر فوقانی و سکون را و
همله و فتح جیم فارسی ثانی و الف و فتح نادر فوقانی و دوم و سکون کاف هم چار چات است
و با ضافه الف بجمعیم نیز آمده است یعنی چار چاکت چتر امل بفتح جیم فارسی نادر فوقانی
شد و در امله و الف و فتح جیم و سکون لام عبارت است از ترکیب تبرک و انار ترنس و
و کتیه و کیمین بفتح جیم فارسی و نادر فوقانی شد و در امله مضموه و سکون او و فتح
کاف فارسی و سکون نون هرگاه بر ترکیب پیلانول اضافه نمایند باین هم میخورند
و در خواص معانی ترکیب است که مذکور شد چتر بفتح جیم فارسی سکون نادر فوقانی و فتح
را و همله و سکون و در حاله هم گم مثل آتش گرد و و خارش را نفع کند و در و نفع شکم
و در کند چتر پهل بفتح جیم فارسی و نادر فوقانی و سکون را و همله و فتح بار فارسی و خضار
و سکون لام هم سینه است که نوعی از خوپره و میویند فصل التاء الفوقانی
هندی چتر بفتح جیم فارسی نادر فوقانی هندی سکون کاف هم جزو است چتر امل
جمع فارسی و سکون نادر فوقانی هندی و فتح جیم فارسی ثانی و در امله و الف و چتر بفتح
ناوتش بجمعیم و دوم و اعرض الف و چتر بفتح جیم و در امله و در میان هر دو جیم نیز

دیکار از نو پس از سر
کند و دیگر عاودن کند
طبعی بخوبی در کشتن
کرده باشد هرگاه با ن
از آن خود آورده بجا
بماند و در صورتی که
خوبی نیست که بحث
از آن است
این طریق از هر

۸۸
اولی است که در مضبوط نه
اعتیاج سوار است اگر بخار
ضایع میشود اگر اعتیاد
تمام کرده آید و بزرگ هم
که شعله آن تخلیفات و نه
پنهان مقدار از آن کربا
اتفاق خطای شود بسبب
ورود امور خارجیه از احتلا
شعله آنش و غیره شرط
نهیض ضعیف است

چرخ خیاطی را
نیل افلاکی با خودی خود
کرده در دست کشیده و آب
پیرکان بریند و از طرفی
سودا بریند و از طرفی
از تخم حکم گرفته برین
و میاید که چهار از دیک

پادشاه مندوز در حاله
 خار بیدان افانک بنام
 وقت بنامند باجاریک
 پنج جنبی دروی سیاحت
 بیرون فقه پخت نصیان
 سر سینه کج و بدو پیر
 بکار باست که از قوت
 بخار منیش نافع میکند
 ششم بیدار سیاحت
 که با صبح پنج نیم از شب
 بنشیند و آب قوت خوردن
 بنشیند و آب قوت خوردن
 که در وی باید که بعد از پنج
 زینکاف برده در آب است
 و آنکه بگوید که بخار
 باید برده و بگوید که بخار
 که بیدار از برون آب
 ۸۹

آمده که بفارسی حلاوت گو نه گویند تر است و سهل و شسته طوم و دافع فساد باد و بلغم و
 فو با وین و بوسیر و جرب و حمله شکم و اشتقاد و ماسل و بثور و قسم دوم از سرخ است
 و هر دو خشک و قابض شکم و غرض دافع رکت است سرخ گل بسیت و سفید گل کیاب
 هر که پنج سفید گل با خود دارد و زخم تیره و ضرب بر و کار نکند برای خون فاسد بخش باب
 ساینده بخور دافع کند و اگر زن باجنات و شکری بخور و خون چیش بند شود
 هر روز از جوب چیر اسواک سازد جاه افزاید و درد دندان برود و بوی دهانش
 کند و آب برگش در شیم چکانند تا یکی چشم برود برگش کوفته با یک سیر سیر
 بخور و قی بسیار آرد و تخم و برگ با کاجی هر روز چهار توله ماست و بگوید بخورند
 بوسیر خوبی را نافع بود و نیز بخور و برگ آن کوفته گرم کرده بر بوسیر خونی نه خون
 بنده **فصل الحیم الفارسی** چیره که بکیم فارسی و فند بکیم فارسی و دویم فتح
 را و جمله و سکون و اسم چیره است چینه ا بفتح حیم جار و کسریم فارسی نانی و یا حنا
 مجهول فضا دون دال جمله و الف چیکلا نند بر گویند بفتح حیم فارسی سکون نون حیم فارسی
 ثانی مقصوره و لام الف سکون نون و دال نندی نمره نند است طولانی از آن
 نان خوش می سازند و مجرب است جهت دفع بویست و لاغری بدن شیرین و ضم بسک بود
 صفراوی فراج را نافع آید و شته را زیاده کند و برگ او بلغم راج و صفرا دفع نماید و پنج او سهل
 و قسم که او پنج بود گرم و فرو سهل صفرا و بلغم و حرارت و خون فاسد و بی رکت چیره ندر رفع
 حیم فارسی ضم حیم فارسی نانی فضا و و سکون و او و فضا دون و فتح دال جمله سکون
 را و جمله حیاتی اگر که بوش ناند چون گوشت آن بر خا در نند نافع آید و دغش
 بروغن کد اخته بر بروص مهبون بالند سفید بود **فصل الالهله** چیره که بکیم فارسی

که بکیم فارسی نانی فضا و و سکون و او و فضا دون و فتح دال جمله سکون
 را و جمله حیاتی اگر که بوش ناند چون گوشت آن بر خا در نند نافع آید و دغش
 بروغن کد اخته بر بروص مهبون بالند سفید بود **فصل الالهله** چیره که بکیم فارسی
 که بکیم فارسی نانی فضا و و سکون و او و فضا دون و فتح دال جمله سکون
 را و جمله حیاتی اگر که بوش ناند چون گوشت آن بر خا در نند نافع آید و دغش
 بروغن کد اخته بر بروص مهبون بالند سفید بود **فصل الالهله** چیره که بکیم فارسی

که بکیم فارسی نانی فضا و و سکون و او و فضا دون و فتح دال جمله سکون
 را و جمله حیاتی اگر که بوش ناند چون گوشت آن بر خا در نند نافع آید و دغش
 بروغن کد اخته بر بروص مهبون بالند سفید بود **فصل الالهله** چیره که بکیم فارسی

پیش از روز میل و میل
بست و بکروز گفتا
عالم شود و معنی جهان
بجو مانند آن آب را
شک کرده بودند
یکروز قبل از روز میل

درد و جبین استعمال
پاک و بیاض و خاک و اخل کن

این ملک بخودش هندو و بعض
 این سابق در میان سهاجی
 منافع این پنج کشور کرده ایم
 من اراد الاطلاع علیہ
 کی از متخیرین نوشته که در میان
 خودون این پنج و سه روز رس
 از دو بگفته بعد از آنک داخل
 طعم نمایند اگر چون نشینند و اگر

۹۴

بقضه شفاف اصلح و در
باشد تک مطلقا داخل کند
بلکه در بوجان اندکی نوری
دارد داخل قضا نماید و بخیه
و بخیه منجر در در قضیت
تمایز قضا بود آب دریا و قضا
داخل کرد و کمال غرض یافت
مکلفش و درودیم همه بخیه
مکلفش و درودیم همه بخیه

پیشہ ہوا نہ کہ
ان جو درخت لیکر
پائندہ خیال کو یکے
سب خوردن مک
وہی دربان این
چاکر کند بجے کر
بکرت این چرخ بخورد
هرگز کہ کجراک
عامی شد اوک نمی

دفعه ای بسکری بلاد
دفعه ای بسکری بلاد
دفعه ای بسکری بلاد
دفعه ای بسکری بلاد
دفعه ای بسکری بلاد

مطهر باطون کباب
مطهر باطون کباب
مطهر باطون کباب
مطهر باطون کباب
مطهر باطون کباب

وسکون یا تختانی و ناموفقانی و الف کوشش گرم است و گران و دافع فساد و با و امراض
چشم و صاف کننده آواز و کلویت جربی فهد و نیز اسم و وائیت که در قسم بود یکی سرخ
دوم مایل تیرگی و از اندون مایل بندوی و هر دو چوبها باریک بود و هر دو تیرگی
و خشک و سبک قابض شکم و هضم طعام و دافع شکم است و چون چنانچه را به کزیر و
تند سائیده بر برص عالیه تا آنکه آبله شود و هرگاه آبله ظهور پیدا نکند و بگذارد و از زیر
آبله پوست سرخ برآید پس بپزد و اول موضع برص را از پا چاکش و بجا و خوب مالش و هرگز
شیطنج گویند چیل که چیم فارسی سکون یا تختانی و لام کوشش گران هم رسانیده
فساد و اختلاط غلبه فارسی غلیظ و جربی جدا گویند چیم نام که چیم فارسی سکون یا تختانی
و فتح نون و فتح بار و حده و الف اسم هدی است چیت که چیم فارسی سکون یا تختانی
مجموع ناموفقانی و کسکاف سکون یا تختانی نامی اسم هدی است باب الحار المعجمه
الجمیم الکفار چرخ نفع خارج می شود چیم فارسی سکون یا تختانی و الف فارسی است که گویند
کوشش نفوی عضوا و همی و افزاینده بلغم و حضرت فصل السین المعجمه است
خارج و سکون سین همله اسم شربت باب الدال المعجمه فصل الف دار هله دار ال
مفتوح و الف ضم و المعجمه سکون آن فتح و لام و شبه سکون لام سکون ال المعجمه است که آنرا
هله گویند تیرگی و گرم و خشک و دافع فساد و بلغم و صفرا و خون و جوشیدگی و پری و اسهال
و زردی بدن و دله و نور و دافع امراض چشم و درد گوش و شکسته و شکسته و مجلی و مدل
جراحات و قروح و اتون و نفع دال هله و الف ضم ناموفقانی و دال مجهول و دانست
نفع دال هله و الف و خضار و نون سکون ناموفقانی و دانستی با ضافه یا تختانی بعد از
فوقانی نیز آید و چیم حب السلاطین است که بندی جمال گویند تیرگی و تیرگی و کم و حاد و ضم

و کسکاف سکون یا تختانی نامی اسم هدی است
باب الحار المعجمه
الجمیم الکفار چرخ نفع خارج می شود
چیم فارسی سکون یا تختانی و الف فارسی است
که گویند کوشش نفوی عضوا و همی و افزاینده
بلغم و حضرت فصل السین المعجمه است
خارج و سکون سین همله اسم شربت
باب الدال المعجمه فصل الف دار هله دار ال
مفتوح و الف ضم و المعجمه سکون آن فتح و
لام و شبه سکون لام سکون ال المعجمه است
که آنرا هله گویند تیرگی و گرم و خشک و
دافع فساد و بلغم و صفرا و خون و جوشیدگی
و پری و اسهال و زردی بدن و دله و نور و
دافع امراض چشم و درد گوش و شکسته و
شکسته و مجلی و مدل جراحات و قروح و
اتون و نفع دال هله و الف ضم ناموفقانی و
دال مجهول و دانست نفع دال هله و الف و
خضار و نون سکون ناموفقانی و دانستی با
ضافه یا تختانی بعد از فوقانی نیز آید و
چیم حب السلاطین است که بندی جمال گویند
تیرگی و تیرگی و کم و حاد و ضم

و کسکاف سکون یا تختانی نامی اسم هدی است
باب الحار المعجمه
الجمیم الکفار چرخ نفع خارج می شود
چیم فارسی سکون یا تختانی و الف فارسی است
که گویند کوشش نفوی عضوا و همی و افزاینده
بلغم و حضرت فصل السین المعجمه است
خارج و سکون سین همله اسم شربت
باب الدال المعجمه فصل الف دار هله دار ال
مفتوح و الف ضم و المعجمه سکون آن فتح و
لام و شبه سکون لام سکون ال المعجمه است
که آنرا هله گویند تیرگی و گرم و خشک و
دافع فساد و بلغم و صفرا و خون و جوشیدگی
و پری و اسهال و زردی بدن و دله و نور و
دافع امراض چشم و درد گوش و شکسته و
شکسته و مجلی و مدل جراحات و قروح و
اتون و نفع دال هله و الف ضم ناموفقانی و
دال مجهول و دانست نفع دال هله و الف و
خضار و نون سکون ناموفقانی و دانستی با
ضافه یا تختانی بعد از فوقانی نیز آید و
چیم حب السلاطین است که بندی جمال گویند
تیرگی و تیرگی و کم و حاد و ضم

سوزنا چید ز سیم حال سوز
 می نایبیت ز سیم حال سوز
 سوزنا چید ز سیم حال سوز
 می نایبیت ز سیم حال سوز

وسکون نون مفتوح دال جمله ثالث و الف نون مفتوحه و ا سکن
 نهالین از یک کر کم فریاده و برگش شا به برگ کوکنار و پوست هر وانه اوسه بهلود در هر
 او یکله نه چون نخچه شمع و بخود زرقیده وانی بیرون آید و رنگ سفید اندکی بایل باغبان و اکثر
 سفید سخت و صاف و براق بقدر معصفر و طولانی و از بعضی اکثر زنان در سبیل
 اطفال کشی کنند و اهل صنایع دال جمله وسکون نون مفتوحه اوسکون لام هم کوته حاصل
 الواو و دمانه دال جمله وسکون و او مفتوح نون الف بوض و اویم هم آمده یعنی میا گویند
 قسمی از مرغ خوش است کلی است بندی گلهار او سبز باشد برگش بسیار خوشبو کم است و بعضی
 معتدل بوشته اند و صبیح محو برین گذار بوبیدن او خشک و باغ آورد و افع زهر و چون
 و اضلاع منته و جذام و غبایان و دونه صحرایی اسکاگ آرد و بدن را قوت بخشد و درین لفظ
 بوض الف هم آمده است و بضم دال جمله وسکون و او و با موجد با ضافه رار جمله
 بعد و او و الف بعد با موجد یعنی دور با نیز آمده قسم دوم متیا گویند یعنی سفید بود و افع
 جو شید گها و فساد باغم و صفر او چون قشنگ و سوزش اعضا و فو سی بضم دال جمله وسکون
 و او و کسر دال جمله ثانی و فساد و وسکون یا تختانی دگ بجان نیز گویند گاهی است و قسم دوم هم
 اول بر روی زمین افتاده می باشد و برگ سبز و شاخهای بسیار باریک و سبز و برگ کوچک
 بسیار بود مثل کچد و چون شاخ او را بشکند رطوبت سفید مثل شیر بر می آید لهذا برین نام
 نامیده و در این بقدر کشته می کم فریاده از ان بود و قسم دوم شاخها سرخ و دگ و از
 زمین کم فریاده از ان بلند بود لیکن قسم اول سبز از دست کم و خشک و گران و بهی و افع
 فساد و با و بغم و جذام و کم شکم و مجمل و باغ و قسمی ازین بید سبکی و قسمی دیگر از و چنبا
 مذاهب و خواص کچد خود بوشته شد حاصل الیها الهوز و متیا بضم دال جمله و افع

سهمال مدافع سبیل
 سفید سبک خوراک و متفصل
 بان بکود در زسی و شش شسته
 در نفس خفیف نایب هم رسیده
 چنانچه در زسی و چکم و خوراک
 و در هم بود زسی و اگر گرفت او را
 نبود نهی و خانه شش شسته و هم
 بدون ضرورت خطی هم سهمال
 این پنج باب را که در سبیل

نموت در در و از غالی از
 در هم چهار روز اول برین شسته
 نسمات مفتوح و در طبابت در حق
 شود و بود استعدا و از فاج
 هم رسا و اگر برین فو و دگ
 دگ باشد بر بود و فو و دگ
 دگ و ضعیف بیدار غالب باشد
 احتیاج حق نیست خود را بخارند
 و حق نکنند و سوز حمت

باید و اگر ضعیف خندان
 باید و اگر سوز حمت
 باید و اگر سوز حمت
 باید و اگر سوز حمت

۱۰۰
 در کسر افغانی فتح یا تختانی شد و الف هم چنان که کملی که قسم دوم کاکولی است و من چو سا
 بفتح دال همزه و خاء و سکون نون و فتح عجم و واء و الف و سین همزه و الف قسمی از جواست
 و موافق خواص او و نون من شتیج دال همزه و خاء و الف و کیمیم و سکون نون و منون
 نیز گوید بفتح دال همزه و خاء و او نشد نون ثانی و فتحی است خازناک رخت و سبک و دال
 فساد بلغم و صفرا و خون مفرغه و هو بفتح دال همزه و خاء و سکون و او در خیت خازناک
 سر و دافع فساد صفرا و بلغم و کوی و زدی بدن و ده و بفتح دال همزه و خاء و الف
 فتح و او و سکون ثانی شجریست که گلش استمال آید تیز و گرم فزاید و کفده کف به نوح
 اسهال را سفید است و ریشها را بفتح بود و وای بفتح دال همزه و خاء و الف و فتح و او و سکون
 یا تختانی و فتحی است که گلش مستعمل و از راه تکی نیز گوید بفتح دال همزه و خاء و الف و فتح
 تا و افغانی و کسر کاف و سکون یا تختانی فتح و نیز رخت و سر و سبک و جالب اسهال و دفع
 فساد صفرا و خون نهم و گرم و گرم و جوشیده کی و شرب و قدر سکر است و بیرون آمدن متعدد را شود و او
 و خون چمن به پیر یازدار و بعضی متدل نوشته اند و هموار بفتح دال همزه و خاء و الف و فتح و او و خاء
 و سکون و او و دال همزه و الف نهال او بقدر یک که قدسی زیاده و کم از آن شاهنامی بسیار
 دارد مثل باد بجان خرد و در فرج می باشد و برکش شباهت به یک جامی و غرض بقدر که در گمان
 و قدسی زیاده لزلان و خازناک مثل بارید بخیر و در جوف او دانه ها و دو قسم می باشد یکی را
 گل و یک را و قمع سیاه و دوم را سفید قسم اول کیا است و در افعال غوی کل هر وقت مثل
 بوق بکم است و کران شسته و منی و منی و برافزوده رنگ و دفع تپ جدام و مایل
 شور و فساد بلغم و زهر و جرب و گرم و گرم و منافع بسیار ازین فکرمیند و هم به هم شک
 دانی بر نه است و هم به جوش غم او چون تخم نیمه بقدر چهار دانه و یک سیاه و یک زرد و نیمه

به شانه و درین بکلم
 از جهال بی شکند از جهال
 هم راه فرستاده پاک کرد
 و دیگر یک کیمی آمده فزوده سر را
 بکمر که بر بدن حرف شود عضو
 علیل را بخاری بخار داد و زنا
 بخار بیشتر بان عضو بر آید و چیت
 تحلیل داده آن شود و هم کرسند
 ۱۰۰
 که در بخار آید و حق نام شود
 و بخار است خود را بخار یازد
 و با حق دارد از جای خود
 و با حق و بقدر طلب بیا نشد
 و کت کند و بقدر طلب بیا نشد
 و بدین حق را از باج شک
 کند و از کاف را از دال
 خود پیشتر یعنی چنانچه
 که بخار بکیمی و قبل از حق کردن
 می دانند و از دلی روز
 اصل که در وقت حق کردن

در کسر افغانی فتح یا تختانی شد و الف هم چنان که کملی که قسم دوم کاکولی است و من چو سا
 بفتح دال همزه و خاء و سکون نون و فتح عجم و واء و الف و سین همزه و الف قسمی از جواست
 و موافق خواص او و نون من شتیج دال همزه و خاء و الف و کیمیم و سکون نون و منون
 نیز گوید بفتح دال همزه و خاء و او نشد نون ثانی و فتحی است خازناک رخت و سبک و دال
 فساد بلغم و صفرا و خون مفرغه و هو بفتح دال همزه و خاء و سکون و او در خیت خازناک
 سر و دافع فساد صفرا و بلغم و کوی و زدی بدن و ده و بفتح دال همزه و خاء و الف
 فتح و او و سکون ثانی شجریست که گلش استمال آید تیز و گرم فزاید و کفده کف به نوح
 اسهال را سفید است و ریشها را بفتح بود و وای بفتح دال همزه و خاء و الف و فتح و او و سکون
 یا تختانی و فتحی است که گلش مستعمل و از راه تکی نیز گوید بفتح دال همزه و خاء و الف و فتح
 تا و افغانی و کسر کاف و سکون یا تختانی فتح و نیز رخت و سر و سبک و جالب اسهال و دفع
 فساد صفرا و خون نهم و گرم و گرم و جوشیده کی و شرب و قدر سکر است و بیرون آمدن متعدد را شود و او
 و خون چمن به پیر یازدار و بعضی متدل نوشته اند و هموار بفتح دال همزه و خاء و الف و فتح و او و خاء
 و سکون و او و دال همزه و الف نهال او بقدر یک که قدسی زیاده و کم از آن شاهنامی بسیار
 دارد مثل باد بجان خرد و در فرج می باشد و برکش شباهت به یک جامی و غرض بقدر که در گمان
 و قدسی زیاده لزلان و خازناک مثل بارید بخیر و در جوف او دانه ها و دو قسم می باشد یکی را
 گل و یک را و قمع سیاه و دوم را سفید قسم اول کیا است و در افعال غوی کل هر وقت مثل
 بوق بکم است و کران شسته و منی و منی و برافزوده رنگ و دفع تپ جدام و مایل
 شور و فساد بلغم و زهر و جرب و گرم و گرم و منافع بسیار ازین فکرمیند و هم به هم شک
 دانی بر نه است و هم به جوش غم او چون تخم نیمه بقدر چهار دانه و یک سیاه و یک زرد و نیمه

پیشروان عالمی دیگر
کتابخانه این مجموعه در
مسائل ابعاد و نمک
در مسائل

[illegible]

۱۰۱

دوم کوفه
کوفه
ملک
فرز
بکود
دود
شاه
بعض
آب

دارند از آن در قمار و در بازی و در هر چه که بخواهند
 در آن روز که در پیشگاه پادشاه و در هر چه که بخواهند
 در آن روز که در پیشگاه پادشاه و در هر چه که بخواهند

همایندت ویر که بای کبر و ال هله و سکون یا تختانی و در هله و فتح کاف و می خوار و
 و الف یا تختانی می بزرگ کننده حیات هم همایندت ویر که بای کبر و ال هله و سکون
 یا تختانی و فتح را هله و سکون کاف و خوار و هم هم سکون و او و لام هم جو است
 باب الدال المبهمة هندی فصل الالف و ابه بفتح دال هله هندی الف و فتح
 بار سوده و در هندی قسمی از گاه است دفع و شوری بل پس گشته و دفع فساد
 و بغم و خون و در شانه و تشنگی و امراض مفید فصل النون هندی کبر و ال هندی
 و خوار و نون کبر و ال هندی ثانی و سکون بین بحج و شکل شایه بی و پوست او سر و ال
 بند بره گوشت و بی گوشت نخته می خورد و بهتر از کدو میدانند دفع فساد و سیرع الهضم است
 فصل الواو و ووی بضم دال هندی و او و بجهول کبر و ال هندی ثانی و سکون یا
 تختانی می جلیل دفع فساد و بغم و بوی و گرم شکم و مقود و با کوله و فساد و هر
 و و و کاف بضم دال هله هندی سکون و او و فتح دال هندی ثانی و فتح کاف و الف هم و و و
 است بضم دال هله هندی و سکون و او و کبر و ال هله و سکون یا تختانی و بغم و کف و بغم
 و بوی و گرم شکم و کوله و از هر رافع که و از فصل الهاء الهوز و و و نون بفتح دال
 هله هندی و خوار و و الف و فتح دال هندی ثانی و خوار و و سکون و او و نون نام درستی
 دفع بغم و با و و هر و خدام و بوی و سبک و و کف و فتح دال هندی و خوار و و الف و کاف
 ساکن اسم پاست باب الراء المبهمة فصل الالف راب بفتح راء هله و الف بار سوده
 هندی اسم شکست که خور تر باشد و آبش بخش که مکرانده باشد که ان متوی اعضا است
 و در عرق مولد اخلاط ثلثه و مضمضه بل است راجع انبر بفتح راء هله و الف و و و و و
 و خوار و نون و فتح بار سوده و سکون را هله و یوه هندی سیر و سرد و فاضل شکم و دفع

و بایندت ویر که بای کبر و ال هله و سکون یا تختانی و در هله و فتح کاف و می خوار و
 و الف یا تختانی می بزرگ کننده حیات هم همایندت ویر که بای کبر و ال هله و سکون
 یا تختانی و فتح را هله و سکون کاف و خوار و هم هم سکون و او و لام هم جو است
 باب الدال المبهمة هندی فصل الالف و ابه بفتح دال هله هندی الف و فتح
 بار سوده و در هندی قسمی از گاه است دفع و شوری بل پس گشته و دفع فساد
 و بغم و خون و در شانه و تشنگی و امراض مفید فصل النون هندی کبر و ال هندی
 و خوار و نون کبر و ال هندی ثانی و سکون بین بحج و شکل شایه بی و پوست او سر و ال
 بند بره گوشت و بی گوشت نخته می خورد و بهتر از کدو میدانند دفع فساد و سیرع الهضم است
 فصل الواو و ووی بضم دال هندی و او و بجهول کبر و ال هندی ثانی و سکون یا
 تختانی می جلیل دفع فساد و بغم و بوی و گرم شکم و مقود و با کوله و فساد و هر
 و و و کاف بضم دال هله هندی سکون و او و فتح دال هندی ثانی و فتح کاف و الف هم و و و
 است بضم دال هله هندی و سکون و او و کبر و ال هله و سکون یا تختانی و بغم و کف و بغم
 و بوی و گرم شکم و کوله و از هر رافع که و از فصل الهاء الهوز و و و نون بفتح دال
 هله هندی و خوار و و الف و فتح دال هندی ثانی و خوار و و سکون و او و نون نام درستی
 دفع بغم و با و و هر و خدام و بوی و سبک و و کف و فتح دال هندی و خوار و و الف و کاف
 ساکن اسم پاست باب الراء المبهمة فصل الالف راب بفتح راء هله و الف بار سوده
 هندی اسم شکست که خور تر باشد و آبش بخش که مکرانده باشد که ان متوی اعضا است
 و در عرق مولد اخلاط ثلثه و مضمضه بل است راجع انبر بفتح راء هله و الف و و و و و
 و خوار و نون و فتح بار سوده و سکون را هله و یوه هندی سیر و سرد و فاضل شکم و دفع

این مافیل می خواند و در هر چه که بخواهند
 در آن روز که در پیشگاه پادشاه و در هر چه که بخواهند
 در آن روز که در پیشگاه پادشاه و در هر چه که بخواهند

چوب چینی مدین طریق سحرست
طبیست لاف با این میغ غوثان
خند ملک هر روز از شش جد خواهد
بود بخلاف طریق دیگر فصل
مدیسان آنچه بعد از انفران
خزدن چوب چینی بعلی باید
آورد درگاه از خزدن این بخ
انفران دست و طبیب حافظ
۱۰۴
رانا سبک عرف چینی
با همچون آن با سونج چینی
با جلدای آن هر چه در آیی او
اصوب معلوم نشود بی حال
آوردنخ آنها در آبان سال
مقوم میشود و اگر چه
مویستاب نشود از همین
چوب چینی بکوبیده و کوبیده

تذکره کرامت
در بنده در معنی چنان
داخل سازد فصل
در بیان طرب و دلجوئی
طبع و طبع و طبع
نمای عین شش و شش
از سحر و سحر و سحر

طریق دیگر

معمول است و اما سلاطین
 از آن فرموده اند
 درین باب غایب
 بقول کلمه نه
 احوال غایب
 بنامه در حال

جیوشی است راشت کاکولی بفتح را و مهله و الف و خا و شین معجمه و سکون
 تا و فوقانی بنندی و فتح کاف و الف و ضم کاف ثانی و سکون و او مجهول و کسرم
 و یا رتختا اسم بر شتاب است را کسری بفتح را و مهله و الف و فتح کاف و کسرون و سکون
 یا رتختانی اسم مرکب است راج بر چه بفتح را و مهله و الف و سکون جیم و کابر و مهله
 و را مهله و تشدید جیم فارسی و یا یعنی بهترین اشجار اما اسم الماس است راج بر یک
 بفتح را و مهله و الف و سکون جیم و فتح نون و سکون میم و فتح با و موحده و کاف
 اسم راج بر جوی پل است راج آخر بفتح را و مهله و الف و سکون جیم و مدغمه و تشدید
 و سکون را و مهله اسم انباره بزرگ است سرد و شیرین و قابض و دفع تلخه و کف است
 راج گوشاکی بفتح را و مهله و الف و سکون جیم و ضم کاف و سکون او و فتح شین
 معجمه و الف و تا و فوقانی و کسر کاف و سکون یا رتختانی قسم بزرگ توری است فصل
 التا و فوقانی رتن جوت بفتح را و مهله و تا و فوقانی و سکون نون و ضم جیم
 و سکون و او و تا و فوقانی اکثر اطلاق رتن جوت بر دو چیز است یکی آنکه برتره که آن
 بیاره می دوانند و اهل هند اکثر آنرا پنجه میخورند عا بیت بسیار دارد و دوم نجی است که
 بهال آن کو چکج دارد و میستعمل میشود و نیز بنانی است که از طرف کوهستان می آید
 از ارم رتن جوت گویند و او ای هند است برگ بنبر و شاخ سرخ و زرد و آنرا آورده
 و سوخته بار و عن کینچ استیج بر سر بالند سعه دارد و هفته سیرد گویند باشد گویند اسم
 ابو خلا است که بفارسی هو جو بنامند و بالفعل عوض ابو خلا همین استعمال میکنند
 رتا لو بفتح را و مهله و سکون تا و فوقانی و فتح نون و سکون الف و ضم لام و سکون او و
 بخذف نون شهر است یعنی رتا لو در هند متعارف است و خالی از مزه نیست

بمعجم و بدین سبب نوی نماید
 دیگر از جوی یک یک یک یک
 از کار و تراشیده و جای خط
 بگویند که مثال دار یعنی باریان
 خطای بگویند هر یک یک مثال
 در گلاب کتب تر نمایند و یا
 بکن شایسته آنکه گویند باشند
 تا راج با نه صاف نموده بعد از آن
 که غذا از معده ندر شده باشد
 ۱۰۶
 بقدر و فوجان بیکر نمیشوند
 و در چند دفعه به نوشید نمیدانند
 اگر خوابند بابت هم بقدر داخل نمایند
 و اندیشه شود و طبیعت فعال
 و این به چشمه میفرستد
 فصل در بیان
 که کنند اصل در اینها چنانچه
 که چند را اصل در اینها چنانچه
 که چند را اصل در اینها چنانچه
 که چند را اصل در اینها چنانچه

نصف بیان میکنم چنان
 و معده که طبع است اینجا
 غایب بود و او بیاسی
 لغات نافع است

یک هزار آب جو دو
فنج و شش هندو
دو هزار آب جو دو
نوزده ای او دو هزار
نوزده ای او دو هزار
فنج و شش هندو
نوزده ای او دو هزار

و در نفوت باه و مزاج و دماغ و الكثر منی مجرب یافته و مضغ معده و چون بضم
 خوب شود بضم ییار از و قوله کند و مصلح او اورک و عسل و دیگر ادویه گرم خشک
 و روغن بضم را در مهله و سکون و او در کسر با و سکون بین مهله کند بل است و در بحث
 کاف بیابد و هندی بضم را در مهله و سکون و او در کسر با و سکون با و سکون و دفع
 بود هر دو سخت و سرد و دفع گرم معده و امراض غلظت و باک ساز و فصل
 الیهاء الهوزر و میرا بضم را در مهله و کسر با و یا و تخانی و از زندی مجهول و ا
 و او در ندیت سهیل و دفع با و کوله و امراض جلگه و سبز و استنفار و فصل
 الیهاء التختانی و لیوج کبراء مهله و سکون یا و تخانی و دفع و او در سکون ضمیم
 رستنی است سرد و دفع دشواری بول و سوزش اعضاء و فساد و اخلاط ثلثه و خون
 و در خشک و سخت گرم و دفع امراض بن فساد و هر چه گرم شکم و دلهای حر احاط
 و فساد و خون و بطن و دفع آسیب جن دیو و بچه کبراء مهله و سکون یا و تخانی و دفع جیم
 فارسی و دانه بندی بطن شری گرم و تر و گران و مهبی و دفع فساد و اسهال خست
 و نسکا کبراء مهله و سکون یا و تخانی مجهول و ضم نون و کاف الف گویند اسم باز او
 است اشتها آورد و سقط حمل و فرایند خرد و مولد صغیر است و یثها کبراء مهله و
 سکون یا و تخانی و دفع تار و فوقانی هندی و خفا و ما و الف گرم است و دفع فساد و اخلاط
 ثلثه و خون و مجمل گویند سقط است و در تجربه اقم هیچ ازین دو امر نیامده است
 و دفع آسیب جن و بری است بعرلی بندق هندی گویند و لیون کبراء مهله و
 سکون یا و تخانی و دفع و او در خفا و سکون الی مهله شکم براند چون با کاهها
 قدری از ریونند آب گلاب یا بید و بخورند مضغ طعام کند و قوت شکم دهد و هم معده را از

۱۱۰
بواسطه آنک نفع بسیار شد
اما با بکلیه جراحت بر طرف نشد
چون سه مسم نفع نمی کرد و گوشت بالا
آمده بود و در طبعی از روی آن نفع
از روی قیاس با آن که در شستن
کردم بعد از دوسه مرتبه گذشتن
جراحت با صلواتم آن
بر طرف نشد صفت آن
نوره یعنی ایک رادیکینان
استند و یک شبان روز در
آب گذاشت

کنند یک شبان روز در
آب گذاشته بعد از آن
در آن آب بمانند
این آب را گدازند تا
آنکه دود او نباشد
پس آب را از روی
چیزند و دود او نشک
کنند پس یک چیز

ازین در دود و غیره
 زین به بینی سوزنده
 در استسک و سنج
 خیز از اقلیاء و غده
 دود سفید و زردین
 زینون بعد حاجت
 با یکدیگر سهیم سازند و ازین هم
 سال نفع ظاهر شده خصوصاً در

پاک نماید **باب الزار المبعجمه فصل الزار المهلک** زردکی بکسر زاهجه
 و سکون را در مهله و کسر کاف و سکون یار تختانی اسم زرد شک است **فصل المیم**
 زمین کند کبیرا و معجمه و میم و سکون یار تختانی و نون فتح کاف و شهور لقان و
 خفاز نون و سکون دال مهله اسم سون است **فصل الیاء التختانی زیر**
 کبیرا و معجمه و سکون یار تختانی و در مهله الف گرم خشک یک و شسته طعام و
 قابض شکم خفزا نیده خرد و متقی رحم و دافع امراض نفخ شکم و باو گوله و حابس قه
باب السین المصله فصل الالف ساینر بفتح سین مهله و الف و خفاز
 نون و فتح با و موحده و سکون را در مهله اسم سنبل است ساینر بفتح سین مهله و سکون
 الف و خفاز نون فتح با و موحده و خفاز با و سکون را در مهله کند چون است **باب**
 لام در انشاء ذکر لون بیاید سار با بفتح سین مهله و الف و کسر و مهله و با و موحده
 و الف ثانی دوا نهدیت دو قسم است هر دو شیرین تر و گران و مویلد معنی و به
 و دافع فساد باد و صفرا و بلغم و حابس خون حیض و اسهال که با تیشد و سار با بفتح سار
 مهله اسم کالیر است سار اکل بفتح سین مهله و الف و در مهله و الف و فتح تنبر
 و کسر سیم و سکون لام و با ضافه کاف نیز آمده است ای سار اکلک حذف میم
 از لغته اول نیز آمده یعنی سار اکل صاحب اشکوهی نوشته دوا نهدیت و در کتاب دیگر
 که مترجم از کتب هند بود دیدم که نگفته است بطعم ترش و گران و دافع فساد باد و خفاز
 بلغم و صفرا و اسهالک بفتح سین مهله و الف و فتح لام و سکون کاف و بعد از لام
 هم اضافه نموده اند یعنی سا لوک در کلمات کور شد سا گو ن بفتح سین مهله و الف
 و فتح کاف فارسی و سکون دا و نون سا گ بفتح و دا و نون نیز آمده است

سالی نفع ظاهر شده خصوصاً در
 جراحیهای آنک اگر احتیاج
 به سیم کافوری یا سیم با بلیقون
 به سیم سار بود باشد هیچ چیزی
 با سیم سار و سیم و سیم
 داخل نشد مسموم و گیسین
 و داخل شد است صفت
 زیاده زایل است
 نوتیا و زرد شک سفید غلیظ
 سیم به شغال چوب چینی و سیم
 زرد و صندل و شغال و زعفران
 ۱۱۱
 با زرد شک و سیم و سیم
 به شغال چوب چینی و سیم
 از چوب کبیرا و صفت آن
 فاکتور خوب اگر کند به سار
 شکر و شکر و زرد شک و زرد شک
 بشیر از پروده زرد شک و زرد شک
 بسیار ای جهاله سوزنده گل
 کافور و سوری و سیم و سیم
 با یک دوا باشد سفید آب

ازین دوا و زرد شک
 ازین دوا و زرد شک
 ازین دوا و زرد شک
 ازین دوا و زرد شک
 ازین دوا و زرد شک

این کتاب در بیان بیماری های مزمن و حاد و در بیان علل و اشیاء و در بیان احوال و عوارض و در بیان معالجات و در بیان طبقات و در بیان ادویه و در بیان آلات و در بیان کتب و در بیان اشخاص و در بیان احوال و عوارض و در بیان معالجات و در بیان طبقات و در بیان ادویه و در بیان آلات و در بیان کتب و در بیان اشخاص

سبب این بضم سین مهله و بار موحده و الف و سین مهله ثانی قسمی از کپور است که
 بر بے کافور گویند فصل الباء الفارسی سبب کسر سین مهله و سکون باء فارسی
 و فتح کاف و کسر لام و یاء تختانی عبری سلام ابر کس چنانچه در خانه که زعفران بود
 از اینجا بگریزد و اگر او را شکافته در حضور یک پیکان خار خلیده باشد بنزد آسان
 بپاید سبب پارسی بضم سین مهله و بار فارسی و الف کسر را مهله و سکون باء تختانی
 رخت و سرد و خشک و گران دافع فساد بلغم و صفراء و در بعضی امر جبهه بقدری سکو
 شنبه طعام و دافع نیز گه در حق تازه آن بسیار گران و نافع و عرق آورد
 منقل شنبه طعام و فوج چشم و شیر آب جو شایند دافع فساد صفراء و بلغم و پاک
 پاک که ترکیب بسیار سحره است در علاج الامراض و بحاله نافعه مردم است
 سبب پر سنی بفتح سین مهله و سکون باء فارسی و تار فوقانی و فتح باء فارسی
 و سکون را مهله و سکون و سکون باء تختانی اسم چهلین است ساقون نیز گویند
 فصل التاء الفوقانی ستار می بضم سین مهله و تار فوقانی
 و الف و کسر را مهله و سکون باء تختانی آب رخت ستاری است مقوی غذا
 و معده و مضیق فرج زنان و معطر آن و گویند سته با فراطر و سبب
 بکسر سین مهله و فتح تار فوقانی و سکون الف و فتح واد و سکون را مهله بعد از ران
 باء تختانی نیز می افزایند مشهور سین مهله است لیکن اصل لغت ثنن سجم و در ثنن
 سجمه یاید سجمه سین مهله و فتح تار فوقانی و الف و ستاد و باء و مضجعه و
 بار موحده و کسر لام مشدد و یاء تختانی ساکن نیز گویند اسم شکر است و در باب
 ثنن سجمه یاید سجمه سین مهله و ضم تار فوقانی و واد و مجهول باء موحده

این کتاب در بیان بیماری های مزمن و حاد و در بیان علل و اشیاء و در بیان احوال و عوارض و در بیان معالجات و در بیان طبقات و در بیان ادویه و در بیان آلات و در بیان کتب و در بیان اشخاص

این کتاب در بیان بیماری های مزمن و حاد و در بیان علل و اشیاء و در بیان احوال و عوارض و در بیان معالجات و در بیان طبقات و در بیان ادویه و در بیان آلات و در بیان کتب و در بیان اشخاص

هـ و در ر

نظم نان بر یک / کز شمشیر مصطفی / ای جان تازه و کسره / تازه بر وادایک قفسه / ای زبانه نغصه / غلظت بر کز که این غصه / صند

عاقبت فرجامش مشال

این کلمات در کتاب
 دوازده مصداق در معنی آن
 غرض از این است که در میان
 بعد از آن از این معنی
 در هر شام یک بار بخواند
 تا آنکه در روز دوازدهم
 از آن روز شود و در هر شب
 بنویسد اعداد در هر کس
 ۱۱۶

کلماتی از درخت گلاب و گل بو ندارد و همیشه گل کند لهذا بدین اسم می کشند
 لیکن در کتب هندی بدین نام نوشته اند و امیر که در لغت کوکاک ذکر شده است
 شده است احتمال دارد که همین باشد **فصل الدال** این می باشد
 بفتح سین همله و کسر دال هند و خوار با و سکون یا و تخانی قسمی از کجوت سندی است
 نیز گویند با ضافه بار فارسی مفتوحه و لام الف شین معجمه کسره و یا و تخانی ساکن
فصل الراء المهمله سر به سو کا بفتح سین همله و سکون را و همله و ضم با و فار
 و خفاء با و سکون واو و فتح کاف و الف نهال بند بیست بقدر یک گز و زیاده
 ازان و برگ کو چاک دارد و پهلوی با کو چاک بقدر نیم گره و از درون او و بی
 بسیار کو چاک آید و کثیر الوجود است و جوهر و نیز گویند قسمی از چرچر سنگ
 است تلخ و زخمت و بیگانه افع امراض جگر و پسر زود مایل شود و سرفه و ضاد
 و هر و خولنگه نفس و تبی اقم هم مشاهده نموده که اکثر اخره برای اصلاح
 خون و صفرا و دفع ماده خارش و آتش و ثور احتمال میکنند و درین باب
 از و بیان نمایند سرخ بفتح و کسر سین و سکون را و همله و جیم یا و بعضی همله
 الف نیز آمده است نام درخت هند بیست دافع دایمل و شور و فساد بلغم
 و صفرا و جالی ادساخ و عرق بدن و قاتل کرم که سرخند کسر سین همله و سکون
 را و همله و فتح با و فارسی و خفاء و نون دال همله ملین است و مهبی و دفع الماس اعصاب
 فساد باد و صفرا و سرس کسر سین همله و را و همله و سکون سین بانی شهر که شین معجمه
 نیز گویند بعضی سین همله یا و تخانی و کاف و با اضافه میباید درختی است که
 در هند او را بادشاه اشجار میگویند و گل می از بوی خوش خالص نیست بهر چه

این کلمات در کتاب
 دوازده مصداق در معنی آن
 غرض از این است که در میان
 بعد از آن از این معنی
 در هر شام یک بار بخواند
 تا آنکه در روز دوازدهم
 از آن روز شود و در هر شب
 بنویسد اعداد در هر کس
 ۱۱۶

۱. غلام محمد خان
 ۲. غلام محمد خان
 ۳. غلام محمد خان
 ۴. غلام محمد خان
 ۵. غلام محمد خان
 ۶. غلام محمد خان
 ۷. غلام محمد خان
 ۸. غلام محمد خان
 ۹. غلام محمد خان
 ۱۰. غلام محمد خان

مفتی محمد رفیع الرحمن
لاہور
نائب امیر اہل سنت
دارالہدایہ لاہور
قانون مجاہدین
درجہ مشعل سہری

غیب از غیب و جسد از جسد می نماید
 در راه لغات غیب است در مطلب بود و ملاطفت بسیار

فصح سین جمله و سکون را و ممله و بار موحده و فتح بار موحده و ثانی و خوار و فتح و ال و مده
 و سکون را و ممله اسم که بار است معنی لفظ آنست که همه اجزاء خوب است که هر یک
 سین و فتح و سکون را و ممله و فتح کاف خوار و سکون بار موحده اسم سرن است سر الا
 بضم سین جمله و سکون را و ممله و فتح و او و الف لام الف اسم گیاره شوشتار سرب
 جن پر یا بفتح سین بار و ممله و سکون بار موحده و فتح جیم و نون و قدید بار فارسی و کسر
 آن و سکون را و ممله و فتح یا و تحانی و الف تیرده است و اسم او ده بر پرده نیز
 اطلاق کرده میشود فصل السین المله اسم بفتح هر دو سین جمله و الف اسم
 خرگوش است گوشت وی بطعم شیرین و سرد و سبک حالب شکم و شسته
 طعام و واقع بطنی نفس و نبات و حالب اسهال و خون از جمله غذا و است افضل
 الف فارسی است بفتح سین ممله و سکون فار و کسر را و ممله و سکون بار و تحانی
 و مده و خوار و نون و سکون بار موحده اسم امر و دست فصل الکاف سکند
 پهلا کسر سین ممله و فتح کاف خوار و نون و فتح و ال ممله و سکون بار و فتح بار فارسی و تحانی و او لام
 تسمی از کجور است سکوه بفتح سین ممله و سکون کاف و فتح و او و سکون اسم هجده است سبک
 ناس بضم سین ممله و سکون کاف و فتح نون و الف سکون سین اسم اردو است فصل اللام
 الف فارسی سگین سد بضم سین ممله و فتح کاف فارسی خوار و سکون نون کسر سین ممله و قدید
 و ال مله یعنی بسیار موافق بود اسم رده است فصل اللام سلا جیت بکسر سین
 ممله و مشهور فتح آن لام الف و کسر جیم و سکون یا و تحانی و ثانی و فتوحانی و سلا ویت
 نیز آمده است بعوض جیم و ال ممله نیز و لم است نه کلام بضم تندر و زم و فتح پر میو و بو اسیر
 باوی و جذام و استقاء و زردی بدن و بطنی نفس و حق و خط و الماس و خوار و الف و ممله و سکون

بسیار است
 صفت آن چوب چینه
 می شغال جود و نه
 خونجان سافج زرباد
 در و پنج زخیل عاف و شاک
 از یک و شغال و بنین
 تو بین ختم زرب دار چینه
 صلیک و زلفن بیل جوز بیا
 بسیار و قوامی شعل بصر
 بنجان از یک و شغال
 ۱۱۹
 نوزاد نام نوزاد نوزاد
 نوزاد نوزاد نوزاد
 از یک و شغال نوزاد
 ایستادگی از یک و شغال نوزاد
 بون سازند و شغال نوزاد
 متوسط و شغال نوزاد
 از یک و شغال نوزاد
 یک شغال نوزاد
 جهت نوزاد نوزاد
 و در ارض سار و

نوزاد نوزاد نوزاد
 نوزاد نوزاد نوزاد
 نوزاد نوزاد نوزاد
 نوزاد نوزاد نوزاد

مفتی محمد رفیع الرحمن صاحب مدظلہ العالی

زنجین که از خار و فاشانک
 کرده باشند یکصد و پنجاه شتال و
 کرده و چو شانند و گفت آن بگز
 و باز صلهست نموده بخوام آرد
 و او دیر را بر ستور مقرر بان
 بیون سازند و باید که هر یک
 از اجزاء خشک را سواى مثل
 و غیره و غیره و غیره
 ۱۲۲

علیجه کوفه و خنجه بوزن
دراوند داخل هم سازند و بنفشه
را نیز جدا جدا خوب نرم
و زنجبین را در قدری آب
چینی حل کرده صاف نموده
با بصل و آب چینی بمیالند
انگاه عصاره حل نموده او را داخل
سازند پس زعفران را نرم
نموده و بنفشه و بگلایه بنمایند
نمونه در آن بنفشه بعد از آن
نمونه را آرد آرد

افغانستان
ملک با قدرتی ملک
خوب به هم نیندازد
پاکستان کو ملوث و منفیم
شود و بدباد را

بجای ساخته بگزارند
در هر شک ۱۱
غریب کوثر در فصل ۱۱
انبار و مغزینات
کوثر بخیزد بگللاب
پادشاه او در شک ۱۱
گللاب دو انگار
فصل سید و انگار
سید یکیم

مجلس شورای اسلامی

[illegible][illegible]

مفتاح الہدیٰ

از آن حکماء شریفان
 خانصاحب فیض کبریا حضرت مولانا
 ابراهیم که خیلی معتمد است از کان
 آن چوب چینی دو تودا حبشه
 یک تودا دار چینی غلبه مهر ساسا
 سوراخان بوزیران شافعی
 ابریک شش ماشا همین
 یک تودا عربی یک تودا اصل سفید
 سبز اودیه بطریق منقوش
 تون سارنه تون
 بیست

منزله دهم درم
 از کرم با زده هم
 منزله نهم درم
 از یک پند درم
 منزله هفتم درم
 از یک پند درم
 منزله ششم درم
 از یک پند درم
 منزله پنجم درم
 از یک پند درم
 منزله چهارم درم
 از یک پند درم
 منزله سوم درم
 از یک پند درم
 منزله دوم درم
 از یک پند درم
 منزله اول درم
 از یک پند درم

وصف آیتقریه و علت های خونی را منصف بود و مصلح دی و دوح شیرین تازه است و مضر بخورده
 ان بعد پارچه پارچه نمودن چمن آن اول در آب قریب از رسد آن آب دور نمایند تا
 حراقتی در آب منصف شود و اگر همراه برگ ملی یا لکه ترش خش بند نیز حراقت زایل
 میگردد و اگر او را در پارچه گرفته و بالاش محل پاکیزه مالیده در میان تنو تا یکبار بگذارد
 بعد از آن بر آورده پوست او را در نموده تنها با گوشت پزند لذیذ و بیخایه بود
 بدون اعلال مگو چنان باعث عدم لذت و خراش و خارش گلوست و اگر خوانند او را
 در معجون اخل نمایند باید بدون نخچه او را پوست دور کنند و چند روز بگذارند تا در سایه
 خشک شود انگاه کوفته بخینه داخل معاجین نزد یک قسم دی از درون سفید داز
 بیرون بل بسری و قسم دوم درون بیرون بر دو سفید و سرخ انوی بود و سورن
 است سو قم ملی بضم سین مملکه و سکون و او و میم و فتح با موحده و کسر لام شد
 و سکون با تهمانی نیز و فتح و دافع فساد باد و صفا و بلغم و از جمله ساین است و نیز اسمی از
 اسامی گلوئی است سوسن بضم سین سکون و سین مملکه نامی گوشتش در آن نند و دفع
 فساد و سوله می نام از انبار خوک های و عبری اندیش گویند صا احتیارات گوید که ای
 بزرگ سیاه رنگ است سرش سرخ و کمان سوسن بضم سین و خفا و دفع مزه و سکون
 کول است در کاف باید ستوا بضم سین و او و شد و مخفف و الف گوشتش سرد و
 و سبک جالب شکم و نافع ضرب و نقطه و دفع کف و سرفه و دوق بعرب بنیافا گویند سوچه
 بضم سین سکون او و کسر فارسی هر دو که بران کنند و مقشر سازند قابض و خشک است
 هر چند بسیار بریان کنند بک گردد و سونا بضم سین و او و مجهول و فون و الف
 و گران و بی دفع فساد و رطوبت و خلط و لثه و دواگی و تپ شکلی افروزنده رنگ و دواز جمله

منزله دهم درم
 از کرم با زده هم
 منزله نهم درم
 از یک پند درم
 منزله هفتم درم
 از یک پند درم
 منزله ششم درم
 از یک پند درم
 منزله پنجم درم
 از یک پند درم
 منزله چهارم درم
 از یک پند درم
 منزله سوم درم
 از یک پند درم
 منزله دوم درم
 از یک پند درم
 منزله اول درم
 از یک پند درم

منزله دهم درم
 از کرم با زده هم
 منزله نهم درم
 از یک پند درم
 منزله هفتم درم
 از یک پند درم
 منزله ششم درم
 از یک پند درم
 منزله پنجم درم
 از یک پند درم
 منزله چهارم درم
 از یک پند درم
 منزله سوم درم
 از یک پند درم
 منزله دوم درم
 از یک پند درم
 منزله اول درم
 از یک پند درم

منزله دهم درم
 از کرم با زده هم
 منزله نهم درم
 از یک پند درم
 منزله هفتم درم
 از یک پند درم
 منزله ششم درم
 از یک پند درم
 منزله پنجم درم
 از یک پند درم
 منزله چهارم درم
 از یک پند درم
 منزله سوم درم
 از یک پند درم
 منزله دوم درم
 از یک پند درم
 منزله اول درم
 از یک پند درم

مازده باشد فور
 از آب و گل
 از آب و گل
 از آب و گل

از اینست
 گویند
 از چوب و زغال
 چون بید از خواب
 دهان نه از خواب
 هرگاه که طعام
 باید که در کاسه
 این بر آرد
 مشک غزال باشد

شرسته گردد و گلاب و روغن و دراز بقدر و برابر بر آید شود و چون پخته گردد
 بنیز از بر آید و حقیر بهار گل او را مشاهده کرده و گل خام که بقدر گولر میباشد حقیر خورده
 انکی نفع دارد و با نره میشود بعد از این پست بار یک آن پست چهار خ قطعه
 نمایند و از اندرون پیری سرخ بر آید از او کنند بعد از آن پست مذکور را اول
 در آب جوشانند و آن آب و رنمود در میان و غن بیان کرده همراه گوشت ساده
 پخته بخورند و گل او لعابیت بسیار دارد سرد است و بهی قلیض شکم و دفع و مایل
 و ثبور و جذام و فساد خون و صفرا و بعضی گویند صمغ این موچر است و صفا
 تحفه نوشته و شهر است که شکوفه یا صمغ فلفل است و همین اقرب در اتم است نزد
 حکما و از قوتی او دید ما بهیست اگر نوشید و می بکشد و شیر اش با هم وزن
 اینمخته یا شامند عمر زیاده کند و حرارت عزیزی بر انگیزد و فهم زیاده کند و نمی بخیزد
 و میخی که قوتی و مطهر تر باشد و درخت و کهن سال بود درین باب قوی باشد و میخ او که
 باز باشد قطعه قطعه کرده در بسمان انداخته خشک ساخته بفرشند و بکنوم شایست همین ستر نم و او
 و جو گیان گویند که چ درخت جوان تازه و رست بر زمین و رفته باشد از ته خاک آورده از در میان
 او گرفته قطعه قطعه نموده در سایه خشک که ده سفوف ساخته هر روز چهار درم با شکر تری اینمخته
 بخورند و قدرت حق تعالی مشاهده نمایند ارقم هم این سفوف را تا بگویند معده نبات استعمال نمود
 در اکثر از به مفید یافته و نوعی تقویت معده و تلبین هم دارد و اگر معجون باشد بخورند
 استعمال نمایند قیاس تقاضا میکنند که در فعال شو خواب بود و مصف سر الاطباء و حکم
 بن عمر شیرازی گفته که در اشاء سفر در بهی از دیات هند فرو آوردم مردی دیدم پیر توان
 و نورانی وزن جوان همراه او از وی طلبیدم خودم گفتم که این زن و دختر بر بخندید و

از این پخته تا نجا
 از وی مغارت است
 و اگر اسهال یا دیگر چیزی
 در میان باشد در شکم
 بران باشد شکب
 نیز از سوس شکب
 پخته و بنفشه
 خردن طعام
 و طلاست و نفعی است
 فصل دوم
 از این پخته تا نجا
 در عایت آن

از این پخته تا نجا
 در عایت آن
 از این پخته تا نجا
 در عایت آن

روزنامه ایران

از د فاسد شود یا جسم در رسد
 از کوزه و مانزان یا از انجوت و پای
 محال می شود

بافت شده
 یا غصه بسیار
 خوردن آنچه در موده گری
 بسیار پیدا کند بنایه خود
 درگاه اشتها صادق
 غلبه نماید دیگر اشتها صادق
 حاجت نباشد مانند
 بتا بست اشتها زدود
 طعام خوردن و اشتها
 صادق در صورت دفع از
 اشتها و خوردن طعام
 ۱۳۳

سینک که از اثر کشن پهلوانی از پهلوانی بای این برادر تر و بزرگ تر و گرم و گران و دافع فساد
 باد و صغیر و بلغم سینک بکسرین و با و تخمانی مجبول و مضم که در شش و خوار و آن خوار و آن
 سکون ال بندی درخت صحرانست خاوار و اگر گویند بفری ز قوم است لیکن ز قوم را مثل
 بلبل نوشته اند و سینک را نمی شود و نیز در گران سبیل و شش طعام و دافع است فساد باد
 و در هر و بیمار و چندان و خط و زردی بدن و خط شکم و نفخ و با و گول و آس و شکسته و گشتا
 قسم اصلی سرخ است و گلگون و شیر و غیر سرخ باشد و اگر راجع به و گلین اندازد سفید گردد
 و دیگر بکار و خشک و سبز بکار و بعد از آن زرد است و دیگر بکار و از این برود و قسم بر تال
 و سیاقیم میشود بعد از آن بی خاوار و از این سبیل بکار قایم شود و ادنی او خاوار است
 شیره او در رسیان بکار آید سیو کبیرین و مشوشین و مجر و سکون با سینه و دفع مبل
 ثانی و مشهور و مجر و ضم آن سکون او و بعضی او میم هم آمده است یعنی سیم و مجرین
 قیاس است از و کعبینا درخت بندی بسیار مشهور از درختهای عظیم است بعد از این
 میشود و چرخین تجارت بکار می آید و گرم در دمی افتد و کهنه نمیشود مگر بعد از مدت بسیار
 اگر در نقصان یا بپزند برکش خود مد و مایل بطول اندکی و نوک بسیار کوچک و در دشتا
 ببرک هم و پهلوانی و قلیل از فاست و در دوسه دانده باشد و طول آن نیم گره و گرم
 از آن هر دو گرم و مصلح فزینی منفرد و مستطیل و دافع جذام و برص و قابل گرم سکون و دافع
 در دشتا و دماییل و شود و سوزش اعضا و فساد خون بلغم و حالبش و دفع او در اصلاح جو
 و شور و بنایه را قویتر آمده و اهل فرنگ این جو را بسیار استعمال میکنند و این باد سایه و بلغم
 با و فاری او و دفع مبل و سکون تا و قیاس صیفه خود نماید و بر آن کس که سار و دفع میکند
 را قویتر آمده و طریق استعمال این طریقی است بگزیند براده چوب شیم که از اباد است گویند بعد

خارج است بنایه و سکون
 غرض از این است که
 بنایه و سکون
 بنایه و سکون
 بنایه و سکون

که در جواسه نصیبند
 از کس که بپاشند و بپایند
 مگر در تقوی
 الحقیقه

فہرست اشعار

[illegible]

باید آرد و در
بسته ماند از سهیل غوی
علاج باید که فصل خرم
از بیان آنکه اطب درام
جمع کردن فیما بین که اما غایز
تختلفه اجازات داده اند
در که ام لافقت ساخته
اند بر آنکه خوردن طعم
مب طعم که هنوز طعم
اول نهضم نشد
۱۳۸

باشد ممنوع است
 انجا که از طعام اول خوف
 انحراف مزاج بود و در وقت
 پذیرش این ش
 و قایل به این است
 در دو طعام در وقت
 صورت بند و مزاج
 سبب مشکل نیاز
 طعام در وقت
 در وقت

بسم خست از باغ ابرو
فرزین طعم جز شیرین بر
نقش و خط بی غدا

باشند
باز در مصافحه نیست باین
سین حکم و عیبه نهان
و شکر با پخت
در عمل و خزینه
و فسق و ناباوری خود
در خوردن و جمع

نمایند که در این کتاب
چندین نوع نباتات
بشماره بیست و پنج
نمایند که در این کتاب
بشماره بیست و پنج
نمایند که در این کتاب
بشماره بیست و پنج

بیست و نهم از این مضمون است
 در احوال ما و بعضی آب و
 فصل اول
 بیان غرض از تفسیر این کتاب
 طریق تفسیر این کتاب
 مع این که در این کتاب
 بنام خداوند

ان کون کون سے عین بوداوارہ باشندہ نکل آئے

ازب چاه و آب باران را و آب
نیا به کرد و آب را جمع
که یکدیگر خنک باشند
نیز جمع نشاید
فصل
اندر سبکی و سنگینی
چندند ستاره

و الف لام الف وضم کان و او مجهول و فتح راه هندی الف اسم کتر است کاچون
 بفتح کاف الف فتح جیم فارسی یا فغی وضم لام و سکون او نون اسم محقوب است که کف آینه
 است علی الریان نیز گویند اندک شود و دو خون صغیر و مرارت زیاد کند فغم کم نماید و قوی و
 رافع است و اسهال پدید آورد و سفید کنیز را بل سازد و وجه را لکند خارش و جرب نفع دهنده
 و بغایت مجفف طوبات معدیه است کاشطه پاؤل لغت کاف و الف شین معجم و فتح کاف
 فو قانی بند و یا هندی و یا فارسی و الف فتح دال هندی و سکون لام قسم دوم پاؤل است
 گشت کاشطه لغت کاف و الف فتح شین معجم و تا فو قانی هندی و الف لام ضموم
 و او ساکن نسبی از پند الو است کاشگنی ابا کاف الف فتح شین معجم و سکون کاف فارسی و تا
 و کسر نون و یا دختانی اسم گشای خورده است کامیوچی الف کاف الف سکون هم ضم
 با و موحد و او مجهول و کسر جیم سکون یا دختانی اسم بالینی است کالیه کاف و الف
 و کسر لام و سکون یا دختانی و فتح مین و سکون و همله و کاف خف الف خبر آمده بنیاش
 بود و شاخ و برگ باریک که چکان در دختان که میفرشند مکنیج مشابهت با جاده میوچ
 و بار و بقدر عذاب در دراز و باریک غبر بل نسبی و زردی در حالت نسبی و قسم سیاه
 سفید و سیاه هر دو جرب شیرین نقیل بودنی میزد و غلبه اخلاط مله را بر باید و جرب
 فرج زنمان که میخون حد یافته باشد از دفع کند و قافض شکم و رافع استقا و قسم سیاه
 اشتها است کانچی لغت کاف و الف و خوار نون و کسر کاف فارسی و خوار و سکون و تا
 سر دهست و تر و خرب شیرین ارد و معوی بدن است و رنگ آن را برافزود و قافض است
 باد بر آئینه و تلخه بر باید و دق رافع بود کاند الفقه کاف و الف و خوار نون و دال همله
 مفتوحه و الف اسم غصل است و گاهی لفظ کولی نیز اضافه نمایند و کولی کاند آلوده و

در هوای گرم و با حرارت کثیر
 محسوس و بعضی اوقات
 معام گستر میگردند
 چون آب سرد در دست
 است و آب سرد در دست
 در بعضی موارد
 میرات محسوس
 با محسوس
 باشد در محسوس
 نشانه در محسوس

میرزا حسن خان قزوینی
خواه اولی خاکر خورشید
عبدالله خان کبک خواه
اولی آیت یوسف

عصب ان فو که فو بنبر
وقت خواب با بعد
بناختن از خواب
آب بنابر نوشید
خداه باز عصب
نوشید بنابر نوشیدن
آب سرد از خسر از درخت

یا عثمانی اسم اسپرک است **فصل الثانی الفوقانی** کتار افنج کاف و تار
فوقانی والف فتح راه موله الف کاتمی از نیکر است که بار یک بون سرد و گران افنج
رکست و در اج روگی قسمی است که برگش بسوزن ماند قم دیگر بهین برگ و قسم دیگر
که خورد و بالنده است هر سه زخم و بعد از خوردن محدث سوزش معده و باد
دافع فساد و غم و صفر است و محدث سوزش سینه و ففاح و مصلع او جوشانیدن آن
در آب یا در خاک ستر گرم که افنج و نیز از آب گرم شستن بقلیل نفخ نماید و مرغی معده
و موی و در و سمن کن باضم کتیر افنج کاف و کتار فوقانی و سکون آن عثمانی و
موله والف سرد است و مغلط منی ناف سوزاک و اکثار او مضعت و چون او را
بقدر دو ماشه شب آب کرده صبح مالیده یا سائیده با شربت انجبار یا تانابوس بنبر
نفث الدم مجرب است و برای جربشانه و سوزاک نیز مفید **فصل الثالث الفوقانی**
هندی کتیر افنج کاف و سکون تار فوقانی هندی و فنج با سکون لایم میوه
بنده است بسیار شهرت شکل است بزرگون لیکل لیکل که کو عقده در از می یک
نیم گرن چون بنگافه از آن دانه های شیرین عفرانی رنگت و ناید درخت بسیار
دارد و باختن چسب درخت اوبان درخت چار مغز لیکن قدری بالیه در
و برگ بزرگ تر صاحب را شکو می بخین نوشته اماراتم درخت چار مغز شاده مکرده است
لیکن درخت کتیر زیاد از درخت بدیل است و برگ کتیر از برگ او خورد
کحل او میوه مانند و بو خوش دارد و خام نیکر ند بچونه و بز آن پیرسانند رسیده آن افنج
نسا و صفر او باده متوی اعضا و موی دافع رکست و در مضم زقا باطن او و سینه افنج
است و افزاید و تشنگی دفع نماید و تخموی زخم و شیرین بود و در زیاد کند خورد

دانش سگر کسی که کرم مزاج
باشد با آب گرم را بود و بلام
خورد و با آب شرب خورد و بیا
نوشیدن آب شرب
چنین خواب بود یا پس آن
مغضبت و بطاعت
عکس کاذب آب شرب
نوشیدن و شستن
سخت آب سرد زاده میشود و از
آب بسیار گرم و بولون
نوشیدن آب خوراندن
که بعد سبب یابد و عطف
با وجود و زدن لایم
بسیار بکلام اشغال
طبیعت با مضم پیدا
میشود از جیل نشسته کاذب
است و اند الک

۱۲۵

بای ناده در برگ
غلظه از بولون
که از خوردن افزاید
بسیار که در شربت
که از خوردن افزاید
که از خوردن افزاید
که از خوردن افزاید

آرکروان ملو دوا دارو لکین
نہر مخصوص چھند
چارے سکوت ہست
میں دین اہست
شیریکہ از انجا کہ
خارج شود زمین کجی

باران گشت که در پیش روی آب
آب باران است آب بهر استود و جد
آب باران بهر استود و جد

[illegible]

سفيد پوست سبب سختي و در خون اورا در گيت نمايند زخم شود و پوست اورا دور کرده
از سوزان نيزه ريزه بگفتند بعد از آن گويند در معده جديغ استمال نمايند بدن را قوت بخشد و عينا
بادی دور نمايد و موسی سفيد سياه نمايد و دمايت خود را بکوبد و باعث عرق نشسته اند و
دارد و دماي باوقتي نمودن شير تازه در عرق دام خوردن است و سوراخها را با آب شست
کمال بکشد و قوبا و عرق النساء را بکشد و سوزد و صاحب شکم کسی در قلع مجرب است
ما فزود اقم هم گرم است چون است دار داولی عدم استعمال مگر عند الضرورت باصلحات دار داولی
مسکه نيز استعمال مگر در موافقت مزاج فايده عظيم نمايد چنانچه دوستی داشتیم که برض ضرورت
دماغ مبتلا شد و با وجود استعمال افیون معاجين کباب مرض زایل نمیشد لاچار دواي کوبد و کوبد و کوبد
گاهی تنها گاهی با افیون گاهی با دويه ديگر مناسبه مرض شمرح نمود عارضه زایل گردید و حرارت
در مزاج بطور کچهری نفع کاف و سکون جيم فارسی گسترده و سکون بااحتیاجی شيرين
و گرم و سبک بدن شيرين طعام و صغیر افزا و اسم متقبول است باضافه باعوض بااحتیاجی نيز آمده
و فوايد آنچه نيز در اقم تحقيق گردید در پيوست نوشته است و تير کچهری اسم بسيوه يار است که اکثر
در زراعت ميباشد و شباهت بکوری تير و تلخ و باضم و شته طعام نيز در اقم گرم است و نيز اورا
دو حصه نموده خشک میکنند و در عرق آن زار بران کرده و نمک زهنيو زار بيار لاند ميشود و در
قوی و نيز تازه او را نيز بخورند و چون گوشت بيد از ندي باعث زود مهر شدن است و در اکثر
خوف نمهندی باضم و مقوی معده داخل است کچهری کاف و ضم جيم فارسی و سکون
دار و مبله و کچهری باضم و بعد از کاف جيم ايدر قسم بود یکی را کچهری کوبد و کوبد
نيز و دويم را کچهری بزرگ ز کچهری و از مطلق او مراد کچهره است سوم را کچهری کچهری کوبد و کوبد
عجارت از زرباد است هر سه کچهری در خواص ديک اند ليکن کچهری خوشبو تر بود و از دمی

باران در موسم گرما به آواز
رعد بار و یسک می‌پوشاند
بار نباشد و بعضی باران
ایام سرد بار است و دانه و بجز
آب چشم و باران است
آبها ساز بون است چون
آب برف و برف و آب
کاریز و آب چاه و آب
نزد آب را که آب حادان

15A

و اب مطلق زار الکونان
عاشی این همه بیان
بیشود بداند که برفت
چو اسلحه است که بستم
شماره زین افست
بهر پنج گون بیخ
بهر گز از سر
است شود بجز
خود و از بن

چند خوانند
از آنجا که از آنکه آید
بدرین خصوص از آنجا
که مبارک
کنند در آنجا
چند خوانند
چند خوانند

بست و این قسم گفت
ازت بر جای زبون بخارا زبون
بخارا حاصل کردی یا
بخارا را کوه دزدی
بخارا کردی زبونهای

خواه روی در آب
 مطلقا خواه بید باشد
 البصار در میاز
 کند معالجه دارد
 این همه دارد
 بکن از غم و اندوه
 ببرد بیدار باشد
 نماند از افلا

میشود و چون بر باند باز نرسد و از باغبانان که دلفت کرده شد انکار یعنی نمودند و شاید
 هم نباده است که به نام شمر است بفتح کاف و نشاندند تا فوقانی و بجا بهبه و ختبا که مذکور شد
 نزدیک هم اند و الداء علی بالصوب که بفتح کاف و را و مهله و سکون و او و خوار و
 و دال و مهله و الف و ضا و کاف ثانی ساکن پس از کاف تیره آمد و یعنی مگر و ذرا و کمر و می
 نیز گویند بفتح کاف را و مهله و میم و سکون را و مهله و کسر ل و مهله و یاد تختانی و می و کسر ش و
 است بکسر کاف را و مهله و شین معجبه و سکون نو ن فخم با و فارسی و با و سکون لام که مشهور است
 که و ز می است عوض الف تثنائی در اسم اول قسم اول سرخ بنفید و قسم دوم بنفید باه
 و چون قسم دوم مشابهت بزرگ کشن که باده بوده است ایند اباین اسم سیمی گشته گلش
 بن جوی خام هر دو ترش و گرم و گران و حدیث است بلغم و ریده آن شیرین ترش کم دارد
 و سبک است شسته طعام و دافع فساد با و صفر او خشک اگر آب دارند خاصیت خام و
 که برین بفتح کاف کسر را و مهله و سکون تثنائی و لام و عوض لام را و مهله نیز آمده است یعنی
 که برین و خمی است که برین دارد و شاخه او از پنج او بر آید و بسیار دارد و طول و بقدر
 کنار و کم و زیاد آن گل ته برگه خورد دارد و فراوان شکفته و خوشانده میخورد و نرم و را و
 آچار نیز میزند در میان آب نمک و روغن گیاه و نم و اول نبرد بعد از آن سرخ گردد و
 چون بر باند بیاورد و در دلفت گردد و کم و زیاد آن میشود و در بود و خوشنما شود تلخ و تیز و
 گرم و دین فساد بلغم و داسیل و شور و آماش و اعضا و فساد و بر و اسیر گل و می دفع
 بلغم و صفر او و الداء آچار نم و را و بضا که امر ارضان و دشتبه مثل فالج و استرخا و ابتداء
 خوردن آچار درستی بسیار میزند و اجازت میدادند و میفرمودند که سبک می اصلی حضرت
 با عصاب کمتر نماید و چون به بنه و خج که بر کمر می بفتح کاف را و مهله و سکون با و کسر

از این و همچنین خوردن برین
 نماند و فرستادن آب برین
 می که آتش منوع است
 اما حکام چاهها بجا بجا
 و صرف مختلف مکان
 اقلترین آب است و
 که بسیار بزرگ است
 از دماغ تر باشد و سبک
 بیشتر شود و چاه فساد

۱۵۰

بود و مختلف داشت
 باشد آب بعضی چاهها
 و لطافت و سبک و بابت
 بابت سنگ است و عادت
 و بابت نوشیدن آب مختلف
 تمام و از آنجا است که در
 بسیاری که بنوشیدن آب
 چاهها عادت گرفته اند

فصل چهارم
 در بیان حال آب شسته
 و در بیان آب شسته
 و در بیان آب شسته
 و در بیان آب شسته

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حکم فرما
 ملان منخ اسہال سدی
 خرابی فست جباع سکنہ
 والراطہ انقرو و آہن راہم
 زرد و بکرات و قرآت و آب
 خاندان سہ نامینا آفت
 این است یار بار حکم این
 آب و سفید شغل آفتاب
 این است یار باشد و آب
 این جہت کا نہای نندمان
 ۱۵۱
 نیز نیست لبیک و باران
 خوب است و دوست و دشمن
 آب کا نہای نہ کورہ جہان نیست
 پریمک آہا سے معاوت اگر جہ
 طلبہ و نفوسے است
 باشد غلی بول سے آرد
 غاصد کہ نوشیدن

۱۵۱
 از ادب پرستم و باران
 به نیت لبیک چیت و ریختن
 خوب است و دوست نداشتن
 آب کاغذی از کوره جایز نیست
 بهر همه آنهاست معاون اگر چه
 طلاست و نقره است و آهن
 با شکر و بوی گل است
 خاصه که نوشیدن

خواه در آن نشسته
 بیک خواه نه نشسته
 اما آب فشان در می آید
 در جامه آن خواه
 آب بنمایم زبون
 و آن زنون است
 و آن زنون است
 و آن زنون است

۱۵۳
فصلت السبیل بعد ان
قبض سے کند و غارشی پیدا
میں از خود واصل حضرت ان
کرد اما ششمن بن از ان
از الہ غارشی و فساد خلیل خون
بستر بر جلد و قتل علی زندہ
و فانی و اسرار غارشی چون
کے مار تیرے

فراگیری استثنای
استثنای کردن بزرگوار
معمولاً
افزون از این
با تمام این
با تمام این

در این به کوه اسرار
 با ساسان نورافان
 استغفار بر سر
 بهیال و صاحب
 سنان علی القوی

اگر شن سار با بفتح سین مبهله الف فتح را بهله و با و موصیه
 الف کرشن مولی البضم میم و سکون و او و کسر لام و سکون با و تختانی اسم قسم کالیل
 مول یعنی پنج سیاه دارد و کرشن یعنی سیاه است که اگر کاف بکسر کاف فتح را بهله و سکون
 الف فتح تا و نحو قانی و سکون کاف ثانی اسم چراتی است فصل الراء الملهک
 کتر البضم کاف فتح را و نهدی و الف زخت است و سرد و خشک و شسته طعام و
 دافع فضا صفرا و خون بلغم و مفتوح سده و دافع ماده خام و جنام و حایل اسهال است
 بواسیر بجل از تلخ و سرد و باه افزاد دافع فضا صفرا اسم درخت اندر جوست و اندر
 شتر است کالاکور نیز گویند کتر بفتح کاف سکون را و نهدی تخم سفید زیره شتر است
 در خاصه نزدیک تخم کتان است فصل السین الملهک سکون می فتح کاف سکون
 مبهله و او و مجهول و حقایق کسر دال مبهله و سکون با و تختانی سکون نیز گویند با
 عوض با و تختانی اسم نهال نیست شانهای درخت او متصل از رخ میباشد با
 و گنده و از چهار طرف میروید و گنده او بقدر بانش بود و درازی درخت او تا بقدر
 آدم دیده شد و چون برگ او را خوبت به به بویید بگوید و بهیله با و از او بقدر
 یک گز و زیاده از آن و از درون پهلوی دانه می برآید و در و خور و مثل ساق و اندک
 کا و کی برگش خشک میشود و برگ کمر کس کن برگ کمر عریض اندکی و این کی طویل و پاید
 دانست کلان او را سکونند و گویند و خور و را سکون می در میان برگ هر دو هم تفاد
 است گرم تر است بعضی معتدل نوشته اند اخلاط از و باغ فرو دارد و اگر بار و بریان
 کرده بخورد پای زیر گز گرم بود و اگر بار و برگ آس کتند و به آرد کنند مسکو افزون بر پزند
 و بار و عن کج بخورد و شکواری دفع شود و اگر گسی موی شیر داده باشند تخم سکونند گال و

و مختلف اعطاط غلیظ و
 انضاد خون سکه و مصل
 آن مشک و عمل و جود اول
 است و آب کرد و غلیظ شد
 و سنگ پیدا است سازد
 از اینجاست که بعد از نیدن
 آب کرد خور دن در است
 واجب است اما کی که بوضیف
 سده عارضه اسهال و اثرش
 ۱۵۴
 در اوقات زخم
 است فصل
 متفحش و سبکی
 اندر میان تا اسهال
 آنرا از خنده آب و اوقات
 سبکی از خنده آب و اوقات
 صالو و اصلح اسهال
 و تصفیه آب است که در خنده
 مباد که شکم نو شستنی آب
 در اوقات نهایی
 و اسهال باید که کتند
 و اسهال باید که کتند
 و اسهال باید که کتند

در اوقات نهایی
 و اسهال باید که کتند
 و اسهال باید که کتند
 و اسهال باید که کتند

دفعه خفان اگر از کرم دل گم
 کس با افطرس آب که در زبان
 لایب میزند باید دان
 از بای بلندز نقاد

اصلاح بکافی او نیست
 که آب در یک کرده مالک
 یک جاب مار گذارد بطریق
 قاطع برین چوبها صوف
 نوزد زده نیست حتی که
 نام سرد یک پاپوشه پس
 زید یک آنش افروز دنا
 بخار بصوف برآید در دیگر
 فرو بکشد آب صوف استخوان
 کرده باشد هرگاه شرمین ناید

۱۵۴

صوف را بر دانه زعفرانی
 صوف را بر دانه زعفرانی
 صوف را بر دانه زعفرانی
 صوف را بر دانه زعفرانی
 صوف را بر دانه زعفرانی
 صوف را بر دانه زعفرانی
 صوف را بر دانه زعفرانی
 صوف را بر دانه زعفرانی
 صوف را بر دانه زعفرانی
 صوف را بر دانه زعفرانی

بسیار معصفر گویند شیرین و بسیار گرم و خشک است و صغرا و کبیر و دافع فساد خون بلغم و سوز
 بول است و می بوی بفتح کاف و سکون نهین و ضم ناز و فغانی و سکون او و کسر ریه و سکون
 یای تختانی لغاری شک گویند تلخ و گرم است و اگر آن نهین مانع سردی و فساد و باد و بلغم
 و عابس و دافع آماس اعضاء و بوی دهن بطلان حس شامه و قسمی است که از آن استخوان
 گویند و صحت لام یا بد کسب یا بضم کاف کسرین و سکون نون و کسرین و سکون
 ثانی و باز فارسی و الف قسمی از و شبوست کسین بفتح کاف کسرین و سکون یا تهی
 و سکون ثانی قسمی از زاج است و سرد بود و با صره را روشن سازد و بدن را نورانی کند
 و زهر و میوه کرم معده دفع نماید پیر اکسین هم جید است فصل الشین المعجش
 بضم کاف سکون شین معجده و ناهندی اسم گویند است فصل الکاف العربی
 کسور بفتح کاف اول و ضم ثانی و دو و مجهول و در جمله الف ثمرتی بند است اگر کلا
 خورد و بر و نه با بر بسیار و تجمل کثیر دارد و در خواص موفقی کرکلا است و مخصوص دافع
 جو شید گها آنجا و جوانی که از آنها هاسه گویند و رافع تی کف ناز و زوی طعام قسمی از و
 با نجه کسور است یعنی بار میگیرد و تلخ و دافع فساد زهر و جوش ساری پنج با نجه کسور از زهر باد
 و تحلیل او را م غلظه نافع است و باز هرگز نماند و سرفه بعضی نوشته اند که کرکله جنگلی است
 و این قول دو از صواب است زیرا که کرکله جنگلی را اتم شایده کرده است چیزی غیر کسور
 و شایه بگوید با نخی است لکراسینگی بفتح کاف سکون کاف یا و جمله مقنونه و
 و کسرین و سکون یا تهی و فساد نون کسر کاف یا تهی سکون یا تهی و در میان هر دو کاف
 الف نیز آمده است یعنی کاکراسینگی که میباشد شایخ حیوان باریک سر خیره رنگ میان
 تلخ و زهر خست و گرم و شسته طعام و دافع فواق و هت و مانع فی تشنگی و دافع تی فبا بلغم و

اصلاح بکافی او نیست
 که آب در یک کرده مالک
 یک جاب مار گذارد بطریق
 قاطع برین چوبها صوف
 نوزد زده نیست حتی که
 نام سرد یک پاپوشه پس
 زید یک آنش افروز دنا
 بخار بصوف برآید در دیگر
 فرو بکشد آب صوف استخوان
 کرده باشد هرگاه شرمین ناید

باین عقل ساسان پسر که زبان
 کعبه شکست و زبان که بارید
 از دست و زبان که بارید
 از دست و زبان که بارید

شکلی نفس سرفه و آروغ کلک را بصم کاف اول سکون کاف ثانی و در امله و الصب
بغاری دیگ نیک گرم و تیز و گران و جوی و دافع فساد و دفعی مولد نمی و فزاید بلغم و گو
دیک بلغم زخمت و خشک گران و گوشت مرغ دریای گرم و جوی بلغم افزا و و طاج را
کلری گویند با ضافه یا تخانی و راقم مرغ صحرای دیده است که در سرعت حرکت و پریز
خوشمای زاید از خاکلی شکلی در گوشت او یعنی صحرای افزون کلری بلغم کاف اول
سکون کاف ثانی و کسر امله سکون تخانی خاش شیرین سرد و گران مقوی دل
و قابض شکم و زرد راقم بلغمی بلغم و دافع فساد سفر اگر گویند بصم کاف اول علی
و مشهور فتح ان سکون کاف ثانوی فاع را امله سکون او و خفان و نون و دال امله و با
در عوف گویند که بالاذکور شده نیز باین اسم میخوانند و بالجملة نهال او بقدر نیم گرم گردانند
که نهایت گز و برگش شبیه برگ تنک لیکویند و کو چاکت بوی بد دارد خصوص اگر برگ
او را در دست مالیده بپویند زیر دیوار یا و در زیر اها و میدان موسم بر شکل سیر و
تیز و تلخ و دافع تب و دق و خون و بلغم و چون آب کاف اوفه برگیند و آن را بمقعد
اطفال بچکانند گرم با بخورد که باعث اذیت الحلال میگردد همچنین و مغزیری میگفتند
اگر سه قطره از ان آب در گوش راست و سه قطره از ان چپ است که او سر او را
بود به انداز د و دفع نماید که اگر چند می نیز گویند از برای آنکه کلچن این بخورد می کند
اسم می گردید که اگر بنگره هم گویند قسمی از بنگره است که بگلشن فرابیل بر وید فضل اللام
کلیا از فتح کاف ثانی و دافع فساد و خفان و اوفه را امله کنول صدر برگ است که در آن
خلیل الممتق پیدا شود و بوی کم دارد و در خشک گران و قابض شکم و مینه و زردی
گل دی که از آکسیر گویند بکسر کاف سکون یا و تخانی و فتح مینه و سکون را امله و با

اولاد لاغظت افلاک را که خطاب درود بر آن می نمایند
 و صله بر سر او کنند که می نمایند
 و نه نماز او را فراموش نکنند

بناست ادست و طهرانی
 آنکس بلی طلق عظیم صفتی است
 از صفات او که صله علی
 و علی آنکه و اصحاب جمیعین المبعود
 میگویند عاصی بر محاسن
 غلام محمد بن حسین و محمد باقر
 بن شرف الملک و حسین
 محمد شریف خان که چون زمان
 حکمت علیه در معاش و معاد
 انهر بن الحسن این کنان
 ۱۵۸

نیز گویند سر دو قابض شکم و دافع بواسیر خونی و فساد بطن و صفرا و تخم که میسوزد است به کول
 میسوزد تا بنی شیرین سرد و گران دافع عبا و صفرا و خون و سوزش اعضاء و فرزند بطن
 و باد و اترام و دردیاری تشنگی که باطفال در گراما عرض میشود تجربه نموده که در طرف خردن
 آب اطفال تخم ماسته در انداخته همان آب اطفال داده شد نفع کلی میرساند و نیز سبزی
 اورا که در میان دانه او میباشد در آب ساییده طفل را بدیند اثر موم و اطلاق شکم و تشنگی
 بر طرف سازد و در او به قلاع نیز شعل است و نال یعنی شاق گل او و ساووک یعنی بخار
 و مر نال یعنی ریشپای او هر سه شیرین سرد و خشک و بی قابض شکم و دافع صفرا و خون
 و سوزش اعضاء و گل کول دو گونه بود یک شکم تا بش افق باشد و بهر سو که خرا
 کند رو بدان جانب آرد و بشام غنچه و شقایق مانند سفید سبزی بل بر گها، او از کس
 کمتر نباشد و در و نه اوزر و مخرو طلی کل که قاعده بالادار و تجمهاتیوه اوست شیرین
 و سرد و برافر و زنده و ننگ و دافع فساد بطن و صفرا و خون و تشنگی و سوزش اعضاء
 جذام و آبله و قباد و سر و جوشیدگی ساری و دیگر چهار برگ سفید که در فروغ ماه شکفته
 و بهر سو ببرد و لیکن غنچه نشود و کول سرخ و کول نیل و اگر درین اندک سفیدی بود آنرا
 کمود و کودی گویند یعنی گل خور که در فروغ ماه تاب شکفته این خاصیت فرود تراز
 کول سفید گل است و کول نیلی را نیلوفر گویند کلنیک بفتح کاف لام و خضار
 نون و فتح بار موحده و سکون کاف ثانی درختی است گران وزن از جوهر آرد
 و نوبه آباد آورند و برخی خود خام بنید از ند سائیده او سفید تیره بود در خوشبو میباشد
 دافع کلف است و در خاصیت مطابق رک چیدن است مشهور بگلایه است و نیز اطلاق
 این نقطه بر اقسام لیویم میکند کلهار می بفتح کاف سکون لام و فتح باو کلهار

است العظم تقا باصل
 بنابر علی بن ابراهیم قاضی
 اندال حکامی شیرین
 مشا بر دیگر تعلق این
 داشته باشد فراموش
 در سکه زنجیر داده بهر
 مطالعه خود دارد و ما بهر
 اخلاق بر داشته شود و مساوت
 دینی و دنیوی حاصل کرده
 نقش را در شب بخت
 بخت و در شب بخت
 در صفات و الا که
 در آن است که اگر
 این اوراق بنویسد

بست و در شب بخت
 در صفات و الا که
 در آن است که اگر
 این اوراق بنویسد

فصل چهارم

در بیان علل زان
در بیان علل زان
در بیان علل زان

در بیان علل زان
در بیان علل زان
در بیان علل زان

از کاف می افزایند یعنی کر نیز دو قسم بود سفید و اگر بر سر گویند بعضی نون را
سرخش را که سبب درخشش بقدر قد ادم و کم و زیاده از آن شایه بسیار دارد و
از تنه آن میروید و برگش بد زنی برگ بانس و از او گنده و بنبر و گها، باریک و نمایا
گرم و سبک و ضعیف و خشم و دافع جو شید گها، بدن و خدام و دایمیل و مشهور و گرم
و جرب و از سیات است و نگار داشتن گل از او رخانه اهل نه سبب جنگ در آن خانه
میدانند و پوست کینه در اطلیه و اضده و ضعف باه احتمال نموده شد گویند اسم فاعل
نوشته اند کبیل لفتح کاف خوار نون و کسر بار موحده و سکون با در تحت ثانی
و لام آخر و نیز اضافه میشود یعنی کبیل تلح و مهمل و گرم و دافع فساد بلغم و صفرا و خون
و شکته و سنگ شانه و قاتل کرم شکم و دافع با و کله و اشتها و دایمیل و برگ
نیز او سرد و قاطعین معده اسم قلیل است کنگل لضم کاف و سکون نون و هم کاف
ثانی و سکون نیم اسم زعفران است کنگل رفتح کاف و ختاء نون و کسر ال بند
و سکون نون و همله و بدل همله عوض ال بند و اضافه های خفی یعنی کند هر نیز
اسم چو رانی است و در جیم فارسی گذشت کتاشی لفتح کاف و سکون نون و
فتح نون و قاعده ای و او کسر نمره و سکون یا و تحتانی اسم کتاشی است کنگل رضم کاف و ختاء نون و ضم
ال همله و سکون او همله و خفی و نیز اضافه نموده کن رو مانند و نیز کاف بجای او
افزوده کند رک خوانند یعنی نیز کن گویند و ان صم است یا به صطلکی و سکون و نیز
و گویند که از طرف بین نیز و لبان نیز اسم وی است و دافع فساد بلغم و تپ حالب
عرق و مقوی باه و معده و دافع و مثانه است کنو حالف کاف نون و سکون
و فتح نون و الف اسم مر و است کنگل لضم کاف و سکون نون و فتح ال بند و

از سطر اعلا مشهور است خواست که
است میل از نون دارد و اگر بر نون
است بوی دغول نظر اهل الفقه
که فلان دغول دغول گفت میفرم
گویند که اند زان اگر دغول کرده
نوشته اند از نون که قریب کرده شود
نوشته اند از نون که قریب کرده شود
نوشته اند از نون که قریب کرده شود

در بیان علل زان
در بیان علل زان
در بیان علل زان

در بیان علل زان
در بیان علل زان
در بیان علل زان

و سکون لام و کسرتون و سکون یاء تختانی اسم گوی است باین هم بان جهت می نماید
 که مانند حلقه مار خود پیچیده بود کسبیکان فتح کاف ختارون و سکون یاء موحده و ختار
 و سکون یاء تختانی و فتح کاف الف اسم ارنی است کسبیکان فتح کاف
 و سکون نون و ضم یاء فوقانی هندی و فتح یاء فارسی و ختار و سکون لام اسم خار شک
 است و کسبیکان یاء نیز گوید کسبیکان یاء فتح کاف سکون نون فتح یاء فوقانی هندی
 و کاف الف کسبیکان یاء و سکون یاء تختانی کسبیکان یاء خود را گویند و بعضی یاء و لام
 و کاف الف نیز آمده اند کسبیکان یاء کسبیکان یاء اسم آمده است بعضی الف را و سکون نون و یاء
 کسبیکان یاء فتح کاف ختارون فتح کاف ختار و سکون یاء تختانی اسم نهال نیست
 و از بقدر آدم هم پیچوده از کم و زیاد و برکش و مرور و المس نو که از خورد و کلان بود برک
 و خت کلان از خورد و کلان و خت و خیاره دارد از دون او چهار پاره بسیار براید بگو
 فتح نماید فصل الواو کوید از ضم کاف و و مجهول و کسبیکان موحده و دال مبداء الف
 و سکون را و مبداء اسم پنجاه است کول کسبیکان فتح کاف و او و سکون لام و فتح کاف فارسی
 و یاء فوقانی هندی و الف و عوض الف یاء و فتحی نیز آمده اسم تخم کول است کول
 بفتح کاف و او و سکون لام اسم چهار است کول جابضم کاف و سکون و او و فتح جیم و الف
 که او است پیری گویند یعنی گل کوزه دیگر گسرخ است و بویژه بزرگ و برگ اسلج
 شود و میان زردی خورد و عجیر یاء از سازند و گلاب کشند و سیو قلی است که او را
 نرسن گویند و قسم دیگر سرخ که مراد از گل سرخ است هر سه گل سرخ و سبک و میوه
 فساد اخلاطه و خون و مقوی دل و قابض شکم و برافروزد زنگ و راقم سفید را در
 تقویت دل از سرخ زیاده میداند گاه سفید و عرق او در خفقان اکثر استعمال کرده شود

174

است که با عفت و خلعت از عالم خود
و دولت بی عالم عزت و از عالم فراق عالم
بقا ملازم این عالم عقل و دانی عالم
تسبیح عالم سر و از این خواست که عاقل
مرگ بر زندگانی زنجیرید به مرگ عاقل
است و مکر و مهنداد و از آنکه انگلی که بیار
شده همیشه جور و غم و مکر باشد عداوتش
زندگی سلطان و از ایندین دشوارتر
از مرگ است که سطر عاقل به زندگانی
از مرگ است

[illegible]

کسر کاف خفا و سکون را و مملو و کسر نون سکون یا و تخانی قسمی از موسمی به چنگ
 است و ختی است کلاں قریب خست پیل و ثمرش زرد رنگ قند در داری خست
 از و گنده بر دو قسم سرد و تر و گران متوی عضاد و دافع قتلگی و پشه و سر گرانی و فساد
 و خون اگر مغز تنم کهرنی به آب ساید و چشم کشد گل از این بر این خواص و مجربات جدا
 دیدم و راقم متوی معده و دل را می باید و یک نوع عفت و صحت دارد و قال بعضی خسته بر
 شود و از آب بسیار نافع نوشته اند و چون تازه بسیار خورده شود میم قوی ببرد و دود و مصلح
 اوست و خسته او تلخ است و اطلاق دارد که بشد ریح کسر کاف و خفا و نون فتح
 دال هندی و کسر را و مملو و سکون جمیع فارسی گوشتش در نفع موافق بکر است که شغل
 نفع کاف خفا و سکون تا و فوقانی هندی فیم و سکون لام بفاری ساس بولی
 فاس گویند در اشیاء و جوی مثل چارپائی و غیره تمهید میشود و گدازشتن ساید و اور
 و ارجیل چتر نفع اجناس بول بسیار موثر است که چو نفع کاف سکون با و ختم جم
 و سکون دا و در مملو و عبری طب گویند چهار صد و پانصد بار آورد و تفصیل و خواص
 در نپد که گشت اینهم قریب بان است که هر جور نیز آمده به اضافه یا و مملو بعد از تا
 که با پر یا نفع کاف خفا و الف فتح یا و فارسی و سکون را و مملو و یا و تخانی و ا
 بعربی تو تیا گویند برای امراض چشم و تقویت بصیرت و زور او برای خشک کردن جرا
 نمید و مریم او در علاج الامراض مذکور و برای تقویت معده و قبض شکم دیدم شخصی را
 که کلا استعمال میکرد و در نسخه هندی نیز داخل است لیکن حکما و پنهان متبره را ندیدم که اکل
 استعمال نمایند که کسر کاف خفا و سکون یا و تخانی و را و مملو و الف قسمی از و تخ
 است هر دو سر خشک بول و ملین طبع و دافع فساد و صفرا و نفث و نگه دانه و دافع و خواص

کلمه از انچه در این کتاب است که در این کتاب است
 کلمه از انچه در این کتاب است که در این کتاب است
 کلمه از انچه در این کتاب است که در این کتاب است
 کلمه از انچه در این کتاب است که در این کتاب است

بول رسیده آن بطور نرس و بالکم کبر اقمی کلان از دست در فعال کم زمان است و قسمی
 کلان از و بطریق ارشاد راجع با و از به با و شاه هندوستان میفرستادند گویند برای حیات
 از جبریات است کهند ستانفج کاف و خا و نون و سکون ال نندی و کسیرین
 و فتح تا و خاقانی و الف نین شکر سفید که شکر چینی گویند و که مانند نیر مانند بفتح کاف خا و ما
 الف نون و سکون ال نندی شش تپی طعام و مقوی اعضا و و گران بیدن و واقع فضا و صفا و
 با کبیرا کبیرا کبیرا کاف مشهور فتح آن و کسر تا و با و مجهول لام الف رقط دوم بعضی
 یا تختانی اسم بلیخته نوشته اند را قه کبیرا دیده پوست سخت و درشت سطر درخت کوی
 است اغبر سرخ تبر و کبیرا هم پوست درختی است بارکی در میان بلیخته و قرقه در او مقوی
 کرده و کمر داخل میکند و الف نون و الف نون آب از فرج زنان میداند و اکثر زنان شمال میبایند
 پیچی یا که در موسم سرای میزند کبیرا ری بفتح کاف خا و نون لام و سکون و او و کسر
 ممل و سکون یا و تختانی اسم خوب است که بعدر دانه فضل و زیاده از ان بسیار نافع
 بوقی نقره نموده میفرشند خوشبو است که بک من خوش نماید بصر و مقوی معده از کات
 بندی بسیار اول از او آب گل نموده خوب مالیده میگذازند تا صاف آن تنفس شود
 بعد از ان در شیر گاویا تنها جوش دهند و با قدری مشک و عنبر در گل جوش بپزند و در جوش
 جوش کلابی که بوره صرف بسیار کبیرا بفتح کاف خا و سکون لام کسیرین
 که افجاری کجاره گویند و ان فصل کبیرا است گران و نافع و ضعف نور چشم و بی و چون
 دست به آن نشویند نریل مسو طعام باشد کساری لون بفتح کاف و خا و ما
 و الف کسر را ممل و سکون یا و تختانی و فحم لام و سکون و او و نون فحمی از نیک است و
 و بخت لام باید که موس ضم کاف خا و سکون و او و نون ممل بعضی نمید گویند

کلمه از انچه در این کتاب است که در این کتاب است
 کلمه از انچه در این کتاب است که در این کتاب است
 کلمه از انچه در این کتاب است که در این کتاب است
 کلمه از انچه در این کتاب است که در این کتاب است

کلمه از انچه در این کتاب است که در این کتاب است
 کلمه از انچه در این کتاب است که در این کتاب است
 کلمه از انچه در این کتاب است که در این کتاب است
 کلمه از انچه در این کتاب است که در این کتاب است

کلمه از انچه در این کتاب است که در این کتاب است
 کلمه از انچه در این کتاب است که در این کتاب است
 کلمه از انچه در این کتاب است که در این کتاب است
 کلمه از انچه در این کتاب است که در این کتاب است

در آن چنانچه چنانچه
 استغفار می چنانچه
 زبیدی باور داشته باشد
 ناسی باور داشته باشد
 زبوده و در دلدی باور داشته باشد
 ناسی باور داشته باشد

و بهار که ملک شهر گنبدی اند بسیار شود و کیشکی بکسر کاف با بهر چو نماند و قافی و کسر
 کاف نشانی و سکون یا تختانی قعی از کیوره است سر ن کتیکلی قسمی از کتیکلی است
 صنوبر سیکر بر کهاد و افزه و افزون بود بولیش ملایم و خوشبو و نهال او شش هفت سال
 گل دهد هر دوشیرین سرد تلخ و تیز و بکس و دفع فساد و بغم و عرق کیوره را قمع هم استعمال کرده شود
 دل و دماغ در یافتن کیو آنچه بکسر کاف یا بهر چو نماند و قافی و کسر
 و نماندندی شیرین گرم و گران سبی و مولد نمی و تخمش و دفع فساد و باد و مسمی است بکسر
 کتیکلی نوشته اند و آن نوعی از کرفش برست کیلا بکسر کاف یا بهر چو نماند و قافی و کسر
 راست باشد بقدر نیزه و برگ آن تنه سطحی نرم بر آید و بناد و خسته آینه می آلوده باشد مانند لیکن
 دراز تر و فراخ تر و از میان او چیزی صنوبری شکل آید و آن خنجره بود و برگ بر توده در دماغ
 رنگ در هر خسته هفتاد و شش کیلا بود و در پیکر بخار خور و در دیکه پوست با سانی کشیده شود
 و چند قسم بود و بهترین اقسام او خود که از امرت بان گویند و نهال مست واری از و کله آ
 قلم کنند و الا بخیار دعامه بنده اند که کافور ازین پدید آید و همین خست و دیگر است و نج و کله آ
 و منقوی اعضا و قوی و دفع فساد و صفرا و خون بغم و برای سوزاک آب بنده میخورند
 نفع نیماید لیکن ضعف باه گویندی آورد و ثمر او شیرین و سرد و تر و گران نفع و بغم افزا
 و دفع فساد و صفرا و خون و باد و خورش سینه ضربه و سقطه بعزنی موز گویند و اهل سینه
 شمر خام او را مده گوشت و بی گوشت پنجه میخورند و نهو و شاخهای نرم او را نیز پنجه میخورند
 تولید نمی و تقویت باه و دماغ تجربه را قمع رسیده است و ضعف نموده است و ثقل دارد و مصلح
 او را نه پهل است و اطباء یونان عمل و قند و زنجبیل مرئی نوشته اند کیلا بکسر کاف سکون
 یا تختانی و فتح کاف نشانی و سکون را در جمله بول است درختی است شهور ای خاوار

باور و چنان غایبی از آن خود
 تعلیم نماید و ملاحظه نماید که چگونه
 بر ایشان باید تعلیم کنند شایسته
 چه چند که نظیر این عمل است و باید
 ممکن باشد و عالم اسباب است و باید
 زیاده است و آن را که سواد نام
 کرد اند خالی کسی را که سواد نام
 نیکه از آن بیگانه است و این عمل
 بجا آورده و خط آن سالی باشد
 ۱۷۱
 در نزد کان دفعه بنده نگارند
 بدو لگان هم صحبت را غم نهانند
 سینه را بخورده اند نه نه نه نه نه
 باز لگان سینه و خون خود را بر دوز
 به روزی مقدار کدر بنا شدند
 در همه کار با استقلال بوده باند
 چیزی از بهار زنده و اگر بوی اندی
 بخار راه باور زنده و اگر بوی اندی
 بگزارند خط برون و این خط زنده

که دست از تمام باز دارند
 که دست از تمام باز دارند
 که دست از تمام باز دارند
 که دست از تمام باز دارند

[illegible]

تفصیل معلوم میشود فصل الحیم که پیش بفتح کاف فارسی و سکون حیم و کبریا که
 و سکون یا در تختانی فسخ با و فارسی ثانی و سکون لام و باضافه یا در تختانی نیز آمده است
 یعنی گچ میل شمر چاب است و بر چپ در بالیدگی چهار برابر فضل در از بهمان شکل با
 تخ و کر م و شنبی طعام و حایل سهل و واقع جذام و تنگی نفس و امراض گلو و کر شکم و فساد و باد و نفخ
 و جاب در حیم فارسی گذشته فصل الدال المهمله که با بفتح کاف فارسی و سکون
 الدال المهمله یعنی که آب سبک باشد و بطن پرین به کام نفخ و بطن نفوی عضله و فرایند و نفخ
 فصل الدال المهمله الهندی که با بطن به کاف فارسی و سکون دال هندی فتح
 با و سکون لام چون گل لاله پر برگ بوده و گری و افزون و برگش توت آساده و ساله
 گل و ده فصل الراء المهمله که ام کند کبر کاف فارسی فتح و مهمله الف میم و فتح کاف
 و خفاء نون دال مهمله اسم استهول کند است که بر بن بفتح کاف فارسی و راء مهمله
 و خفاء نون فتح حیم و سکون نون قبی از پیاز است و هم بر زو یک هم بر کر و نوا اطلاق
 این اسم آمده است که بر بفتح کاف فارسی و ضم راء مهمله اول و سکون راء هندی هم شش
 فساد و فساد و باد است و صاحب را شکوهی میگوید که او طایر نیست مانند خفا که بخیر نام
 شنیده اند فصل الراء المهمله هندی که بر بضم کاف فارسی سکون راء هندی و بطن
 قدری شور و شیرین و بیک ملین شنبی طعام و موله صفر محدث سوزش اعضا و کر شکم
 و واقع فساد و باد و نفوی اعضا و بول بر اند نفوی ل بغاری قند سیاه گوید که گرجی
 بضم کاف فارسی و سکون واو و کسبه حیم فارسی است
 و سکون یا در تختانی و بوض یا در تختانی نون هم آمده و چون مشهور که گرج حذوف واو
 و با اسم گوی است فصل الکاف الناری لکن و بول بفتح کاف فارسی

[illegible]

کتابخانه عمومی ادب و ادب

و در سقوط قطنی برای سوزاک و دیگر ترکیب که نسخ آن در مجامع نافعه علاج الامرض
مقوم است استعمال نموده بسیار نفع میکند و طریق بر آوردن آن چنین است که بگیرند
گلمی و ریزه ریزه کوفته آب او گرفته در ظرفی همراه آب دیگر ساده خوب ازد
حل کرده بگذارند یک شب باز روز بعد از آن آب لای دور ساخته سفید که ته نشین شده
از آبگیرند و خشک نمایند بهترین طریق این است و طریق دیگر در بیان کتب کوره نیز
مبین است گلو ندر الکافارسی هم لام و واد و مجول و خضار نون و مال و ماله و الف هم
هواست فصل النون گمنی بضم کاف فارسی و خضار نون و کسر بار موحه و خضار
با و سکون یا تختانی و مشهور بضم کاف فارسی و خضار با و نون یعنی گمنی است تا با سوس
بوته او بیارده دارد و برگ میوه مانند کنار از تن بر آید بر لبی ساروغ نوشته اند گیار
بفتح کاف فارسی و سکون نون و یا تختانی مفتوح و الف را به هم نام گل بندی مقوی
اعضا مفتوحی معده از اخلاط بد و دافع جذام و دامیل و مشهوره فساد خون اما س اعضا
او ساختن قروح گند و در بی بفتح کاف فارسی و خضار نون فتح دال بندی و سکون بار
و ضم دال همله و سکون داو و کسر بار موحه و سکون یا تختانی قسمی از کاه است سرود
قابض شکم و دافع گرمی و سوزش اعضا و قشنگی و خادیم و خوش صفرا و جذام و این
نرم کند گند و لون بفتح کاف فارسی و خضار نون و سکون دال بندی و ضم لام و سکون
داو و نون و در بخت لون بیاید گند بیل بفتح کاف فارسی و خضار نون و کسر دال
همه و با بندی و یا تختانی و سکون لام بر لبی از خر گویند و اکثر از خر مر جیانگه خند
راقم هم همین صحیح است زیرا که چهره مر جیانگه از خر قریب است و گند بیل که مشهور است
گیاه است بقدر روح فریاده از آن و گلش خوشبو مگر آنکه گفته شود مر جیانگه و گند بیل

[illegible]

شورت و مباشرت با نفع
عقلان نابیر که بخیر می
مستخرج حاصل میشود عدم آن
مستخرج حاصل میشود عدم آن
مستخرج حاصل میشود عدم آن
مستخرج حاصل میشود عدم آن

فصل الواو و گور چنانچه کاف فارسی و واو مجهول و ضم را مملو و واو ثانی مجهول

وقح جسم فارسی نون الف و بعضی الف قوف نموده اند یعنی کو چن حجر است زرد
زنگ که در کاه نمیدرشد و سخت و سرد و با هر که باشد مغز و مظهر بود دافع است چن
پری و فساد خون و حافظ جنین از اسقاط ظاهر اسم حجر البقر است گور دهن نیز گویند
کاف فارسی و واو را مملو مجهول تخم دل مملو فضا و سکون کو گومان بضم کاف فارسی
و سکون واو و ویم و الف نون و واو بند است شیرین و در گرم خشک که ان ملین
و دافع فساد باد و صفراء و بلغم و یرقان و آماس اعضا و گرم شکم همین قدر صاحب انسکوی
نوشته لیکن که بان که شهور است با ضافه ما و بعد کاف نهال او در زیرها بسیار یافته
میشود ابتدا راز و زیاده از راز بود و در موسم برشگال بسیار شود و کلها بسیار دارد از
گل نوزاد بر بر یک گل نوزاد است و این نیز بعد خشک شدن مایل بسفید
بود و سوراخ باریک یک در و پیدا شود بالجملة گلش بدور بود و فی الجملة حد به دارد
گو بهی بضم کاف فارسی و واو مجهول و کسر ما و موحده و چهار ما و سکون یا و تخفانی قسم
بوده و قسمی که از و بر سلطان می دهد بر گش مشا بر سیر گش ب که نوشته باشد و بویک
قافض شکم و معوی و دافع فساد بلغم و صفراء و خون و پرمی و سرفه و دامیل و شعور و
گو ها بضم کاف فارسی و سکون واو و فتح ما و الف اسم پرشت پرنی است کو پا که
فتح کاف فارسی و واو مجهول و واو مملو فتح ما و موحده فارسی و الف فتح کاف و فضا
و الف دوم و نون قسمی از کبری است گور کاف فارسی و واو مجهول و کسر
مملو کاف فارسی و واو مجهول و بضم کاف فارسی و واو مجهول و مملو کاف فارسی و واو مجهول
و مملو کاف فارسی و واو مجهول و بضم کاف فارسی و واو مجهول و مملو کاف فارسی و واو مجهول
و مملو کاف فارسی و واو مجهول و بضم کاف فارسی و واو مجهول و مملو کاف فارسی و واو مجهول

فصل الواو و گور چنانچه کاف فارسی و واو مجهول و ضم را مملو و واو ثانی مجهول
فصل الواو و گور چنانچه کاف فارسی و واو مجهول و ضم را مملو و واو ثانی مجهول
فصل الواو و گور چنانچه کاف فارسی و واو مجهول و ضم را مملو و واو ثانی مجهول
فصل الواو و گور چنانچه کاف فارسی و واو مجهول و ضم را مملو و واو ثانی مجهول

فصل الواو و گور چنانچه کاف فارسی و واو مجهول و ضم را مملو و واو ثانی مجهول
فصل الواو و گور چنانچه کاف فارسی و واو مجهول و ضم را مملو و واو ثانی مجهول
فصل الواو و گور چنانچه کاف فارسی و واو مجهول و ضم را مملو و واو ثانی مجهول
فصل الواو و گور چنانچه کاف فارسی و واو مجهول و ضم را مملو و واو ثانی مجهول

فصل الواو و گور چنانچه کاف فارسی و واو مجهول و ضم را مملو و واو ثانی مجهول
فصل الواو و گور چنانچه کاف فارسی و واو مجهول و ضم را مملو و واو ثانی مجهول
فصل الواو و گور چنانچه کاف فارسی و واو مجهول و ضم را مملو و واو ثانی مجهول
فصل الواو و گور چنانچه کاف فارسی و واو مجهول و ضم را مملو و واو ثانی مجهول

[illegible]

داو و خوار و نون و سکون و ال هله و کسوف و نون و سکون یا و تختانی از میوه که مخصوص نعل است
 سرخ رنگ بای یک پلو است بعد فرخاسه و اندکی زیاده از و فرخاسه و دو و اوایل خرد و طی است
 بلین صبح بود اقسام کرم معده دور کند و بسیار خوردن می گویند غشانی می آورد خاصه اگر تا
 خورد شیرین سرد و نفاخ بود و برای سرفه مفید شود گویا بضم کاف می سکون داو
 و کسر لام و سکون یا و تختانی ترش و شیرین و سرد و دفع صفرا و حرارت
 و بلغم بود و منی نیز اید بمری مرجان گویند گویند بضم کاف فارسی و سکون او و کسر میم و سکون
 یا و تختانی و ال هله و آخر کاف نیز اضافه کنند یعنی گویند کف عی از جوهر است ترش و
 گرم و باضم و اشتها آورنده بود و امراض ریج دفع نماید و دیگر خاصیت مثل سنگ خنده کاف
 است گو رگ پان یعنی کاف فارسی و او و جھول فتح را و هله و سکون کاف فارسی
 دویم و فتح باو فارسی و الف سکون نون اسم روئیدگی پندنی که برگ بسیار ریزه دارد و بسیار
 به و اند و نیز زمین فنداده باشد گو بضم کاف فارسی و سکون و او و فتح لام و سکون را و هله و
 کلان از درخت جا من نیب که چکن گش مستطیل نو که در پوست و ختن سفید رنگ
 و میوه آن بسیار مشهور است اندکی از آن خیز زیاده و برابر آن خیز که آنرا گجراتی گویند و رنگ
 سرخ میشود و در اول نکلون سبز چون پخته او را شکافند مثل پشه مایه و آیند و گویند چون
 بدون شکافته او را بخورند باعث حفظ صحت چشم است سرد و خشک نشسته اند و بعضی گرم
 و نیز باقم سرد و تر است صفرا و انسکین و و خام او را دال و جلد بطریق نان خورش مرصا
 که اسهال داشتند باخون بواسیر استعمال میفرمودند نفع میکند و اطباء هند قاض شکم نوشته اند
 و بطی البضم است و پوست درخت او را برای زخمها بسیار مفید نوشته اند و نیز اگر پوست او
 بر زخم چوبه اشال آن بر بند نفع کلی نماید و آب لای آن خوردن در شکم آرد و اگر زکولر

129

از کلام بزرگی منتواست که مقام مختلف
ایشان بت است و بعضی را از آن و بعضی
را از آن و بعضی را از آن و بعضی را از آن
بسیار و هر یک سبب است از کلام
خداوند است که یکایک است از کلام
خداوند است که یکایک است از کلام

رفع در شکم بضم طعام بسیار مفید چون گه یوازی تافید و الداجید در علاج لایمراض مجاز نافه فوم
 است برای امراض ایدیه باعث گنجی بضم کاف فارسی خوار و دانون بضم کاف فارسی است
 و کبیر فارسی و سکون یا تفتاح هم عدل یک است که جایز گویند و یانده موی و قوی لایم
 و ششی و دفع صفرا و بلغم و امراض چشم و جرب و میل و شور و باد و داجام و گرم شکم و فم سفید از
 جگر که گویند و خواص مطابق اول است و در ادویه قوت باه نیز استعمال میشود و گه گریب است
 کاف فارسی و خوار و سکون همه و کاف فارسی ثانی و خوار هائمانی و سکون ثانی و قوتانی هند
 بعربی جرب و سیونکالا مند را و بفارسی انقباض است گویند و شاید بچکلی و دش در از رنگ
 گرد و فصل ایست تفتاحی گیده که کاف فارسی و سکون یا تفتاحی فوم و ال مبله
 و بکریه نافع امراض چشم است و گرم و خشک و میل او جالی کاف محل خوار و طایر سمی است
 یا رنگ بعضی صهب باز و جره را شکار کند و بعربی عتاق بفارسی الگویند گمیده
 بکاف فارسی و سکون یا تفتاح و خوار و فوم و ال مبله و سکون نامکمل شهبوست برگ نیزه
 بسیار رنگ دارد و هند بفارسی صبر برگ سمی گشته خواص و فوم و ال مبله و سکون نامکمل شهبوست برگ نیزه
 گنید و انقباض کاف فارسی و سکون یا تفتاحی و خوار و فوم و ال مبله و سکون نامکمل شهبوست برگ نیزه
 است برگ و پوست او سیاه چین دارد در غایت صلابت و پوست او سببی مایه و در
 بصورت سپر و از آن پیر سازند بسیار خفه و پاکیزه شود و در شش شمشیر نیاید و شایع او از
 روی بینی او منحصر در یکد و دو و صورتش بچک شبیه گوشه شش دفع باد و حال بول و در از
 بخور شایع او جهت بواسیر و عرملات و گریز نیدن بواسیر نافع نوشته اند شامیدن آب
 نظری که از شایع او ساخته باشند جهت دفع بواسیر مفید و طلا کردن پیه او موثر میباشد
 بفارسی اسم کر کردن است گه یون بکاف فارسی و سکون یا تفتاحی و خوار و سکون

این بود که زنی در سفر بود
 و به نام او چون سکنه وفات یافت
 بود که بی دلیل و عاقلانه که در آن نوشته
 و دیگر بر قضا و قدر است سلامت است
 موجب اعلاعت خود مخالف است
 سکنه بر بدو جانانی که گفت اگر با صحت
 داری را از این بدو بی بینی ساری
 گفت چو که مصاحبت کم تا که در سخن
 ز از تو هم در جوابش که گفت که بشاید

واه و نون اسم گندم است چرب ویرنم و مفرح بود و استخوان شکسته درست سازد
 و طبعین بود و قوت بدن بخشد و باد بلغم دفع کند و منی بخیزد و روغن چوبه او برادر او را
 سوداوی مجرب است و بهترین طریق برادران او نیست که گندم را و دخیلی را شنبک
 در آب کوبد و صبح بطریق شعار فرود شیشه چوبه بکشد گیر و بکافور فاسی و سکون یا استخا
 و ضم را و بملد و سکون او شیرین ز بخت و سرد بود و در خمار مفید آید و منور بدن است و
 دافع بواسیر حرارت بود و برای ابتدای اورام نفع ینماید و مشابهت گلی انبی و دار و از
 عطاران هندوستان وقت نقدان گل ارمنی کبر و را عوص او میدهند باب اللام
فصل الالف لانی بفتح لام و الف کسرون و سکون یا رختانی و نیز او را لانی
 میایی است گویند اسم عربی ایشان است لامی بفتح لام و الف کسرون و سکون یا رختانی
 اسم السی نوشته اند لا که به لام و الف فتح کاف و بندی اسم لک است سرد و در و بر فروخته
 زنگ و دافع فساد بلغم و خون صفرا و دماییل و ثور و ضرب و شعله و شوش و گرم و خنک و خنک
 جن پر می و برای اساک منی با که در استعمال آمده صمغ کنار است و نیز دانه لا که گویند و چون در
 بعضی از تصرفات بیکند و به بصورت گرد که مروج است لاجامه بفتح لام الف جیم و الف
 و فتح جیم و خافون و دال میلهندی اسم فروزه است و در بحث باد با و مند گرشت لا چود
 بفتح لام و الف سکون جیم و فتح واد و سکون یا و بملد و لانی و بملد و لانی و بملد و لانی و بملد و لانی
 بفتح لام و الف خفا و نون و فتح کاف فاسی و کسرون و سکون یا رختانی اسم درخت کوجاک
 گرم و دافع فساد و باد و بلغم و ریشهای معده و امعاء و سهل متعین لاجامه بفتح لام و الف جیم و الف
 شد و دافع فساد و باد و بلغم و ریشهای معده و امعاء و سهل متعین لاجامه بفتح لام و الف جیم و الف
فصل الباء الموحده بهیر بفتح لام و کسرون و سکون یا رختانی
 و خفا و باد و بلغم و ریشهای معده و امعاء و سهل متعین لاجامه بفتح لام و الف جیم و الف

واه و نون اسم گندم است چرب ویرنم و مفرح بود و استخوان شکسته درست سازد
 و طبعین بود و قوت بدن بخشد و باد بلغم دفع کند و منی بخیزد و روغن چوبه او برادر او را
 سوداوی مجرب است و بهترین طریق برادران او نیست که گندم را و دخیلی را شنبک
 در آب کوبد و صبح بطریق شعار فرود شیشه چوبه بکشد گیر و بکافور فاسی و سکون یا استخا
 و ضم را و بملد و سکون او شیرین ز بخت و سرد بود و در خمار مفید آید و منور بدن است و
 دافع بواسیر حرارت بود و برای ابتدای اورام نفع ینماید و مشابهت گلی انبی و دار و از
 عطاران هندوستان وقت نقدان گل ارمنی کبر و را عوص او میدهند باب اللام
فصل الالف لانی بفتح لام و الف کسرون و سکون یا رختانی و نیز او را لانی
 میایی است گویند اسم عربی ایشان است لامی بفتح لام و الف کسرون و سکون یا رختانی
 اسم السی نوشته اند لا که به لام و الف فتح کاف و بندی اسم لک است سرد و در و بر فروخته
 زنگ و دافع فساد بلغم و خون صفرا و دماییل و ثور و ضرب و شعله و شوش و گرم و خنک و خنک
 جن پر می و برای اساک منی با که در استعمال آمده صمغ کنار است و نیز دانه لا که گویند و چون در
 بعضی از تصرفات بیکند و به بصورت گرد که مروج است لاجامه بفتح لام الف جیم و الف
 و فتح جیم و خافون و دال میلهندی اسم فروزه است و در بحث باد با و مند گرشت لا چود
 بفتح لام و الف سکون جیم و فتح واد و سکون یا و بملد و لانی و بملد و لانی و بملد و لانی
 بفتح لام و الف خفا و نون و فتح کاف فاسی و کسرون و سکون یا رختانی اسم درخت کوجاک
 گرم و دافع فساد و باد و بلغم و ریشهای معده و امعاء و سهل متعین لاجامه بفتح لام و الف جیم و الف
 شد و دافع فساد و باد و بلغم و ریشهای معده و امعاء و سهل متعین لاجامه بفتح لام و الف جیم و الف
فصل الباء الموحده بهیر بفتح لام و کسرون و سکون یا رختانی
 و خفا و باد و بلغم و ریشهای معده و امعاء و سهل متعین لاجامه بفتح لام و الف جیم و الف

واه و نون اسم گندم است چرب ویرنم و مفرح بود و استخوان شکسته درست سازد
 و طبعین بود و قوت بدن بخشد و باد بلغم دفع کند و منی بخیزد و روغن چوبه او برادر او را
 سوداوی مجرب است و بهترین طریق برادران او نیست که گندم را و دخیلی را شنبک
 در آب کوبد و صبح بطریق شعار فرود شیشه چوبه بکشد گیر و بکافور فاسی و سکون یا استخا
 و ضم را و بملد و سکون او شیرین ز بخت و سرد بود و در خمار مفید آید و منور بدن است و
 دافع بواسیر حرارت بود و برای ابتدای اورام نفع ینماید و مشابهت گلی انبی و دار و از
 عطاران هندوستان وقت نقدان گل ارمنی کبر و را عوص او میدهند باب اللام
فصل الالف لانی بفتح لام و الف کسرون و سکون یا رختانی و نیز او را لانی
 میایی است گویند اسم عربی ایشان است لامی بفتح لام و الف کسرون و سکون یا رختانی
 اسم السی نوشته اند لا که به لام و الف فتح کاف و بندی اسم لک است سرد و در و بر فروخته
 زنگ و دافع فساد بلغم و خون صفرا و دماییل و ثور و ضرب و شعله و شوش و گرم و خنک و خنک
 جن پر می و برای اساک منی با که در استعمال آمده صمغ کنار است و نیز دانه لا که گویند و چون در
 بعضی از تصرفات بیکند و به بصورت گرد که مروج است لاجامه بفتح لام الف جیم و الف
 و فتح جیم و خافون و دال میلهندی اسم فروزه است و در بحث باد با و مند گرشت لا چود
 بفتح لام و الف سکون جیم و فتح واد و سکون یا و بملد و لانی و بملد و لانی و بملد و لانی
 بفتح لام و الف خفا و نون و فتح کاف فاسی و کسرون و سکون یا رختانی اسم درخت کوجاک
 گرم و دافع فساد و باد و بلغم و ریشهای معده و امعاء و سهل متعین لاجامه بفتح لام و الف جیم و الف
 شد و دافع فساد و باد و بلغم و ریشهای معده و امعاء و سهل متعین لاجامه بفتح لام و الف جیم و الف
فصل الباء الموحده بهیر بفتح لام و کسرون و سکون یا رختانی
 و خفا و باد و بلغم و ریشهای معده و امعاء و سهل متعین لاجامه بفتح لام و الف جیم و الف

[illegible][illegible]

باطل را در آید و از ادیان دیگر که کاذب است
 و بعضی از ایشان میگویند که این کتاب
 را عیسی و جمیع زون آن کتاب است و در
 و اقباب و در سال چوبیست و در
 و بنیال چشم فرستید و آن از جادو است
 این کتاب نوشته که جامع مباحث است
 مأمون عباسی را می سلطانقت شد
 و بنیال اصلی الدعا و هر که در کتاب
 و بنیال فرستید و بنیال فرستید
 و بنیال فرستید و بنیال فرستید
 و بنیال فرستید و بنیال فرستید

و غذا تا قبیل من خصاست و از دل و شیر اطاعت نو یا بضم لام و واد مجهول و کسوف و
 فتح یا و تجانی و الف قسم دیگر اندر هر دو بطم شوم و هنگام بضم شیرین و خوشگاران ملین و فغان
 و اخر اینده باد و صغیر و بضم شوم از پیشین گرام و واقع کلی نفس و سره و فسا و لغم و افزاینده باد
 لو یا بضم لام و سکون و مجهول و الف شیرین و زحمت و سر و موسک و لیون این و واقع فسانم
 و صغیر و آمار اعضا و باد و الیز و ریم و او که خست الحیدر گویند بدر نموده و معاجین جویند کین
 در علاج الاطرص و عجاایه مرقوم است استعمال نموده شد برای ریح بوا سیر تقویت معده و
 سنی و تقویت باغید یافته شد و طریق تدبیر و نیز در هر دو کتاب کمر است و نیز او را بفرموده
 و گیکوار در نجی می اندازند و طریق آن تفصیل نیز در بیان همان و کتاب قوم است بر اینست که
 تجربه رسیده است و کشته او حکما رهند استعمال نمایند راقم اعتبار و واجب اند و گویند طریق دیا
 او اند که خوب کشیده است که بالای آب در فغانه باشد و نیز اند که گویند بر سر آب بایند نه بر سر
 و الا اگر نشیند و علامت زبونی و خواست راقم اینست که هم قابل اعتمادند و نیز اگر بعضی
 تخلف بطور رسیده است اگر خوانند استعمال نمود و او شش خاص که مزاج آنها قویتر است
 که استعمال کردش میخوابد و بعد از آن خود را غسل نماید و اول به بار و المزاج قوی المزاج بید
 اگر او صغیر نشود بعد از امتحان مذکور بعمل آید و الله اعلم بالصواب و لو ناکست لام و سکون و او
 خفازون کا فاعی و انبار و کجاست بی و زلف گویند خواص و نیز اینان تفصیل نیز کمر است و نیز
 او را سینه سیلابی و زرد و گزیند تا سینه شش و بعد از آن و زلف گویند و اول به بار و مزاج قوی
 و بجهت استعمال نماید و بر است هم آن سینه کار و زرد و کجاست و او بضم لام و سکون و او
 فتح با موده و الف نون علامت می باشد بوا الفضل در اکبر نامه مینویسد صمغی است از بعضی
 می آید خوشبو و بعضی او را میوه یا سیدر اند و با جمله درین آن هم بسیار است گرم معلوم میشود و در
 در سملات بکانه و بکانه

[illegible][illegible]

شکست یک سیر افشار ساینده باینهم منکس شکست حق کرده بهم اینهمه و سه کند و آن بود
 بگل حکمت بطریق باز زد و برگردان گذارد و چنانچه پیش بر دین از آن دیدگان باو آتش کند
 و هر بار بسنج آتشی بهنجایند باشند تا همه که آتش کی شود سر کرده و بترنگار و جو که بار و طلق
 کسوت و نکستین و دو مطبخ یکجا ببلده باشد رتقیقه و بدعل غلغلی و دیگر که چون است نفع کاف
 و سکون نیم قار و ضم لام و سکون و او و نون نکستین است که آنرا استحقاق یابند و زبده غلغله
 طح الزجاج نیز مانند آن گفت اینهمه است و خوش در کاجلون مذکور شد و دیگر او دهد و نون
 بفتح هجره و سکون و او و دال مهله و کبر و موحده و خفا و سکون ال جمله ثانی مشهور و انگار
 به الف خفا و نون کاف فارسی الف قسمی است از نمک کپاسی که می پزند بطریق سبک فزاینده
 خون صاف و هر جا که طلا کنند و دغود کنند و باد براند و دیگر بمند رولن است نفع همین جمله و هم
 سکون ان خم ال جمله شد و سکون اینهمی طح محیط بطم شیرین تلخ و معتدل در گرمی و سردی
 و تری و شسته و باضم و دافع فساد و باد و مصلح صفرا و بلغم انگیزه و دیگر کسینده نون است
 بکسرین جمله و یا و تخمانی مجهول خفا و نون فتح دال جمله و باطنم شیرین سرد و زرد و سبک
 و باضم و مقوی دل و بصیر و دافع فساد و بلغم و صفرا و مشهور و باهم و دیگر کند و نون است نفع کاف
 فارسی و خفا و نون و سکون ال هندی و مشهور و سانه نون گرم و سبک دافع فساد و باد
 بلغم و مسهل و مدر و نون فصل الهاء الهوز و لیسینخ لام و سکون باضم و مصلح و سکون
 نون گرم تر و اگر آن ملین میی و باضم و جبر کسر کار و مویایی کند و موی بر ویاند و در کنند
 و خرد افزاید و صفرا و خون زیاد کند و دافع فساد و بلغم و باد است و نافع تنگی نفس و
 و باگول و جویس فو و ناس احشاء و بواسیر و مسود و خدام و قاتل گرم شکم و مقعد و اشتیاق رفته
 باز آرد و از جگر سایرین است همچون او در امراض بار و دشمن فالج و قوه تجربه بر سیده قسمی ناز و

186

به تیریس رسد و در عهد ان پادشاه
 دارند آفرای و در بزم سعاد که هرگاه
 وندش تیراندازی و خلک غیر
 میز خود باشند و خود در کنار سیاحت
 نمایند و در شرف حال پادشاهی خود
 نهند که در بازاری را که در میان
 قوت بین بسیار بکار می رود و چون
 گفته اند که هر چه از خود مخلوب
 گران داشت خوش چنان
 کار اند که درین

بادشاه حق شهباز
 و عین و سپهر انزلی
 ای که در این عالم
 از کلام و کلام
 از کلام و کلام
 از کلام و کلام

[illegible][illegible]

عقود کند تا کند از ازاباد
 عفت و نیکو کار با جمیع
 با پیر کردن و نیکو خلق
 ان از دست رفت و در آن
 آن تواند کرد آن خصوصیت
 نفسی و در کسی از عفت
 شش ملک نیکو کند از ازاباد

ماش یعنی هم الف و سکون شین معجم با کیه است اما نکست معجم و الف و کسرون و
 سکون کاف اسم یا قوت است شیرین رساین بود و صفرا ایل سازد ماٹ یعنی هم
 و الف و سکون تا و فغانی بندی اسم ساگ است سبز نواخته می خورد و چون پوست خج
 ماٹ را دور کرده و خرد و بر ابقه صد توله بر صد توله می کشد و در حلال علم علی تا آتش ملازم پزند
 تا قوام آید و در ظرفی گاه دارند و صبح شام موضعه که شیر او خشک شده باشد روغن کنجد بر بدن مالند
 و به آب گرم گرم بدن شسته فی الفوقه ری از آن دارد و بخورد و خوشن را گرم نگارد و چون
 دو هفته چنین کنی شیر بی نهایت آید و شود و مجرب شسته اند ما که پسر فی الفج هم الف و سکون
 کاف خنایا و فنج با و فارسی و سکون را و مهله و کسرون و سکون یا و تختانی چون بر گهای
 این را و بنگه برگ ماش شباهت دارد و لهذا باین اسم نامیده شد با کیه در بندی ماش را گویند
 و بر آن برگ سرد و خشک شیرین بود و مزه تیز دارد و منی و کف اصدات کند و در غلبه کفر
 و خشکی و باز آید و خون و بستگی غایط را نافع بود ما که پسر فی الفج هم الف و فنج کاف خنایا
 و سکون و او و کسرون سکون یا و تختانی نیز گویند ما نشی یعنی هم الف و سکون سکون سکون
 و کسرون مهله یا و تختانی اسم چهارم است فصل التاء الفوقانی تنسیک معجم
 تا و فغانی و کسرون مهله یا و تختانی و فنج کاف فارسی و را و مهله و کسرون و مهله و ما و زنده
 یعنی بیهوده های طبع تر است و گران و بوی و تقوی اعضا است منجن است و نیم و پیرا و پیرا
 کنند و گران طبع و دفع پر میو فصل التاء الفوقانی بندی مشرب معجم و تا و فغانی
 بندی و سکون را و مهله فارسی کر سته گویند گرم و گران و ملین و فرایند و باد و صفرا و خون
 و بول و شیر و هم رساننده سوزش درون و دفع آماس اعضا و فساد و ملغم و مضغ چشم و کاه
 منی و حی ازین بکاه گویند و هم دیگر خور در از هر دو قسم است بر و طبع شیرین و سرد و سبک و غیر

ان عالم و مظلوم را حاضر و غایب
 ان کار دار ثابت شود و البته او را
 وید و اگر کسی بقیه ستم باشد
 که باز بد و اگر ان کار دار را بد باشد
 از خاصه خود به پوز و بیخ را جان
 تا دیگر با چنین نهند و هم او را بدان جا
 تا دیگر با چنین نهند و هم او را بدان جا
 باز فرست تا به جای کسی که او را بدان جا
 و خود بگویند و اگر حال نفسی باشد
 و به یک تبصا و از زبان و به

دست از وی نستاند که در داناتان
 غفلت او را خفته کند افعی بدیت شوند
 و بداند که بادشاهی توان کرد و لو غفلت
 دست و فرمان برداری خدا و هرگاه
 بادشاه بر راه راست و پناه و قیامت او را
 فرمان بردار شود و بینک دشمنی شکر
 گردد و شاکه کار داران و عالمان آید
 باید که بر علایق او بکیند و هم از این جهت
 این جهت سبب خورش طمام و فخر شاکه
 است و شاکه کار داران و عالمان آید
 این جهت سبب خورش طمام و فخر شاکه
 است و شاکه کار داران و عالمان آید

ان از دست رفت و در آن
 آن تواند کرد آن خصوصیت
 نفسی و در کسی از عفت
 شش ملک نیکو کند از ازاباد
 ان از دست رفت و در آن
 آن تواند کرد آن خصوصیت
 نفسی و در کسی از عفت
 شش ملک نیکو کند از ازاباد

بنا نمود و از اهل بنابر کرد از کربلای قباخی
و دیگران بنیاد کرد و در کربلای قباخی
و دیگران بنیاد کرد و در کربلای قباخی
و دیگران بنیاد کرد و در کربلای قباخی

است لایق نیست از ادن بی زنی
 او در دین نیست خود دارد
 که در قلم و علم از ادن بی زنی
 که در قلم و علم از ادن بی زنی
 که در قلم و علم از ادن بی زنی
 که در قلم و علم از ادن بی زنی

و دافع آسیب جن پری و جذام و فساد باد و صفرا و خون کرم شکم مرگ کبیریم و راه همله و سکون
 کافکسی بغاری آه و گویند گوشت اقسام آهوشیرین ترش و تکی و تلخ و نیزه و سخت یعنی
 هر شش طعم که نزد ایشان مقرر است درین گوشت است سرد و سبک و مستطبی طعم و نفاخ
 و دافع فساد و اخلاط ملته و خون و مقوی و معض و دل و دافع تب گوشت این از غذای و
 شمرند مر و انفعیم و سکون راه همله و او و الف بعض الف تا فوقانی نیز نوشته اند و بعضی
 گرم و سبک بدرجه سیم نوشته اند و بعضی معتدل سده بجه کبشاید و باد و یا بخلیل آن و اگر کرم
 پنجه بر سر نه علت قرطیس سود دارد و اما سی که از حرارت بود و یا از اثر بلاد باشد چون
 او را آس کرده طلاء کنند تا سه کرت نفع نماید و مقوی دل و اشتها آور و صفرا و گنیزه و دافع
 زهر حیوانات و جذام و فساد و بجمه یاد و قاتل کرم شکم عبری اذان الفار گویند مر و ششی نفع
 سیم و راه همله و سکون و کسره تا فوقانی هندی و سکون یا تختانی اسم بالونه است مرد لا
 کبیریم و سکون راه همله و ضم دال همله و لام الف اسم برای سلیمانی است مر و کبیریم و راه همله
 سکون جیم فارسی نیز و تند و گرم و خشک و دافع فساد و بجمه و باد و تکی نفس و خله و کرم و صفرا و گنیزه
 باضم و محلل مر و سالیج سیم و راه همله و فتح مین و الف قسی از جوی است مر و نال کبیریم و سکون
 راه همله و نون و الف لام یعنی ریشهای پنج کنول در گلهای درجست کافکسی
 الیسین المبهله می کبیریم و تشدید سیم و همله و سکون یا تختانی نهالی هندی است در آن
 او بقدر درجی شاهنبا، باریک دارد بر گش مشا به برگ کهنه بی و شاهنبا می او گره و از چو
 گره را بشکافند کرم باریک درون بر آید و آن کرم را به لیل میدهند بست میکرد و گلهای
 او خور و بزرگ نشسته شب به گل کا و زبان و از و کوچک لیل سرخی و این کان گنیزه
 گویند و خواص هم با نجانده کور شد مسور یعنی نیم و ضم سیم و همله و سکون و او در راه همله و لیم

که در گاه زمان از زنی
 که در گاه زمان از زنی
 که در گاه زمان از زنی
 که در گاه زمان از زنی
 که در گاه زمان از زنی
 که در گاه زمان از زنی

زمان از ادن بی زنی
 زمان از ادن بی زنی
 زمان از ادن بی زنی
 زمان از ادن بی زنی
 زمان از ادن بی زنی
 زمان از ادن بی زنی

[illegible]

کاف اسم بگشاید است فصل اللام ملا گیر فتح میم و لام الف و کسر
 کاف فارسی و سکون یا و تختانی و راه هله درختی است چوب آن مشهور ساییده
 او سرخی امین و مردم هند وستان پارچه بان رنگین نمایند و بوی خوش بدستوی
 دل و دماغ و معطر عرق بدن در بعضی کتب هند از اقسام صندل شمرده اند خواص
 دیگر و طبکات کوشد طکا بفتح میم و کسر لام شد دو کاف و الف قسمی است از گل
 رانی سیل گرم و سبک مهبی و دافع فساد باد و قلاع و جوش دمان و بحر و جمع امراض
 دهن طوفانی بفتح میم و کسر لام و سکون و او و سکون و سکون یا و تختانی اسم دکنی
 انبوره است و در انشای ذکر و می گذشت طیم بضم میم و کسر لام و سکون یا و تختانی
 و میم و آن پنج است بندی انجگر گرم و خشک دارد اگر گرفته و برادر اندازند تمام قمل با
 میزند و اگر در زخم یا دمل میزند از ذکر مهاب که در واقعه باشد بمیراند و همچنین حکم برگ
 دوست بر اقمیم در صداع که بعبک م بود در بینی مریض انداخته گرم با کشته بیرون
 آورده طمینی بضم میم و فتح لام و سکون یا و کسره و قافانی هندی و سکون یا و تختانی
 اسم مشهور رشی است فصل النون مندی بضم میم و سکون نون و کسره
 هله بندی و سکون تختانی کیونج بر گش شباهت برگ بودینه و گلش گلگون کمره ساه
 خوشبود و امی عظیم النفع است شیرین است با اندک تلخی و هنگام مضیغ بسیار تلخ و گرم و
 و خرا تر و دافع خنایر و گرم شکم و دماییل و کر که زرد و ریه بی بیار و دین دافع و دفع
 زمان و زردی بدن و سوزا کث فساد صفرا و گاهی که هنوز بیار زیده باشد باخ و بر
 سایه خشک کرده بامید گندم و دروغن گاو و شکر بخورد جوانی رنگا بار د و موی سفید شود
 و او را خشک کرده و ساییده و توارن سنوف سازد بسیار تقویت بخش و تخم مندی اگر با شکر توارن

نام کوش نیکو
 که از بزرگی می نیکو در دل کرد
 و اگر که بک کسی دیگر در زمان قدوم
 می بودیت را در ده دروس روزی
 و بر نیز گاری چه نیز گاری در پیش
 نفس و بدن است بر آنکه در بر نیز گاری
 پیشین است و یقین بهر و بهر نکوست
 و هر گاه که کنی در داده وینا این خواهی
 یافت دنیا را که بکست فواری از آن
 او را بر خود لازم دارد یکس از بزرگ دنیا
 خاندان است فکر را پیش از عمل
 ۱۹۴

دیندگان حبس است بجا
 دیندگان حبس است بجا
 دیندگان حبس است بجا
 دیندگان حبس است بجا

یک کشت بخورد و بعد طبعی رسد و از شخصی نقل میکنند که میگفت بسیار پیوسته شده ام
 و یکسال شتو ترا این دو که خوردم از سر نو جوان شدم و دو بیست پنج سال که عمر من است
 تجربه کاران هند می نویسند که درین دار و اوجبات است تا وقتی که بار نیارده است
 اگر یکجا کرده بسانند و روغن شبنم یا سبزه بخورند در پهل روز قوت جوانی از سر نو بطور بر
 و این گیاه از اسرار حکما است و گل نمونی نیز اگر پهل روز بخورند همین خاصیت دارد و
 یخ او اگر یکسال بخورد و بخورد و اگر پنج در یک شکله ده شا بهای که در روز نوالی بخورند
 جمیع افزای میگویند که اگر شش ماه آب بلع نماید یکسال از او شش ماه شود و اگر دو ماه بلع نماید دو سال
 و همچنین حکم هر دانه را قلم هم در ایام خور و سالی نمونی را بدون آب بلع نموده بود تا
 مدی از آنرا چشم محفوظ ماند و هم مرحوم عرق مندی را در زخقان و تقویت دل و مرق
 استعمال میفرمودند و گاهی نصف گاو زبان و نصف سبزه را با هم مخلوط کرده عرق کشید
 برای امراض کوره میدادند گاهی تنها و گاهی همراه ادویه و سفاحین قلیه اگر چه سنگ
 را نیم مائه بار یک تمبول در سرمانجور حرارتی در مزاج پیدا کند و برای امراض بارده
 و تقویت باه مفید بود و طریق چوه اینست بگزینند می را و در آب ترکند بعد ری که نم
 بر دارد بعد از آن بار و روغن یا سبزه روغن خوشبو می را را در دست بال انداخته که
 بسیار چرب نشود پس بطریق چوه اگر چه بگیرند و اگر شش ماه نمونی را تا شش
 ماه پهل و یک روز بخورد و در نهایت از جمیع دور باشد بعد از آن در قوت باه قدرت از روی
 شش ماهه نماید و طریق روغن اینست که نمونی را با یک پنج و گل بگیرند و اندکی آب بپاشند
 و کوفته بست سیر شابه جهانی شیر بگیرند و بلعند و پنج سیر روغن که بپاشند تا شیر خانی شود و
 نیل باقی ماند و گوی نمونی را به طریق مداومت نمایند که در ماه سال و بهادون

سکندر بارسلو و دیگران از آن در کار
 کمال می نموند و در بعضی موارد
 نیز میسازند و بپایند و در بعضی
 چه دی که برای خدین جان میسازند
 اسطوخودوس و دیگران از آن در کار
 نقد بر بوق و دیگران از آن در کار
 و از غایت این با شش ماهه است که میسازند
 ثابت میسازند و خواست که میسازند
 سبزه که از آن پنهان نشود

حاصل بر مرغی را در آنست که در قوت
 نفس باک باشد بر کاکه اراده کنی که در تاس
 است در کار نفس و اگر نفس نکند که در چوک
 زاده است و کسب فیروز قوی زاده
 بطریق اولی نفس را از او فیروز قوی زاده
 رسید اگر کسی را با جانی فزونی میسازند
 اگر طبع را باین خور و در آب بپاشند و اگر
 کاری کنی تا از او غایب

کفانی نادر و زنگانی را که میسازند
 کفانی نادر و زنگانی را که میسازند
 کفانی نادر و زنگانی را که میسازند
 کفانی نادر و زنگانی را که میسازند

جان لو که حالت بدیدن
 که حافظان باشد اگر با
 چو نماند در از تو کی سدا
 کن بر کاکه زک انعام از دی
 نشو ندان و فرزند و بنده
 و پنهان باشد که پنهان
 بنام و علی با کمال شود

بار و عن گاه و در چیت و میا که باشد و در چیت و ساسره باشکوه و سپاس کن با حاجی و کوکوار
 و کاکه با شیر گاه و اگر بن هوس باد و رخ و از چیر پات و از اشکوی هست که نیم سندی در
 طرف سین بر سته چوب نیت حق نمایند به راه آب چند آنکه بسیار آید پس هر می نمید
 مرکز و نگاه دارد و هنگام در چشم قدری لذت و تکیه تر کرده چشم دارد و تسکین نماید و
 شفا بخشید و قوی از بوی است به بهمانندی یعنی سندی کلان که گاش و بزرگی بگل کدم
 ماند و در افغان موافق به به کدم است من نیت میم و سکون نون بنار سی مهر و مار و بجز
 جبر الحیه گویند سنگ است در تقاضای نفعی بسیار بکین در مری نفعی میباشد چون از گوشت
 جدا کنند نرم بود پس از اثر هوا نختی پذیرد و خطوط طبر و باشد بعضی بر نکت و بعضی سیاه
 امتحان نش است که او را بر جامه صوف سیاه یا کبود بماند سفید گرداند و نیز نشانی نبات
 است که اگر بر زخم گذارند خنبد و نگذارد تا آنکه تمام اثر زهر ببرد و گویند هر گاه در شیر گذارند
 اثر زهر در شیر بیاید و باز عباد حقوت مهره مار گردد و هر که از آن بخورد یا زهر مار را در دفع از
 زهر مار و در معیت در نیت میم و خوار نون و دال جمله یعنی خیرات خوب است بسته افزاینده
 اعلاط نانه و اطباء و خیرات را گرم تر نوشته اند و بهترین خیرات خیرات گاه و هست و خیرات
 قابض شکم بود و مهند تا نیت میم و خوار نون و کسر دال هندی و نون و قانی اولف یعنی
 میده گندم را به آب بسیار نکت کرده بدست شوارند چنانچه کمر دست بر هم زنند
 پس آنرا بقدر کف دست در و گچ اندازند و روغن زرد داغ شده بمشاق بر بزنند
 تا بریان شود پس انگاه و توام نبات اندازند و بعضی قدری زعفران و الاچیل
 ان داخل نمایند و بعضی محض نبات قدر سیاه یا بنیرند نسل نیت میم و سکون
 نون و کسرین مبله و قمع آن مشهور و سکون لام تلخ و نیز و گران و پس دافع زهر و بلغم و

است اگر دست داری که دیگران
 می ترسند و میگویند این بوی اگر
 خواهی که از آن بوی غلظت و در وقت
 حضور و شفا را استعمال نمائند که در وقت
 استعمال کنند و در وقت استعمال که در وقت
 نیت میم و سکون نون و قانی اولف یعنی
 میده گندم را به آب بسیار نکت کرده بدست شوارند چنانچه کمر دست بر هم زنند
 پس آنرا بقدر کف دست در و گچ اندازند و روغن زرد داغ شده بمشاق بر بزنند
 تا بریان شود پس انگاه و توام نبات اندازند و بعضی قدری زعفران و الاچیل
 ان داخل نمایند و بعضی محض نبات قدر سیاه یا بنیرند نسل نیت میم و سکون
 نون و کسرین مبله و قمع آن مشهور و سکون لام تلخ و نیز و گران و پس دافع زهر و بلغم و

در این اثر فانی و غیره بسیار است
 و در این اثر فانی و غیره بسیار است
 و در این اثر فانی و غیره بسیار است
 و در این اثر فانی و غیره بسیار است

کیمی است که قول و فعل او
 موافق باشد شرفی که در میان
 کند و حاصل دروغ نگردد و چون
 شریف بر کاکم بر سر کار دارد و نول
 شود و در حق بن بر سر کار دارد و نول
 به کار خویشان بیضه از مردم باشد که
 ستراف از مردم و در کارهای شان خوب است
 یعنی و قلم و سبک و سبک و سبک و سبک
 ۳۰۰

کیمی است که قول و فعل او
 موافق باشد شرفی که در میان
 کند و حاصل دروغ نگردد و چون
 شریف بر کاکم بر سر کار دارد و نول
 شود و در حق بن بر سر کار دارد و نول
 به کار خویشان بیضه از مردم باشد که
 ستراف از مردم و در کارهای شان خوب است
 یعنی و قلم و سبک و سبک و سبک و سبک
 ۳۰۰

بود و مرغ آورد و علتها بر سر مع کند و کل او خوش بود و بر دو شیرین و خوش طعم و خوش مزه
 بدن و دهن را خوش مزه سازد و مرغ زرد را ارقم نیز مرغوی نل و مرغ می دانند و خاک و تقویت
 نیست و پوست بخی او را برای ماسک منی و تغلیظ آن و تقویت کمر نیز استعمال کرده شود
 بضم هم سکون و او و کسر و صا و مبله و با ییل و کسر و لام و سکون یا بختانی و موصلی کند نیز گوشت شیرین
 و سرد بود و صغیر و حرارت دور کند و بلغم صالح بغیر از اگر بار و غن کفجه بخورد و زرد که کام را مسود
 و اگر با نمک سنگین نهند انداخته شود و اگر آب نبوشند انواع در شکم را دفع کند مسود
 بود و سیاه و سفید و سیاه و شباهت به شفاقل لیکن پوست شفاقل سفید و پوست او سیاه و سفید
 باریک کتف مع شایب بر مایه رویان دارد و از اصولی و کنی گویند و هم دیگر اندکی سفید
 باریک سیاه است و از و کنی کند هر قسم برای تقویت باه و رفوف و معاین استعمال
 در آمده و بعضی گرم نوشته و دفع بواسیر و فساد باد و اگر تصدیر بلام همراه زبره کوفته بخورد
 دفع نماید و قد زرد که با بخیل بی ریشه مساوی الوزن نافع ریضه و باریک فنجالت مساوی
 الوزن اگر بخورد دفع بوی نیل و باطریل دفع پرسیه و بافضل دراز دفع گزندگی سگینا
 و همراه امه دفع تپ لرزه موگر بضم هم و او و مجهول و تخاد لون و شهر و لون لون و
 فتح کاف فارسی و او و ممله و الف کلی است معروف و شیرین و سرد و خوش بود و مرغ زرد
 و صغیر دفع نماید و علتها با صره و دمان و ریشها را نافع بود و موگر از نفع قسم است مور با بضم
 هم سکون و او و او و ممله و با و ممله و الف اسم مری است مو ساکنی بضم هم سکون
 او و فتح همین ممله و الف فتح کاف کسرون شده و سکون یا بختانی نام و وید بک
 است دو قسم نوشته اند قسم اول از زمین برآید باشد بقدر و اگر کم و زیاده از آن از
 دو برگ شل گوش فانی خوش قسم دوم بر زمین فکده باشد بشل برگ و دمی و طایر آن که نام آن

باید ندانی با که اگر در گفت
مخاطب و خداوند حسب نظر رسیدیم با که
نبا بر کرد گفت باید و ده گوید خیل و
نیزیر رسیدیم جلدات را چه بهره
گفت مسکه بهره یکی بهر تن علی اران
و بهره زبان ذکر کردن بهره دل فکر
کردن در محاسن نیکو ان می کنی و دورانی
از صحبت بدان اگره تو نیک باشی هم گدا
فروده مردم را هر دو گشتی و یکنواختی
از برای آنکه شینه نهایی از زاده از

۲۰۳

[illegible]

اول کیما ب هر دو قسم گرم و طبع سرد بول دافع صفراء و بلغم مولد و بلغم سكون دوا و لام
 در امله عوض لام نیز اند یعنی مواسم گل آفتاب است و در آفتابی ذکر آفتاب مذکور شد
فصل البهار الهیور جهامندی بفتح میم و باو الف ضم میم و سکون نون و لام
 دال همله و سکون باء تختانی فتحی کلان از مندی است هجوا بفتح میم و سکون باء و او
 و الف درختی است بنده اسلرگ کلان دافو خوشتر جوش در غارت بکار و دود و آب
 بسیار است و از گل او عرق کشند و میوه او را کلوندا گویند و قوی از پوست که از آن بر می
 گویند هجوه و عرق او و شراب بوی بد دارد و گردش سر آرد و بخار بسیار و هجوا داول
 نمون سیفید و در وقت بختگی زرد رنگ شود و مشابه ببول لیکن از دو دوازده و کلان فرجه
 دارد و از خسته او و عرق کشند سیفید رنگ آید و در عرق مخموم نموده و آمیخته میفرشند
 خواص خست او نوشته اند که دفع بلغم و باد نماید و جراحات را باند مال که در گوش سرد و
 گران مجری و مولد شیر منی و بلغم افرا و دافع فساد صفراء و خون و باد و دق و در فاسی
 کل چکان گویند و مکه می بفتح میم و سکون باء و کاف و تخف و باء سکون یا یا بفتح یا بی
 شیرین و گرم و در گران و دافع فساد باد منوم و مولد منی و قوی و منافذ و حسیست بجز جاموس
 گویند هجوا کاف بفتح میم و سکون دوا و بول و کاف الف فتحی است که او احتیاج و عکس گویند
 صاحب این کتاب گفته است که بول دافو و غش با غالیه نیت و نیت صاحب فالح و فسد عکس و فایده
 نیت اگر زرد و کلان و دافو که درامه باشد طلا نیت با سانی بر آید و از او شیش باشد که بول
 نیت بول از دافو و غش با غالیه نیت است و قوی حافظ و سکرین نافع بر بوت
 مهر شیمی بفتح میم و سکون الف و امله و سکون باء و میم و کسر از فو قانی نیت و سکون یا
 تختانی سرد و گران و قوی و فساد و دافع فاسی و عکس آن فساد صفراء است بجر بی اصل السون

صورت خوبش کن و اگر است صورت
پس جیب کن صورت در ایگلهای بد
جمع کردن دو بی پس بد ایگلهای بد
بر صورت بی کلایهای نیکو کن تا بد
صورت زیور ترا پوشد لباس پاکیزه
وقت هر کس نزد عطار بود بی که
اخلاق و عیب را نشاند از لباس زیست
کردن نیکو باشد از کلام فیض خورشید
است که یکایک از اینها را

[illegible]

گفت از زبان تو هم می‌تواند بدو کند و
کمی غایب بود که بدو کند و
گفت از زبان تو هم می‌تواند بدو کند و
کمی غایب بود که بدو کند و
گفت از زبان تو هم می‌تواند بدو کند و
کمی غایب بود که بدو کند و

از کلاه و زین و کلاه و زین
 از باد شاهان و غلغله از زبان
 از باد و از مردم و از مردم و از مردم
 از باد و از مردم و از مردم و از مردم
 از باد و از مردم و از مردم و از مردم

احسان بکنند و از دست نرانی
 نیست که در صورتی که نیست از
 از دست بکنند و از دست نرانی
 نیست که در صورتی که نیست از
 از دست بکنند و از دست نرانی
 نیست که در صورتی که نیست از

را نفع دهد و بپوشد و درین زمان بسیار کم یاب است میسرافتیم و سکون را
 و فتح نون و الف طایر است معروفیه رنگ سرعت زبان انسان یاد بگیرد و آنکه
 از طرف نگارای آید از بهترین اقسام است باب النون فصل الالف نامی
 نفع نون و الف و کسر لام و سکون یا تختانی و ناری بعضی لام را به ماله نیز آمده و روید
 است بر روی زمین قناده میباشد بر گران یک نوع مشابهت بیگر علی دارد و بعضی
 کتب هندی ناری جدا نوشته اند و مزاج آن گرم نوشته اند محل ریح سرد و بک و دویل
 و دفع تلخه است و باد را احداث کند و نیز نامی شمشانهای گندم و جو است که میانه کا و
 و خوشه بروی باشد ماریل نفع نون و الف و را به ماله فتح یا تختانی و سکون لام و
 مشابهت با کچور است و نثرش مدوایل بطولانی بر پوست بیرون او موهای بار
 بود و در وزن نیمه طریک طل کم و زیاد از آن سرد است و شواریضم و منقی گیاه
 و حایس شکم و بی و متوی اعضا و و دفع ضا و و صفرا و خون و سوزش اعضا و و ابی
 بتازگی از فرمی آید سرد و بک متوی دل و شسته طعام و مولد نمی و چون یکد و وز
 که از اندر اسکار و نفع و تقویت زیاده از خمر شود و نثرش در اندامی نکلون مثل شیر بود
 گویند بسیار لذت و لذت آن سخت و صلب و دمی افزاید و باد و انگیزد و و دفع ضا و صفرا
 بلیناس گوید اگر خوشه پوست بیرون جو زندی فقیه ساخته و میان قومی چون چراغ
 برافروزد و خواب بر آنها غلبه کند ناری نفع نون و الف و فتح را و ماله و خا و نون و کسر
 کاف و فای و سکون یا تختانی و ناز ملک نیز آمده است عوض یا تختانی کاف و فای
 بعضی نوشته اند که نارج است لیکن نارج خیزی دیگر است و این مخصوص هند است
 خواص کثر از کولا و کثره است و نثرش زیاده دارد و ناگ که نفع نون و الف و

۲۰۶
 و حایس شکم و بی و متوی اعضا و و دفع ضا و و صفرا و خون و سوزش اعضا و و ابی
 بتازگی از فرمی آید سرد و بک متوی دل و شسته طعام و مولد نمی و چون یکد و وز
 که از اندر اسکار و نفع و تقویت زیاده از خمر شود و نثرش در اندامی نکلون مثل شیر بود
 گویند بسیار لذت و لذت آن سخت و صلب و دمی افزاید و باد و انگیزد و و دفع ضا و صفرا
 بلیناس گوید اگر خوشه پوست بیرون جو زندی فقیه ساخته و میان قومی چون چراغ
 برافروزد و خواب بر آنها غلبه کند ناری نفع نون و الف و فتح را و ماله و خا و نون و کسر
 کاف و فای و سکون یا تختانی و ناز ملک نیز آمده است عوض یا تختانی کاف و فای
 بعضی نوشته اند که نارج است لیکن نارج خیزی دیگر است و این مخصوص هند است
 خواص کثر از کولا و کثره است و نثرش زیاده دارد و ناگ که نفع نون و الف و

از باد و از مردم و از مردم و از مردم
 از باد و از مردم و از مردم و از مردم
 از باد و از مردم و از مردم و از مردم
 از باد و از مردم و از مردم و از مردم

است و در زبان و در زبان و در زبان
 است و در زبان و در زبان و در زبان
 است و در زبان و در زبان و در زبان
 است و در زبان و در زبان و در زبان

فاری و کسر کاف ثانی و یاء تختانی و فتح سین مبله سکون را در جمله دانند ایست کوچک از
 کباب صنی فزاید ه باریک طویل دارد که قع اوست و او سرخ رنگ بود گرم و خشک است
 و سبک گوارنده ماده خام و دافع بوی عرق و جذام و جو شیدگی و فساد بلغم و صفراء و هر اسه
 نارس است ناگه دل و نون و الف و فتح کاف فاری و دال مبله سکون و او و
 نون ثانی دافع و مایسل و شور و فساد هر ملکوت و مار است بعر بی طویون نوشته اند
 و بفاری مار چوبه گویند ناگه منی لفتح نون و الف سکون کاف فاری و فتح دال مبله
 سکون بیم و کسر نون و سکون یاء تختانی چوبی است مشابه بار لندا یا این اسم گشتی نیمه
 و حلقه مثل دارد و چهره بعینه مثل چهره مار تلخ مسمن و من و معوی آن و سبک دافع صفراء
 و بلغم و سوزاک و شور و انشک و هر و قابض صاحب بن بنود نوشته که ناگه منی از بان
 سنسکرت اسم ناگه دن است و نیز نوشته که ناگه گند ما لفتح نون و سکون الف کاف
 فاری و فتح کاف فاری ثانی و خفاء نون و فتح دال مبله و خفاء و الف ثانی بوی دارد و
 اسم وی است و نیا تشبیه بر گهای وی با یونیک و منی نیز گویند و الله اعلم بما و منی لفتح نون
 و الف و فتح دال مبله و کسر بنره و سکون یاء تختانی اسم جاس در بای است و در جاس نوشته
 ناگر موتویه لفتح نون و الف و فتح کاف فاری و سکون را در جمله اسم موده است ناگه بلا فتح
 نون و الف و سکون کاف فاری و فتح با موده و فتح لام و سکون الف شیرین و ترش
 زخمت بود گرم و دیر پزیم باشد خارش و بی و ریشها و علامت های صفرا و دفع نماید
 ناگه لفتح نون و الف سکون کاف فاری اسم اسرب است در خواص موافق بود قلعی
 باد و بلغم و بواسیر را دفع نماید چون در نقره اندازند نقره را پاک از داید که خوب پاک دهد و
 گشته بخورد و اگر نه خلل پدید آورد تا ی لفتح نون و الف بنره و بعضی آخر یاء تختانی نیز خفا

این مصنف خود را در این فصل
عالم نامیده و در بیان این فصل
نویسند و ایشان آفتاب صاحب
فصلیت و شرف میگرد که
در فصل اول بابی از این خود
نویسند و این فصل
در فصل اول بابی از این خود
نویسند و این فصل

[illegible]

که چون بماند میباید که در باب اول فصل
چهارم از کتاب مذکور در این باب و در این باب
و در این باب و در این باب و در این باب

[illegible][illegible]

که این است گفت تا این که
 بیشتر بود عادت خوی گرفتن باشد
 بر مری را شغلی که عادت کرد
 بی دوا و در مثال بند است که
 علت در دود عادت زود لقمان
 بکم فرموده چهار هزار کلمه حکمت
 کردم و چهار دان بر گزیدم و یاد
 باید گرفت خدا را و مرکب و دور کردن
 باید کرد نیکی را که با هر کس بی بدی را بدی

فصل النون نندی بر چین نفع نون اول و نفع نون ثان
 و کسر وال جمله و سکون یا و تختانی و کسر با و موحده و را و جمله فتح جم فارسی و نفع و کسر
 نون ثالث و نندی بر که نیز گویند بعضی جم فارسی و ها و نون کاف با گرم
 و سبک مفعول اوقی بدخست پیل نوشته اند و از قسمی او شمار کرده اند و دفع
 فساد و نون و سر و دایم و شور تا جمله نفع نون اول و نشید نون ثانی و
 فتح و سکون لام و وال جمله یعنی زرد و چوب کوچک اسم مایلین است فصل الواو
 نواری بکسر نون فتح و او و الف و کسر را و جمله و سکون یا و تختانی کل نندی است
 مانند چینی لیکن بومی ندارد و قسم بودی الکه دوسم گرامش گفته آرد و دوم الکه فصل بر
 گل کند و بعضی را و جمله لام هم آمده است و بعد از نون یا و تختانی یعنی نیوالی و سر و تر
 است و سر و بک دفع اخلاط و نون و سکون و او و الف و کسر نون و سکون و او و فتح و سکون
 و الف فتح کاف و سکون و او و جمله اسم نوساده است بعضی کاف ال و جمله سر و بسیار
 و شور و سر و یق الاثیر و نون و فتح و استقا و قبض در و کرم رافع است نولای نفع
 نون و سکون و او و لام الف و کسر نمره و سکون یا و تختانی برگ لیور که هنوز تازه باشد
 گویند و داخل خوشبو نمایند نولی نفع نون و سکون و او و کسر لام و سکون یا و تختانی
 اسم سال پرنی است نور تن نفع نون و سکون و او و فتح و سکون و او و کسر نون و سکون
 نون زبان و الف و نفع نون و سکون یا و تختانی نولای نفع نون و سکون و او و فتح و سکون
 تختانی فتح و او و الف و کسر لام و سکون یا و تختانی اسم نواری است تیر بالا بکسر نون و یا و نفع
 و نفع و سکون و او و جمله یا و موحده و الف و لام الف سر و خشک بک است و ششم نام دفع

فصل النون نندی بر چین نفع نون اول و نفع نون ثان
 و کسر وال جمله و سکون یا و تختانی و کسر با و موحده و را و جمله فتح جم فارسی و نفع و کسر
 نون ثالث و نندی بر که نیز گویند بعضی جم فارسی و ها و نون کاف با گرم
 و سبک مفعول اوقی بدخست پیل نوشته اند و از قسمی او شمار کرده اند و دفع
 فساد و نون و سر و دایم و شور تا جمله نفع نون اول و نشید نون ثانی و
 فتح و سکون لام و وال جمله یعنی زرد و چوب کوچک اسم مایلین است فصل الواو
 نواری بکسر نون فتح و او و الف و کسر را و جمله و سکون یا و تختانی کل نندی است
 مانند چینی لیکن بومی ندارد و قسم بودی الکه دوسم گرامش گفته آرد و دوم الکه فصل بر
 گل کند و بعضی را و جمله لام هم آمده است و بعد از نون یا و تختانی یعنی نیوالی و سر و تر
 است و سر و بک دفع اخلاط و نون و سکون و او و الف و کسر نون و سکون و او و فتح و سکون
 و الف فتح کاف و سکون و او و جمله اسم نوساده است بعضی کاف ال و جمله سر و بسیار
 و شور و سر و یق الاثیر و نون و فتح و استقا و قبض در و کرم رافع است نولای نفع
 نون و سکون و او و لام الف و کسر نمره و سکون یا و تختانی برگ لیور که هنوز تازه باشد
 گویند و داخل خوشبو نمایند نولی نفع نون و سکون و او و کسر لام و سکون یا و تختانی
 اسم سال پرنی است نور تن نفع نون و سکون و او و فتح و سکون و او و کسر نون و سکون
 نون زبان و الف و نفع نون و سکون یا و تختانی نولای نفع نون و سکون و او و فتح و سکون
 تختانی فتح و او و الف و کسر لام و سکون یا و تختانی اسم نواری است تیر بالا بکسر نون و یا و نفع
 و نفع و سکون و او و جمله یا و موحده و الف و لام الف سر و خشک بک است و ششم نام دفع

۲۱۰

نکند سجده را بخیال که حکما می
پیشین نشسته اند و پشت که تعدیل اخلاق
مخل کرده شود از ابرو عرض غیبش بدید
و خوف آتش و غم و اضطراب ماند و از نویسن
بالای طعام از فرار کرد که گمانند
آب
بهر تنه اند و چون شش سلاطین در دو بیاب
و در عالم بر دمی تعیین کنند نام و حیوانات
و در افعال او را درست سازد و در حکام
و از ذایل اخلاق

مجلس تدریس و تحقیق
در تعلیم و تربیت
در کمال کمال

[illegible]

و قد است و می بنده در آن
 و قد است و می بنده در آن
 و قد است و می بنده در آن
 و قد است و می بنده در آن

بارد و در قسمین راجع بنویسند گویند و خواص لیو در کتب یونانی تفصیل مرقوم است
 نیل بکسرون و سکون یا رتخانی و لام در هند کثیر الوجود است و مشهور است اندک تلخ
 گرم و طبعین و دافع در سپر و سرخ بار و فساد بلغم و با و استقا و قوی سوی و لیکن بیان
 و سرگشته کرد و در ورق او خضاب میکند و درین امر بعدل است و بختن خضاب
 از ورق او بعضی را از بهته نزل لغ می کند و بعضی را ضرر چون استعمال او سبب دودت
 شود و قنصل باید افزود و خصوصاً در فصل و شهر یار نیل بکسرون و سکون یا رتخانی و لام
 و سکون سیم و زبان سنگت نیل من گویند بکسرون و سکون یا رتخانی و لام و تلخ
 سیم و سکون لون هر دو اسم یا قوت یکو دست شیرین و زخمت است و مطابق
 یا قوت سرخ نیل اسپند بکسرون و سکون یا رتخانی و لام و کسر نمره و سکون
 سین مهله و تلخ یا فارسی و فها و لون و دال مهله خواص در ابراجا نذ کوشید شب
 بکسرون و سکون یا رتخانی و با و موحده درخت عظیم است و معروف در بلاد هند
 اهل هند با اعتقاد وافر بر داند و چهار قسم نوشته اند و در خواص بی شکر زخمت و تلخ و تر
 و سرد بود و بعضی گرم و خشک و بعضی سرد است و اندر سرخ و تلخ و تلخ و با و تلخ
 بود و جمیع امراض بادی و بلغمی و خونی و صفرا و یران تلخ بخشد حتی جذام و بر سر یا قوت سیم و نور
 و جرب نافع بافته و متعارف بجای با و موحده سیم است حکیم علی بن شرح قانون نوشته
 اهل هند علاج قروح عسل لاندال و نواصیر ردیه ازین می کنند و طریقی استعمال متعدد است
 گاهی استعمال برگبار تازه او می کنند و گاهی برگ خشک آن ساید استعمال مینمایند
 گاهی استعمال حصاره او می کنند گاهی حصاره برگ شاخ تازه و نرم و گاهی از لحا بان
 و گاهی از قشر آن حکیم مذکور نوشته است که گاهی آتش کرده می آید برگ خشک آن میخورد

و قد است و می بنده در آن
 و قد است و می بنده در آن
 و قد است و می بنده در آن
 و قد است و می بنده در آن

و قد است و می بنده در آن
 و قد است و می بنده در آن
 و قد است و می بنده در آن
 و قد است و می بنده در آن

میرزا یوسف علی خان -

عصیان میثار فیان می دارد
مملکت بسیار و گردان
صدوق دادن و باطلداری
بودن و گسند و بلاد
مهرت غماست از چو نه

[illegible]

و خفاء نون و فتح کاف و الف و سکون را در جمله دخترش اکثر بقدر قاست انسان بود
 تا دو قاست انسان و زیاده از آن دیده اند و بر گش نوکدار خوش و بطور شکنده و
 رگها بسیار دارد و گلش کوچک نشد رنگش قمع او سرخ رنگ مالیدن بر کاف بر قوبایا
 شفا و لیکن حدت دارد و سوزش پیدا آید و سبک دفع باد و نفخ و صفرا و پو
 استخوان شکسته کند و بی بسیار است و در جوار نیز گویند ماهی نفخ مار و الف و کسر
 نا، خوفاتی و خفاء و سکون یا تخانی گوشتش شیرین بنگام هضم مایون بسیار و الف
 و هضم لام و سکون و او نون جبیر شاد است و آنه ایست بسیار کوچک از تخم بالنگ خود
 لیکن از و گنده و سرخ رنگ یا باغبان آید و بی و مقوی بدن و دفع خواق و باد و نفخ
 و انتشار و فساد خون است **فصل الباء الموحده** بیل نفخ مار و باد موحده
 و سکون لام یا اهل است **فصل الباء الفارسی** چسبیده با هضم یا فارسی
 و او غنی و کاف و خفاء و الف اسم بیه است **فصل الحیم** بیل کسر یا و نشد نیم
 و سکون لام اسم لکج است و صاحب بدن بود و قوی از نیش نوشته و آنه عظم **فصل**
الدال بندی بد جوار نفخ مایون و سکون دال بندی و هضم و سکون و او در جمله
 و الف اسم یا سنگبار است **فصل الراء** الالهه یا سنگبار نفخ مایون و سکون را
 و کسر یون و خفاء و فتح کاف فارسی و خفاء و الف و در جمله اسم یا سنگبار است هر سر هضم
 مایون و سکون را در جمله و هضم مایون و الف اسم نهال خورد است گل سفید
 بسیار کوچک است و قوی است ازین بر نه سیر بلا قسم اول سرد است و گران و در
 بول و دفع فساد و نفخ و باد و قوی و گرم است و سبک دفع پریم و شکننده سنگ شانه
 و دفع دشواری بول و تب هر سر بیل کسر یا و فتح را در جمله و هضم مین مین شده و ده فتح

[illegible]

تاجون خبرهای نادیده
که عبارت از یک است
چشمهای تو پوشیده
اوم افرویده ام از اس
شده اینست ای پیر
و علی السلام نازل
طیلس الد علی بن
حالیف اسامه که بر ازیم
از کوه اعظم خنده

[illegible]

توبه معصومیت دار
است بشناسند را
چون که الان خود از آنجا
بجای نماند
لازم نیست افلاطون
علی بن ابی طالب

من بر خیز ای زن عالم و بکار خود فاعل کن و بگو
و بنده باز دار خود را از
شما می نه دشمن
وقت که بخت دوست
سده که گردن و کار

شادمانی علمها / سبکبازان / فلسفه / دیلم / نوروز / انجمن / دوزخ / انجمن

بالکبریا نذکور برف را گویند و اصل یعنی عدم حرکت کوه را و اوله دران زمان حجاب
 از مکان است و پوشیده نیست که اسم اول مساعد اول و نام ثانی مود ثانی است و کلام
 آب نه بر مذکور موافق با همین مرضی و مولد قلیلی از صغر او بخش حراره غریزی و مصلح فایقه
 و دافع فساد باد و بلغم و خفی نماید که آب دریا گنگ است افعال مسطوره به مراتب قوتی از آب
 است چه اطباء هند آب شسته دریا که بفتح شین مجیده و تا رفوقانی و دال جمله شده
 و نعم را بر محله و سکون و او است در خواص مذکور بعد آب دریا می گنگ شده اند و بعد
 آن سر جو را که بفتح سین مجمله و سکون را بر محله و هم جم و سکون و او است و بعد آن آب یا
 جمن را و شک نیست که در دریا می گنگ اکثر خوسها که در کتب یونانیان در اوصاف
 انهار مسطوره است یافته میشود و بودن آبهای فرجوره مولده صغر و قلیله خلاف
 قیاس بلکه خلاف واقع بنظر درمی آید لکن باطنی باشد و الله علم فصل الواو یو کم و
 یو گیا بضم یاء تختانی و سکون و او مجهول کسر کاف فاء و سکون هم و در نقطه ثانی عوضیم
 یاء تختانی مجهول و الف آمده در دو بر دشت هر دو بهی نافع سرفه و چی یعنی نفث الدم که از سرفه
 جسم سرفه ثانی معین جزل و دیگر خواص و در باب محله باب معده مذکور شد یو کم
 بفتح یاء تختانی و او و الف و فتح سین مجمله و سکون کاف اسم جواسا و یاء است و در نکته خود
 مذکور شد یو کم گنگ بفتح یاء تختانی و سکون و او و فتح کاف و سکون نون و فتح نون و الف
 هندی و سکون کاف ثانی یعنی خارج است و از آنکه در جزا بیشتر روید و کسر تشن و
 خرابی وی است گویا حد و تشن در حق وی بمنزله خار است بدین اسم موسوم شده و با جمله
 ام پیت پاپرا است و خواصش در باب موحده فارسی مذکور شد و صاحبین بود و را
 مفع و سوس و فزاینده می نزن و الله علم یوانی بفتح یاء تختانی و او و الف کسر نون و سکون

کلیه وقت ادب / سبکبازان / در غیر دقتش / کی از وی غمید / بنامش / که گوی / نیست / عفت او از بخت ساز

من تصنیف / حکمت / باطل / من تصنیف / حکمت / باطل / من تصنیف / حکمت / باطل

[illegible]

و باین نفوی در صفت
باین نفوی فرق کرده پیش از ذکر از هر خصوص
که بول میاری میشود آن عضو
نفوی و اصلیت و عضو دیگر صفت
دارند و اکثر اوقات معالجه فیصله عضو
فی غایب که متصل است و نیز بر جراحت
بهر اعم و نیز آن میکند و بعضی سرد
عضو در قوت و صفت و اصالت
همای میبارد و در چنانچه بول از او
برود عضو بجا میماند و از طریق
۲۴۴

۲۲۴
عضو زمان جنس می آرد
و عضو مردان نمی می ریزد و بطور
مردان جامع می کنند مثل زنان
میست کرد و حیثیت و طب اوقات
مثل یکسانند و در عمل نیز بهر دو جنس
خاصه صاحب قیادت و قیادت
مردم در این باب حکایت نقل کرده اند
که قیاسی از جمله قضا که در این علوم
و فنون است و صورت بود

ہیکو دیو باین صفت
ہر نقاد و گزیر لایع الحاق آن در مراد
مردان با زمان

<p>کلی صحت کے قوی ہونے کی باعث میں نے اس کتاب کو اپنی دہائی میں لکھا</p>		<p>کلی صحت کے قوی ہونے کی باعث میں نے اس کتاب کو اپنی دہائی میں لکھا</p>	
<p>ہندو زبدۃ الاخلاق شامل کردہ شد فقط تاریخ پانزدہم شعبان المعظم ۱۲۲۶</p>		<p>کلی صحت کے قوی ہونے کی باعث میں نے اس کتاب کو اپنی دہائی میں لکھا</p>	
<p>باختتام رسید</p>		<p>کلی صحت کے قوی ہونے کی باعث میں نے اس کتاب کو اپنی دہائی میں لکھا</p>	
<p>قطعة تاریخ طبع از سخن سنج بمیل خواجہ غلام حسین صاحبیدل تخلص</p>		<p>کلی صحت کے قوی ہونے کی باعث میں نے اس کتاب کو اپنی دہائی میں لکھا</p>	
<p>حکیم حادق کامل طریقت کہ امی آنکہ یعنی کامل الفن خوشا در مطبع خود طبع کردند پنی تاریخ او چون فکر کردم مریضان جہاز ادا میدل</p>	<p>زباش میسدا ہا سجاد عیسے زہی محمود خا صاحب شفق کن بنی خاندانی وقد برستم مصرعی ادا سینے نوید از طبع تالیف شریف</p>	<p>کلی صحت کے قوی ہونے کی باعث میں نے اس کتاب کو اپنی دہائی میں لکھا</p>	
<p>قطعة تاریخ من نتائج طبع معنی پرور سخن گستر مرزا قرا علی مکانی مالک</p>		<p>کلی صحت کے قوی ہونے کی باعث میں نے اس کتاب کو اپنی دہائی میں لکھا</p>	
<p>طبع گردید این کتاب تشریف انقدر سعی شد بصحبتش سال طبعش از روی طبع سلیم</p>	<p>انتقاعی بخاص و عام رساند حرف مشکوک هیچ جاسی ماند صحت امین فرسخ باید خواند</p>	<p>کلی صحت کے قوی ہونے کی باعث میں نے اس کتاب کو اپنی دہائی میں لکھا</p>	
<p>قطعة تاریخ ریختہ کلام مرزا یوسف حلیخان عزیز المناطیط سراج الشرف السلطان الذاکر</p>		<p>کلی صحت کے قوی ہونے کی باعث میں نے اس کتاب کو اپنی دہائی میں لکھا</p>	
<p>خان ذی تربہ بناب محمود مر تاضی خان ہین برادر آنکے ایک بقراط ہی اور ایک سقراط وہ بھی ہوتی اگر اس عہد میں تو ہیں طبیب اور حکیم کامل</p>	<p>جن کی قوت سی قوی تن ہین ضعیف دونو بہائی کی طبیعت ہی لطیف بہہ کچھ اچھی نہیں انکی تشریف اون سی ہی انکی نہوے تشریف پہر طبیب ایسی کہ اہل تصنیف</p>	<p>کلی صحت کے قوی ہونے کی باعث میں نے اس کتاب کو اپنی دہائی میں لکھا</p>	
<p>برای نصیحت پادشہ</p>		<p>کلی صحت کے قوی ہونے کی باعث میں نے اس کتاب کو اپنی دہائی میں لکھا</p>	

صفت	غلط	صحيح	صفت	غلط	صحيح
۱۶	گوهاگونان	۳	افتا	۱۶	گوهاگونان
۸	شاخ	۴	ایضا	۸	شاخ
۹	دگرگون	۵	افتا	۹	دگرگون
۱۰	بجبه	۱۳	ایضا	۱۰	بجبه
۱۱	بنمانند	۱۴	ایضا	۱۱	بنمانند
۱۲	نمود	۵۱	۵۱	۱۲	نمود
۱۳	دامل	۲	۲	۱۳	دامل
۱۴	دامل	۳	۳	۱۴	دامل
۱۵	دامل	۹	۹	۱۵	دامل
۱۶	دامل	۱۰	۱۰	۱۶	دامل
۱۷	دامل	۱۱	۱۱	۱۷	دامل
۱۸	دامل	۱۲	۱۲	۱۸	دامل
۱۹	دامل	۱۳	۱۳	۱۹	دامل
۲۰	دامل	۱۴	۱۴	۲۰	دامل
۲۱	دامل	۱۵	۱۵	۲۱	دامل
۲۲	دامل	۱۶	۱۶	۲۲	دامل
۲۳	دامل	۱۷	۱۷	۲۳	دامل
۲۴	دامل	۱۸	۱۸	۲۴	دامل
۲۵	دامل	۱۹	۱۹	۲۵	دامل
۲۶	دامل	۲۰	۲۰	۲۶	دامل
۲۷	دامل	۲۱	۲۱	۲۷	دامل
۲۸	دامل	۲۲	۲۲	۲۸	دامل
۲۹	دامل	۲۳	۲۳	۲۹	دامل
۳۰	دامل	۲۴	۲۴	۳۰	دامل
۳۱	دامل	۲۵	۲۵	۳۱	دامل
۳۲	دامل	۲۶	۲۶	۳۲	دامل
۳۳	دامل	۲۷	۲۷	۳۳	دامل
۳۴	دامل	۲۸	۲۸	۳۴	دامل
۳۵	دامل	۲۹	۲۹	۳۵	دامل
۳۶	دامل	۳۰	۳۰	۳۶	دامل
۳۷	دامل	۳۱	۳۱	۳۷	دامل
۳۸	دامل	۳۲	۳۲	۳۸	دامل
۳۹	دامل	۳۳	۳۳	۳۹	دامل
۴۰	دامل	۳۴	۳۴	۴۰	دامل
۴۱	دامل	۳۵	۳۵	۴۱	دامل
۴۲	دامل	۳۶	۳۶	۴۲	دامل
۴۳	دامل	۳۷	۳۷	۴۳	دامل
۴۴	دامل	۳۸	۳۸	۴۴	دامل
۴۵	دامل	۳۹	۳۹	۴۵	دامل
۴۶	دامل	۴۰	۴۰	۴۶	دامل
۴۷	دامل	۴۱	۴۱	۴۷	دامل
۴۸	دامل	۴۲	۴۲	۴۸	دامل
۴۹	دامل	۴۳	۴۳	۴۹	دامل
۵۰	دامل	۴۴	۴۴	۵۰	دامل

